

جنس جي سائنسي ڄاڻ

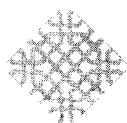
علي مرتضي ڌاريجو

Sindhica
سنڌيڪا

جنس جي سائنسي ڄاڻ

علي مرتضيٰ ڌاريجو

Sindhica
سنڌيڪا

ڪاپي رائٽ ڇپائيندڙ وٽ محفوظ

ڪتاب جو نالو: جنس جي سائنسي ڄاڻ

مصنف: علي مرتضيٰ ڌاريجو

پهريون ڇاپو: ڊسمبر 1991ع

تعداد: هڪ هزار

ٽائٽل: خدا بخش ابڙو

ڇپائيندڙ: زڪي پريس ڪراچي

ڇپائيندڙ: سنڌيڪا اڪيڊمي

قيمت: 30 روپيا

All rights are reserved for the Publisher

"Jins jee Sciencee Jaan"

(a basic book on the human reproductive organs for adults)

by: A. M. Dharejo,

Asistant Professor, Department of Zoology,

University of Sindh, Jamshoro, Sindh.

Published by: Sindhica Academy, Karachi.

Price: Rs. 30.00

هيءُ پورهيو
منسوب ٿو ڪريان
انهن سڀني زندگين جي لاءِ
جيڪي
جنس بابت
مناسب ڄاڻ نه هجڻ ڪري
تباھيءَ جو بک بڻجي ويون.

علي مرتضيٰ ڌاريجو

فهرست

43	اندريان چپ	پبلشر پاران
43	ڪڪڙي	هڪ راءِ، هڪ وينتي
45	ڪڪڙيءَ جو طهر	امداد حسيني
47	جي اسپاٽ	لفظن تي پردو
48	پيشاب نلي	باڪٽر نجم عباسي
49	چيرو	مهاڳ - باڪٽر تنوير عباسي
50	بارٽولينس غدود	پيدائش جا طريقا
50	اره	اجنسي پيدائش
52	يوني/ ڪرپ نالي	جنسي پيدائش
53	گپيرٿ/ بچيداني	خصيا
54	فيلوپين نليون	انڊڪوش
55	آنيڊائون	تخمي جيوي يا نر بچ
57	سامانچڻ	تخمي جيون جو ٺهڻ
61	حيض اچڻ	مني
61	ماهواري	سيماٿينل پلازمن
66	حيض نه اچڻ	اڀيدائيمس
67	حيض تڪليف سان اچڻ	واس ڊفرنس
67	حيض گهڻو اچڻ	سيماٿينل ويزائڪل
67	سنڍ ٿي وڃڻ	پراسٽيٽ غدود
68	آني جو هوڪجڻ - زندگي	ڪائوپرس غدود
	جي شروعات	پيشاب نلي
72	جاڙا ٻار	آلت
74	جنسي ڪروموسومن سبب	انگيز
	پيدا ٿيندڙ بيماريون	انزال
75	ٽرنسن سنڊروم	طهر
76	ڪيلينيڦيلٽرس سنڊروم	مرداتا جنسي هارمون
76	ڊائونس سنڊروم	بالغ ٿيڻ
77	مختنيت	سيل
78	لغت	زهري/ نهائين جو اڀار
		ٻاهريان چپ

پبلشر پاران

سنڌيڪا اڪيڊمي پنهنجي اساسي مقصدن ۾ مختلف سماجي ۽ سائنسي موضوعن تي ڪتاب ڇپائڻ جو عهد ورجايو هو. 'جنس جي سائنسي ڄاڻ' ڪتاب جي اشاعت سان اسان ميڊيڪل سائنس جي سلسلي جي ابتدا ڪري رهيا آهيون. ڪتاب موضوع توڙي لکندڙ جي حوالي سان اهم آهي. محترم علي مرتضيٰ ڌاريجو سنڌي ٻولي ۾ سائنسي لٽريچر تي جيڪا مهارت رکي ٿو سا، سنڌ جي علمي ۽ ادبي حلقن وٽ مڃيل آهي. ڄاڻايل موضوع تي جنهن طرح هن ڇنڀڇاڻ ڪئي آهي ان جو اعتراف سنڌ جي سڄاڻ شخصيتن محترم ڊاڪٽر تنوير عباسي، ڊاڪٽر نجم عباسي ۽ امداد حسيني پڻ ڪيو آهي. اڪيڊميءَ جو ميڊيڪل سائنس تي ايندڙ ڪتاب 'ڇاتين جي سائنسي ڄاڻ' تيار آهي، جيڪو پڻ ٿورڙي عرصي ۾ پڌرو ڪري پڙهندڙن تائين رسائبو.

نوراحمد ميمڻ
چيئرمين
سنڌيڪا اڪيڊمي

هڪ راءِ - هڪ وينتي

ورهاڱي کان اڳ سنڌي ٻولي سڌريل ۽ اسريل ٻولي جي حيثيت سان اوچي پد تي پهچي چڪي هئي ۽ ان ۾ هر موضوع تي ڪتاب موجود هئا. انهيءَ شاندار روايت سان سلسلي جوڙڻ لاءِ هر موضوع ۽ خاص طور تي سائنسي ۽ فني موضوعن تي ڪتابن جو اچڻ هڪ سٺو اهڃاڻ آهي، ڇاڪاڻ ته ائين سنڌي ٻوليءَ جي سرند هجڻ جو ثبوت ملي ٿو. سنڌي ۾ ’جنسي- سائنس‘ جو موضوع اڄهيو ۽ نئون نه آهي؛ انهيءَ ڏس ۾ ورهاڱي کان اڳ ڪوڙ ڪارائتا ڪتاب ڇپجي چڪا آهن. پر جيئن ته نيون ڪوجنائون ٿينديون رهن ٿيون، ان ڪري نون ڪتابن جو اچڻ به ضروري آهي. هي ڪتاب به ان ڏس ۾ هڪ ساراهه جوڳي ڪوشش آهي. ليکڪ هڪ ڏکڻي موضوع کي سرل ۽ سهج ٻوليءَ ۾ پيش ڪيو آهي. فني اصطلاحن سان ٺهڪندڙ اصطلاح گهڙڻ جي هنر کان به ليکڪ واقف آهي.

سچ پچ ته ڌاريجي ان ڏس ۾ ڪيرون لهڻيون. منهنجي ٻين استادن کي به وينتي آهي ته هو پنهنجي موضوع تي ڪتاب ڏئي، باباڻي ٻوليءَ ڏانهن پنهنجو فرض ادا ڪن ۽ پنهنجي اندر ۾ پاڻ ارڻ وارو جذبو جاڳائڻ.

-امداد حسيني

لفظن تي پر دو

هي مسودو پڙهڻ سان پنهنجي جنسياتي عضون جي جوڙجڪ (Anatomy) ۽ ڪارڪردگي (Physiology) جي ڄاڻ تازي ٿي؛ پاڻ سجر ڪوجنائن جي سامهون اچڻ ڪري، ان ڄاڻ ۾ واڌارو ٿيو. ڪيترن سائنسي لفظن ۽ سائنسي اصطلاحن جو سنڌي ويس به معلوم ٿيو. علي مرتضيٰ ڌاريجو، انهيءَ مامري، يعني سائنس جا سنڌي لفظ ڳولڻ ۾ خفتي ٿو ڏسجي. هن وڏي جاکوڙ، جفاڪشي، تلاش ۽ ڪوجنا سان موزون سنڌي لفظ ڏيڻ جو جن ڪيو آهي، جيتوڻيڪ اها هڪڙي جڻي جي وس جي ڳالهه نه آهي. ان واسطي دائمي ۽ ڪل وقتي بورڊ هجي، جنهن جا ميمبر سائنسدان، اديب، سگهڙ ۽ زبان جا ماهر هجن.

جنسياتي عمل ۽ جنسياتي عضون جي سلسلي ۾ هڪڙو ٻيو مسئلو به آهي: به گهرا شخص، جنسيات جي باري ۾، پاڻ ۾ گفتگو ڪرڻ وقت جيڪي لفظ ڪم آڻين ٿا، سي ٻين عام ماڻهن سان ڳالهائڻ وقت ڪتب نه ٿا آڻين ۽ لکت ۾ ته مرڳوئي نيان لفظ استعمال ڪن ٿا، جي اڻپورا، اڻ چٽا، لڪل ۽ گهڻوڻو ڌاري بوليءَ جا هوندا آهن. صفا ائين جيئن جنگ جي دوران لشڪر ۾ ڪوڊ ورڊ (گجها اکر) استعمال ڪيا ويندا آهن. هتي لفظن کي پردو ڪرايو ٿو وڃي، انڪري جنسيات جي باري ۾ ڪابه لکڻي هر ڪنهن کي سهنجائيءَ سان سمجهه ۾ اچي نه سگهندي آهي. انهيءَ روش کي هچاڙائي ۽ منافقت کانسواءِ ٻيو ڪهڙو نالو ڏجي، جو جيڪي لفظ ۽ اصطلاح گفتگو ۾ ته استعمال ٿين پر لکت ۾ اهي ساڳيا لفظ بداخلاقي، فحاشي ۽ اگهارڻ پکڻا وڃن ۽ منافقت طبقاتي سماج جي پيداوار آهي.

جنسيات تي اجاين پنڌي پابندين ۽ غيرسياويڪ بندشن، جنسيات کي نه رڳو پراسرار بڻائي ڇڏيو آهي، پر ماڻهن کي ان بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ کان به وانجهو پئي رکيو آهي. اهڙين پابندين، اهڙين بندشن ۽ اهڙي اڻڄاڻائيءَ ماڻهن کي رڳو ذهني ۽ دماغي روڳن ۽ سماجي برائين سان مالا مال پئي ڪيو آهي.

علي مرتضيٰ ڌاريجي هن ڪتاب ذريعي اسانجي ماڻهن کي جنسيات جي ڄاڻ وڌائڻ لاءِ موقعو ڏنو آهي. اهو به ڏسڻ ۾ اچي ٿو ته لکت ۾ جنسيات جي لفظن ۽ اصطلاحن جي استعمال ۾ هن عام روش کان هٽي هلڻ جي ڪجهه دليري ڪئي آهي.

حيدرآباد

- زجيم عباسي

6 فيبروري 1983ع

مهاڻ

سنڌيءَ ۾ سائنسي ادب تمام ٿورو آهي. جنسي ادب ته تهاڻن نه هئڻ جي برابر. چوڻي آهي ته 'جتي حقيقتن کي لڪايو ويندو آهي اتي افواهه زور وٺندا آهن' سنڌ ۾ به ايئن ٿيو آهي. جنس کي ايڏو ته دٻايو ۽ لڪايو ويو آهي، جو نوجوانن لاءِ اها هڪ اڻ ڏٺل شهر آهي، ۽ جڏهن هي نوجوانيءَ جي بنا تجربي ۽ ڄاڻ واريءَ عمر ۾ ان شهر ۾ قدم رکڻ ٿا ته پليو ۽ پٽڪيو وڃن. خاص ڪري نوجوان چوڪريون، اڻ ڄاڻائيءَ سبب اهڙيون غلطيون ڪريو وجهن جو ڳالهه وڃيو جان جي جوکي تائين پهچي. اهڙيءَ صورتحال ۾ 'ڪوڇڻ' (Quacks) کي وارو مليو وڃي، ۽ غلط ڳالهين بهڙائي، پنهنجي کيسي کي هر طرح گرم ڪن. ته نوجوانن ۾ هريرو گهٽتائيءَ جو احساس (Inferiority complex) ۽ نفسياتي دٻاءُ (Depression) پيدا ڪريو ڇڏين، جنهن سان حالتون وڌيڪ خراب ٿيو وڃن. ان گهٽتائيءَ جي احساس ۽ نفسياتي دٻاءُ جي اثر هيٺ، زال مڙس جا گهر وڃهڙا شروع ٿين، ۽ ٻنهي ڌرين جي زندگي زهر ٿيو وڃي.

آمريڪا ۾ ماسٽرس ۽ جونس جي جنسي تجربيگاهه، ان موضوع تي سائنسي تحقيق جو هڪ مرڪز آهي. ان کان اڳ هٽولاڪ ايلس، ۽ ڪنسي جو ڪيل ڪمر تعريف جوڳو آهي. پر پهرين پهرين ان موضوع کي سائنسي طور تي پرکڻ وارو شخص سگمنڊ فرائڊ هو.

جنس ڪو نئون موضوع نه آهي. قديم مذهبي ڪتابن سام ويد، پڇر ويد، پراڻي عهدنامي (نغمه سليمان، سلومي ۾) فق ۾ ان جي باري ۾ چٽيءَ طرح بيان آيل آهن (وضو ٿئي پوڻ، روزو پڇڻ، غسل ڪرڻ وغيره جي حوالي سان). قديم يوناني شاعره سيفو، ان کان پوءِ بلائيٽس؛ رومن شاعر اووڊ ان موضوع تي شعر لکيا. هندستان ۾ ان موضوع تي زبردست ڪتاب 'ڪام شاستر' لکيو ويو، جنهن کي هڪ ڪلاسڪ جي حيثيت حاصل آهي. جنس منزل ناهي، پر اها ذريعو آهي ان منزل تي پهچڻ جو، جنهن کي توليد (Reproduction) چيو وڃي ٿو. جنهن جو واسطو تخليق (Creation) سان آهي، جنهن جي ڪري ئي هن ڌرتيءَ تي انسان ۽ ٻين اڪيچار حياتياتي ۽ نباتاتي قسمن (Species) جو وجود قائم آهي. انڪري ان جو اڀياس تهاڻن وڌيڪ ضروري آهي. ان جو لذتيت سان به واسطو آهي، پر اهو فقط هڪ پاسو آهي. ضروري آهي ته سنڌ جي نوجوان چوڪرن ۽

ڇوڪرين کي، ان جي پوري ڄاڻ نٿي، جيئن هو نوجوانيءَ جي اڻ تجربڪار ۽ اڻ سامايل يا اڌ سامايل (Semi mature) وقت ۾، جي ان شهر ۾ گهڙن، تہ ان جي هر گهٽيءَ ۽ گام کان پکيءَ پٽ واقف هجن.

محترم علي مرتضيٰ ڌاريجو، سنڌيءَ جي سائنسي ادب ۾ هڪ ڄاتل سڃاتل شخصيت آهي. هن دفعي هن جنس جي نازڪ موضوع تي قلم کڻي سنڌ تي، خاص ڪري سنڌ جي نوجوانن تي وڏو احسان ڪيو آهي جو انهن کي هن اڻ ڄاتل ۽ اڻ ڏٺل شهر جي هر گهٽيءَ ۽ گام، هر پنڌ ۽ پيچري کان آگاه ڪيو اٿائين، جيئن اهي ڀلي ۽ ڀٽڪي، مونجهارن (Complexes)، دٻائڻ (Depressions) جو شڪار نه ٿين، ۽ اڌ طبيبن يا ڪوڄن جي ور نه چڙهن، ۽ پنهنجي ازدواجي، تخليقي، ۽ توليدي حياتي، خير خوبي، ۽ سڪون سان گذارين، ۽ ان مان پوري لذت به حاصل ڪن.

علي مرتضيٰ ڌاريجي جو هيءَ ڪتاب موضوع جي لحاظ کان به جس لهڻي ته ٻوليءَ جي لحاظ کان پڻ. هن ڪيترن ئي فني محاورن (Technical Terms) جو سنڌي ترجمو اهڙن لفظن ۾ ڪيو آهي، جيڪي اڳي ئي اسان وٽ موجود آهن. جي نه، تہ انهن کي هر ڪوئي سنڌي سولائيءَ سان سمجهي سگهي ٿو. منهنجي خيال ۾ هيءَ ڪتاب، ڊاڪٽر نجم عباسيءَ جي ڪتاب کان پوءِ سنڌ جي سماجي تاريخ ۾ اهڪ اهم انقلابي قدم آهي. مون کي اميد نه، پر پڪ آهي تہ سنڌ جا نوجوان ڇوڪرا ۽ ڇوڪريون، هن ڪتاب مان چڱيءَ طرح لاڀ حاصل ڪندا، ۽ پنهنجي ازدواجي، تخليقي ۽ توليدي زندگي سڦل ڪندا.

- تنوير عباسي

سرمد جو گهر، خيرپور
17 سيپٽمبر 1991 ع

پيش لفظ

● صبح جو سمو آهي، هڪ ڪرڙو پنهنجي ننڍي بالڪ سان چپي هٿ ۾ کنيو پاڇي پٽيءَ لاءِ مارڪيٽ وڃي رهيو آهي. رستي تي ايڪڙ بيڪڙ ماڻهو آهن. وچ رستي تي هڪ ڪٽو، ڪٽيءَ کي لائڻ جي ڪوشش ۾ رڌل آهي. ننڍو، بي سمجھ ٻار ماڻڻ کان پڇي ٿو. ”هي ڇا ڪري رهيا آهن؟“ موٽ ۾ کيس چڙب ملي ۽ ٻار هيسجي، هميشه لاءِ ماڻ ٿي وڃي ٿو!.

● بڪ، ننڍ ۽ جنسي خواهش، انسان جون بنيادي جبلتون آهن، اسان کي اهو سيکاريو ويندو آهي ته وقت تي کائو، وقت تي سمهو ۽ اٿو، صاف سٿرا رهو، اڇا اجرا ڪپڙا پايو وغيره. جڏهن ته جنس جي لحاظ کان، اهڙي ڄاڻ ڏيڻ وارو ڪوبه ناهي، اهو هر هڪ جي بلي ڇڏيل آهي ته جيئن وڻيس تيئن هو يا هوءَ، اهڙن مسئلن سان منهن ڏئي. اسان وٽ نه ته اهڙا ماهر ۽ پرچارڪ آهن ۽ نه ئي ڪو اهڙو سماجي ادارو جيڪو اهڙي تعليم مهيا ڪري سگهي! ● يورپ ۽ آمريڪا ۾ ان ڪم لاءِ ڪيترائي سماجي ۽ سرڪاري ادارا آهن، جيڪي اهڙي تعليم مهيا ڪن ٿا. اتي جنسي تعليم (Sex Education) کي سائنس جو درجو حاصل آهي ۽ اهو سبجيڪٽ سائنس ڪري پڙهايو وڃي ٿو، بلڪ ائين جيئن ٻيا سبجيڪٽ جهڙوڪ: بائلاجي، فزيالاجي، ائنيمل بهيويئر، سائيڪالاجي، سوشالاجي، جينيٽڪس، يوچينڪس، امبريالاجي، گائنا ڪالاجي ۽ اسپيس بائالاجي وغيره پڙهيا ۽ پڙهايا وڃن ٿا. * جيتري قدر ياد ٿو پويم ته ڪجهه سال اڳ بنگلاديش ۾ پڻ اهڙي تعليم، سيڪنڊري ليول تي ڏيڻ شروع ڪئي ويئي هئي.

● دنيا جي ڪيترن ملڪن ۾ بالڪن ۽ نوجوانن کي جنس جي بنيادي سائنسي تعليم ڏيڻ لاءِ، خاص باتصوير ۽ سولي ٻوليءَ ۾ ڪتاب ڇاپيا ۽ ريڊيو ۽ ٽي ويءَ تي خاص پروگرام ڏنا وڃن ٿا. جڏهن ته اسان وٽ سواءِ ميڊيڪل جي باقي نصابي ڪتابن ۾، جتي اهڙيون ڳالهيون ۽ سرشتا سمجھائڻ ضروري هوندا آهن، اتي اهي سمجھائڻ بجاءِ، اهڙا ٽڪرا ئي ڪٽيا ويندا آهن ۽ جيڪڏهن انهن سرشتن جون تصويرون ڏنيون به وينديون آهن ته اهي يا ته اڻپوريون هونديون آهن يا وري انهن جا نالا نه ڄاڻايا ويندا آهن، جيڪا ڳالهه مونجهاري جو باعث بڻجي ٿي. ● ٻين ملڪن جي پيٽ ۾ آمريڪا ۾ جيتوڻيڪ جنسي تعليم عام آهي ۽

آمريڪا تعليم ۽ ٻين ڳالهين جي لحاظ کان گهڻو اڳتي، سڌريل ۽ ترقي ڪيل ملڪ سمجهيو ويندو آهي، پر تنهن هوندي به اتي ماڻهن جي وڏي اڪثريت کي جنمي/ جنسي سائنس جي بنيادي ڳالهين جي ڄاڻ ڪونهي. آمريڪي ماڻهن کي جنس جي باري ۾ ڪيتري بنيادي ڄاڻ آهي، ان سلسلي ۾ آمريڪا جي، روبر آرگنائيزيشن (The Roper Organization) ۽ ڪنسي انسٽيٽيوٽ (The Kinsey Institute) هڪ سروري ڪئي. جنهن مان جيڪي نتيجا حاصل ٿيا، اهي چرڪائيندڙ هيا. ايتري قدر جو عام آمريڪيءَ کي اها به سٺ ڪونهي ته، انگيز دوران آلت جي سراسري ڊيگهه ڪيتري هجڻ گهرجي يا ڪا عورت حيض دوران پيٽ سان ٿي سگهي ٿي؟ ۽ ڇا حيض دوران جماع ڪري سگهجي ٿو؟ اها سروري سال 1989ع ۾ ڪئي ويئي. ماڻهن کان سروري دوران اهي 18 سوال پڇيا ويا جيڪي عام طور تي، ڪنسي انسٽيٽيوٽ جي ماهرن کان خطن ۽ ٽيليفون رستي پڇيا ويندا هيا. هن سروري ۾ 18 سالن جي فردن کان وٺي 80 سالن جي پڙهن تائين شرڪت ڪئي. ● پاڪستان ۾ جنسيات تي اڙدوءَ ۽ انگلش ۾ ٺلهي ليکي ٽن قسمن جا ڪتاب ملن ٿا: (1) اهي اڙدو ڪتاب جيڪي انڊيا ۾ عام جامر ڇپجن ٿا، جن ۾ هتان جا ڇاپيندڙ ٿوري گهڻي ڦير گهير ڪري هتي جي پڙهندڙن کي وڏين قيمتن تي مهيا ڪن ٿا. اهڙن ڪتابن ۾ ڪوڪ شاستر وغيره جهڙا ڪتاب عام آهن، جن ۾ وڪري جي لحاظ کان تصويرون ۽ ٻيو مسالو ڏئي خريدار لاءِ ڪشش پيدا ڪئي وڃي ٿي. عام پڙهندڙ اهڙن ڪتابن کي مستند يا جنسي انسائيڪلوپيڊيا سمجهي خريد ڪري ٿو. جڏهن ته اهي اوائلي دور جا لکيل آهن. جڏهن سائنس ايتري ترقي نه ڪئي هئي ۽ انساني جسم بابت، سائنسي کوجنائون به نه ٿيون هيون. اهڙن ڪتابن لاءِ دعويٰ ڪئي ويندي آهي ته اهي سائنسي آهن. (2) اهي فحش ڪتاب آهن، جيڪي رڳو پئسي ڪمائڻ ۽ پڙهندڙن کي جنسي لست مهيا ڪرڻ لاءِ فراهم ڪيا وڃن ٿا. اهڙا ڪتاب اڙدوءَ ۽ انگلش ۾ ملن ٿا. ايتري قدر جو ’جنسي لطيفا‘ جهڙا ڪتاب به سولائي سان خريد ڪري سگهجن ٿا. سنڌي ۾ به وقت به وقت ڪي ذهني مريض ليکڪ، ڪوڙن نالن سان اهڙا ڪتاب ڇپرائي، وڏا پئسا ڪمائيندا رهن ٿا. جيئن ته اهي سائنسي ڪتاب ناهن، ان ڪري عام پڙهندڙ ڪجهه هڙ حاصل ڪرڻ بجاءِ رڳو شهوتي لست حاصل ڪري وڌيڪ گمراه ۽ پڙهڻ کان پوءِ وري پشيمان ۽ پريشان رهجي وڃي ٿو، جو کيس جنهن ٽوس سائنسي ڄاڻ جي حقيقتن جي تلاش ۽ جنهن پيڙا، روڳ ۽ درد جي دوا جي گهرج آهي، اها کيس انهن ڪتابن مان حاصل ٿي نٿي سگهي. (3) اهي ڪتاب جيڪي نه ته فحش آهن ۽ نه ئي شهوت اڀاريندڙ. اهڙا ڪتاب رڳو ۽ رڳو سائنسي بنيادن ۽ حقيقتن تي ٻڌل آهن. اهڙن ڪتابن ۾ انساني جسم جي فزيالاجي، اٽاٽامي ۽ امبريالاجي وغيره جي به وضاحت ڪيل هوندي

آهي ۽ تصويرون پڻ ٿنل هونديون آهن ته جيئن پڙهندڙ، جنمي سرشتي جي بناوت ۽ ڪارج جي بنيادي اصولن ۽ جماع (سنيوڪ) وغيره جهڙين ڳالهين کي سمجهي سگهن. ⑤ اهڙا ڪجهه ڪتاب يا ته اڙدوءَ ۾ آهن يا گهڻي ڀاڱي انگلش ۾ جيڪي عام ماڻهو پڙهي نٿو سگهي، ڇو ته ان لاءِ ٻوليءَ جو ۽ ٻيو، سائنسي اصطلاحن کي سمجهڻ ۽ هنڊائڻ جو مسئلو رهي ٿو. ٻئي پاسي کان اهڙا اڙدو ڪتاب عام سنڌي، سولائيءَ سان سمجهي نٿو سگهي، ڇو ته اڙدوءَ ۾ به ساڳيو اصطلاحن جي نعم البدل جي کوٽ هجڻ ڪري، اهڙا اصطلاح عربي-فارسيءَ جا استعمال ڪيا وڃن ٿا، جنهن ڪري ڪوبه عام پڙهندڙ جنهن جو اڀياس اڃاترو ۽ سائنسي مضمونن کان هٽيل هجي، اهڙن ڪتابن مان ڀرپور لاڀ حاصل ڪري نٿو سگهي. ⑥ هن ڪتاب لکڻ جي ضرورت گهڻي وقت کان محسوس پئي ڪيم. ان جا ٽلهي ليکي هي ڪارڻ هيا: (1) سنڌيءَ ۾ جنس جي سائنس تي ڪنهن به ڪتاب جو نه هجڻ، (2) هن سبجيڪٽ بابت ماڻهن ۾ عام اڻڄاڻائي، ايتري قدر جو ڪيترائي لکيل پڙهيل ماڻهو به هن موضوع تي کلي ڳالهائڻ عيب ڀائيندا آهن، جنهن جا ڪيترائي سبب ٿي سگهن ٿا (3) عام ڪچهرين ۾ هڪ جيڏا جيڪڏهن هڪ ٻئي کان اهڙيون ڳالهيون پڇيندا آهن، يا ڪندا آهن ته موٽ ۾ عجيب غريب ڳالهيون ٻڌايون وينديون آهن يا ٻڌڻيون ڀونديون آهن، جنهن ڪري سخت بيزاري محسوس ٿيندي آهي ته حياتيءَ جي هڪ اهڙي انمول سرشتي (جسم جو هر سرشتو پنهنجيءَ ڪرت ۽ اهميت جي لحاظ کان انمول آهي) ۽ ان جي ڪرت کان عام ماڻهو ڪيتري قدر نه بي خبر آهي! جڏهن ته ان جي ڀيٽ ۾ ٻين ڳالهين کي سمجهڻ ۽ هيئن سان هنڊائڻ لاءِ اسان ڪيڏو نه پئسو ۽ وقت خرچ ڪندا رهون ٿا.

⑦ ڪتاب جو نالو 'جنس جي سائنسي ڄاڻ' رکيو ويو آهي، جو منجهس جنمي/جنسي، سرشتي/عضون بابت رڳو گهربل معلومات ڏني ويئي آهي. ٻيو ڪجهه ان ڪري نه ڏنو ويو آهي، جو سڀ کان پهريائين جيسٽائين ڪه ٻيادي ۽ اهم ڳالهيون جهڙوڪ: خصيا ڇا آهن، جسم کان ٻاهر ڇو آهن، سندن ڪارج ڪهڙو آهي، آلت ڇا جي ٺهيل آهي، انگيز ڪيئن ۽ ڇو ٿو ٿئي، انزال ۾ ڇا ٿو ٿئي، ڳپ ڪيئن ٿو پوي، ڳوڙهارپ ڪيئن ٿي ٿئي؟ وغيره سمجهيون نٿيون وڃن، تيسٽائين وڌيڪ ڳوڙهين ۽ پيچيده ڳالهين کي سمجهي نٿو سگهجي. جيسٽائين ڪه جنسي عضون ۽ جنمي سرشتي کان پوءِ اڳتي جي ڳالهين جو تعلق آهي جهڙوڪ: جماع ڪيئن ڪجي، ڪهڙا طريقا (آسٽن) استعمال ڪجن، جماع ڪڏهن ڪجي، جنسي بيماريون، جنمي مسئلا، ڳپ روڪ، جا طور طريقا ۽ ٽيسٽ ٽيوب بيبي وغيره ۽ انهن سان ڪهڙا لاڳاپيل مسئلا ٿي سگهن ٿا ۽ ڪهڙا اپاءَ وٺي سگهجن ٿا؟ ته اهڙين ڳالهين جو ذڪر 'ايندڙ ڪتاب' ۾ ڪيو ويو آهي، جيڪو پڻ تياريءَ

هيٺ آهي. * هي ڪتاب رڳو ۽ رڳو سائنسي بنيادن تي ۽ ڪيترن ئي سائنسي ڪتابن جي مدد سان لکيو ويو آهي، تنهنڪري ان ۾ لسٽ حاصل ڪرڻ يا فحاشيءَ جي گنجائش موجود ناهي، ڇو ته رڳو اهوئي مقصد آڏور رکي ڪتاب لکيو ويو آهي ته جنس جي ڄاڻ، رڳو ۽ رڳو سائنسي بنيادن تي مهيا ڪئي وڃي. هڪ دفعو جڏهن ڪو پڙهندڙ اهڙي جنسي سائنس جي ڄاڻ حاصل ڪندو ۽ پڙهڻ کان پوءِ جڏهن منجهس اهڙي تيسٽ پيدا ٿئي ٿي ته اڳتي لاءِ ڪنهن به غير سائنسي ۽ فحش مواد کي پڙهڻ پسند نه ڪندو، ڇاڪاڻ ته اهڙن فحش ڪتابن جي پڙهڻ سان ڪجهه به هڙ حاصل نٿو ٿئي، پر رهندو ذهني پريشاني پيدا ٿئي ٿي. ⑤ بالغ ٿيڻ کان پوءِ خود مون لاءِ جيڪو خاص مسئلو پيدا ٿيو، ان سبب گهڻو پريشان رهيس، اهڙو ڪو يار دوست يا ڪو ڪتاب ڪڙو به ڪونه هيو، جنهن کان مدد وٺي يا دل جو حال اوري سگهجي. اهو هي هيو ته هڪ دفعو محسوس ڪيم ته هڪ خصيلو ٻئي کان گهڻو هيٺ لڙڪي رهيو آهي، سمجهيم ته ڪا وڏي گڙهڙ ٿي پيئي آهي. ان سبب ڏاڍو پريشان رهيس. آخر دل جهلي والد سان ڳالهه ڪڍيم، جيڪو پرائمري استاد هجڻ سان گڏوگڏ حڪمت به ڪندو هو. هڪ مخلص ۽ ڪلمڪ انسان هيو. ’مرتضيٰ بوڪ اسٽور، لاڙڪاڻي‘ تي وٽس وڌيون ڪچهريون هلنديون هيون. اڪثر سنڌي استادن جو وٽس ميڙو مثل رهندو هو. هڪ پاسي ڪشتا پيا رهل ٿيندا هيا ته ٻئي پاسي بائيڊنگ پئي هلندي هئي. جيئن ته هو حڪيم به هيو، ان ڪري ساڻس ڳالهه ڪئي ويئي، جنهن کي چيو ته ڪجهه به ناهي، خصيا ننڍا وڏا يا هيٺ مٿي هوندا آهن. ⑥ سچ ته هن مضمون سان منهنجي دلچسپي ان ڪري به پيدا ٿي جو اسٽور تي، پانت پانت طبقن جا ماڻهو ۽ پري پري کان سنڌي استاد ڪهي ايندا هيا ۽ گهڻو ڪري هر موضوع تي بحث پيو هلندو هو. ڪڏهن مذهب ۽ سياست تي ته ڪڏهن حڪمت، لپين، ڪشٽن ۽ معجونن تي ته ڪڏهن پڙهڻ پڙهائڻ جي طور طريقن تي ته ڪڏهن ڪرنٽ افيئرس تي. جتان منهنجي ذهن ۾ ڪيتريون ڳالهيون سرچڻ لڳيون ۽ انهن جا جواب ذهن ۾ ولوڙيا رهيا پر ڇاڪاڻ ته، اهي سڀ سائنس جا ماڻهو نه هيا ۽ نه ئي مان ايتري سائنس پڙهيل هيس، ان ڪري اهڙي هڙڪ رهندي آئي. مثال طور، هڪ دفعي بحث چڙيو، جنهن ۾ پڇندڙ جو مقصد اهو ڄاڻڻ هيو ته اها ڪيئن خبر رکي سگهجي ٿي ته ڪنهن سان واقعي زوري زنا ڪئي به ويئي آهي؟ سندس زور ان ڳالهه تي هيو ته جيڪڏهن ڪا عورت پنهنجي مخصوص عضوي تي منيءَ جهڙو ڪو لڳ لڳدار مواد هاري وٺي رڌيون ڪري ته ساڻس زوري ڪئي ويئي آهي؟ ⑦ ٺڙڪو حڪيمن جي حوالي سان هڪ همراھ استدعا ڪئي ته ڪا اهڙي قوت باهه جي دوا ڏيو جو ڪاڻ کان پوءِ بس وٺ وٺان لڳي پيئي هجي، پوءِ هي قصو ٻڌايائين: سندس ڪنهن دوست هڪ حڪيم کان ڪشتو وٺڻ کان پوءِ

جڏهن جماع لاءِ تيار ٿيو ته سندس سجي رت، مٺيءَ ۾ مٽجي ويئي، ايتري قدر جو سندس آلت مان اها ائين خارج ٿي رهي هئي، جيئن پاڻيٺ وهندي هجي. جڏهن کائس پڇيو ويو ته اهو همراهه ڪيئن زندهه بچيو؟ ڇاڪاڻ ته سجي رت ته مٺيءَ ۾ مٽجي وئي ۽ اها ڪهڙي شڪتي هئي جنهن سندس سرير کي زندهه رکيو! ◎ اهڙين ڳالهين ۽ بحث مباحثن ٻڌڻ کان پوءِ به هڪ ڪوٽ محسوس ڪندو رهندو هيس، سائنسي حقيقتن جي ڪوٽ، مستند دليلن جي ڪوٽ. چاهيندو هوس ته ڪو هجي جيڪو سائنسي حقيقتون ٻڌائي ۽ اهڙا ڪتاب هجن جيڪي اهڙي ڄاڻ مهيا ڪن ته سچ ڇاهي ۽ ڪوڙ ڇاهي؟ * ڪي دوست نجي ڪچهرين ۾ پنهنجي قوت باهه جي اهڙي ته ساراهه ڪندا آهن، جو ٻڌندڙن جا ٺٺ ٺٺ ٿي ويندا آهن. چوندا ته هو جنسي ايترا سگههرا آهن جو هڪ رات ۾ ڪيترائي ڀيرا جماع ڪندي به نٿا ٽڪجن! يا سندن هڪ دفعي جو جماع به ڪيترائي ڪلاڪ هلي ٿو. سائنسي لحاظ کان اهو غلط آهي، ڪوبه نارمل ماڻهو ائين ڪري نٿو سگهي.

◎ هڪ دفعي دوست سان گڏ هڪ ميڊيڪل ڪاليج ۾ ويٺو هوس، جيڪو انويجيشن ڪري رهيو هو. ڳالهين ڳالهين ۾ ڪيتريون ڳالهيون نڪري آيون، اتي هڪ پروفيسر (سوائل ڪيمسٽريءَ جو) ڪنهن ڳالهه تان دليل ڏيندي چيو ته حيض دوران، جماع ان سبب نه ڪبو آهي، جو عورت ان عرصي دوران ڪي گئسون خارج ڪري ٿي! سندس جواب ٻڌي مان ۽ منهنجو دوست ڏاڍو حيران ٿياسين ته کيس اها ڄاڻ به ناهي ته حيض ڇا آهي ڇو ٿو اچي ۽ ان ۾ ڇا ٿو خارج ٿئي؟

◎ آلت ڊگهي ڪرڻ، قوت باهه وڌائڻ، مٺي گهاٽي ۽ گهڻي ڪرائڻ ۽ ان قسم جو ٻيون ڪيتريون عجيب ۽ اڃايون ڳالهيون اسان جا مورڪ ماڻهو ڪندا رهندا آهن. اهوئي سبب آهي جو هو جڏهن شهرن ۽ ڳوٺن ۾ روڊن ۽ رستن جي پتين تي عام حڪيمن جا اشتهار پڙهن ٿا جن ۾ اهو ذڪر ڪيل هوندو آهي ته، جواني ۽ شباب کي چمڪائڻ لاءِ سندن خدمتون حاصل ڪريو، يعني ته سندن ڪشتي ۽ معجوني گوري کائڻ کان پوءِ سندن جنسي دنيا بدلجي ويندي ته هو اهڙين دعوائن ٻڌڻ ۽ اشتهارن پڙهڻ کان پوءِ نه رڳو انهن تي ويساهه ڪن ٿا پر قوت باهه وڌائڻ جي چڪر ۾ پئسو ته پسي جي ماڳ، ماڳهين پنهنجي قدرتي جنسي طاقت ۽ زندگي ئي برباد ڪريون ڇڏين! ◎ ساڳئي طرح سان اهي ڪرتبي چالاڪ ماڻهو به آهن نانگ بلائون، مئل وڇون ۽ جيئرا سانڍا ساڻ ڪري ڳوٺن ۽ شهرن جي شاهي رستن جي ڪنڊن پاسن تي ميلا مڇايون، ستن ڦڪين، ڪشتن، معجونن، لپين، تيلن، جابلو جڙين ٻوٽن، سانڍي جي تيل، شينهن جي چرٻيءَ ۽ معدنيات جو عام هوڪو ڏيئي مرداني طاقت ۽ انگيز جي سختي وڌائڻ جي چڪر ۾ عام ماڻهوءَ کي اهڙو ڦاسايو ڇڏين، جو اهي شيون هڪ پيري جي استعمال ڪرڻ کان پوءِ سندن

لاه ئي نڪري وڃن ٿا. اهڙا ڪيترائي نيم حڪيم ۽ هٿ ٺوڪيا سنڀاسي ريلن ۾ به ملندا جيڪي قوت باهه جي گورين ۽ طلا جي طلسمن جو عام هوڪو ڏيندا رهندا آهن. ائين ڪجهه پرڏيهي ڪمپنيون به آهن، جيڪي ولايتي نالن سان، وڏا وڏا دڪان کولي، اهو جهه ماڻهن کي سندن مردانگيت وڌائڻ لاءِ پاڻ ڏانهن ڇڪينديون رهن ٿيون. * اهي سڀ شيون عام ماڻهو رڳو ان سبب واپرائڻ لاءِ مجبور آهي، جو کيس پنهنجي جنسي سرشتي ۽ ان جي جوڙجڪ جي سڌ ڪانهي. هو سمجهي ٿو ته اهو سرشتو ۽ سرشتي جا ڀاتي اهڙا عضوا آهن، جن جي ڳالهه ڪرڻ ۽ انهن بابت ڄاڻ رکڻ عيب آهي! جڏهن ته ان جي پيٽ ۾ پنهنجي ٺاهه ٺوهه لاءِ عمدا تيل، شيمپو، ولايتي ڪريمون، ڀلا برش ڦٽيون، سرما ڪجل، مسي مساج، پائوڊر، اسپري، سينٽون، عطر ۽ غنڀير استعمال ڪري ٿو، ٿورڙي ۾ ته پاڻ وٽائڻ لاءِ پنهنجي وت ۽ وس آهر هو ڇا ڇا نٿو ڪري! ◎ هت اها به وضاحت ڪندس ته مان نه ته جنسي تعليم جو ماهر آهيان ۽ نه ئي هن سبجيڪٽ تي اٿارٽي. هن سبجيڪٽ سان منهنجي دلچسپي تڏهن کان به شروع ٿي، جڏهن زولاجي ڊپارٽمينٽ ۾ هي سبجيڪٽ ڪيترن استادن مختلف پهلوئن کان پڙهايو جهڙوڪ: فزيالاجي، اٿناٽامي، امبريالاجي، ڊولپمينٽل بائلاجي، ائيمل بهيويئر ۽ جينيٽڪس وغيره. ائين برابر آهي ته، استادن ڪلاس روم ۾ سڌي سنئين جنسي تعليم ته نه ڏني پر سندن پڙهائي اهڙو احساس ضرور پيدا ڪيو ته اٽمي دور ۾ رهندي به جنسي لحاظ کان اسان جي سوچ پٿر جي دور واري آهي، ساڳئي وقت اهڙو اتساهه پڻ پيدا ٿيو، جنهن سبب هن سبجيڪٽ تي پنهنجي ڪورس جا لاڳاپيل ڪتاب ۽ ٻيا ڪيترائي سائنسي ڪتاب پڙهيم ۽ وڌيڪ پڙهڻ جو شوق پيدا ٿيو. اهوئي سبب آهي، جو هي ڪتاب لکي پڄايم ته جيئن، جنهن اثباتاڻ سبب جيڪي ڪجهه پوڳيو اٿم، گهٽ ۾ گهٽ، نوجوان نسل انهيءَ پوڳڻ کان بچي سگهي.

◎ ڪتاب ان اميد سان لکيو ويو آهي ته عام پڙهندڙن کان سواءِ طب جي شاگردن، حڪيمن، طبيبن، ڪمپائونڊرن، هيلٿ ٽيڪنيشنن، نرسن، داين، سوشل ورڪرن ۽ سماج سڌارڪ فردن لاءِ پڻ ڪارائتو ٿي سگهندو، جيڪي پيچيده طبي اصطلاح سمجهڻ ۾ تڪليف محسوس ڪن ٿا. * ڪتاب ۾ ڪيتريون ئي وٽايون آهن، جيڪي مان محسوس ڪريان ٿو ته توهان به محسوس ڪندا هوندا. مان جيڪي محسوس ڪريان ٿو سا اها ڪوٽ آهي، جيڪا ڪنهن هولي ۽ هيجي وٽ هجي، ڪڏهن به نه ڍاڀڻ واري! هر نئين شيءِ ڪتاب ۾ ڏيڻ واري، ور ور ڪري ٺاهي لکڻ واري، جيڪا هن ڪتاب کي 1982ع کان وٺي ڪيترائي ڀيرا لکڻ کان پوءِ به محسوس ڪريان ٿو ته ۽ محسوس ڪندو رهندس، جيڪڏهن اهڙيءَ ڪوٽ کي پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪجي ها ته شايد ڪتاب کي پوري

ڪرڻ ۾ اڃان به ڪجهه زمانو لڳي وڃي ها! ⑤ ڪتاب ۾ ’سيل‘ بابت ننڍڙو تعارفي ٽڪرو به ڏنو ويو آهي، جيڪو ڏيڻ ان ڪري مناسب سمجهيو ويو ته جيسيتائين سيل جي بنيادي ڳالهين جي ڄاڻ ناهي، تيسيتائين ڪنهن به ساهواري ۽ اهڙين ٻين ڪيترين ڳالهين کي سمجهي نٿو سگهجي. هونئن به هر ساهواري ۾ سيل جي اهميت اهڙي آهي، جهڙي ڪنهن عمارت لاءِ سرن جو هجڻ. سيل تي هڪ الڳ ڪتاب تياريءَ هيٺ آهي، اميد ته اهو به جلد پڌرو ڪيو ويندو. ⑥ ڪوشش ڪري ڪتاب ۾ تصويرون به جهجيون ڏنيون ويون آهن، ڇو ته سائنس جو ڪوبه ڪتاب تصويرن کان سواءِ سمجهڻ ۽ سمجهائڻ ڏکيو آهي. ڪي تصويرن نه ڏئي سگهيو آهيان، جيڪي ڏيڻ چاهيم ٿي. نه ڏيڻ جا ڪجهه سبب آهن، بهرحال ڪجهه به نه هجڻ کان، ڪجهه هجڻ ضروري آهي. ⑦ هي سڄو ڪتاب انگلش ڪتابن جي مدد سان لکيو ويو آهي، تنهنڪري جيڪي به انگ اکر ڏنا ويا آهن، اهي يا ته يورپي آهن يا آمريڪي. ان کان سواءِ هڪ اڌ پاڪستاني ڪتاب جيڪو انگلش ۾ ملي سگهيو، ان جي به مدد ورتي ويئي آهي ۽ ملندڙ انگ اکر اتان به کنيا ويا آهن.

⑧ سنڌيءَ ۾ سائنس جي هن شاخ تي هي پهريون سائنسي، سولو ۽ عام فهم ڪتاب لکي نه رڳو عام پڙهندڙن جي کوٽ کي پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ويئي آهي پر ساڳئي وقت هي مضمون جديد طرح سان متعارف به ٿي رهيو آهي. اهو به ممڪن آهي ته پهرين پيري پڙهڻ سان توهان کي ڪي ڳالهيون سمجه ۾ نه به اچن ته وري پڙهڻ ۽ سمجهڻ جي ڪوشش ڪريو. ⑨ هن ڪتاب جي تياريءَ جي ڏس ۾ جن سڃڻ ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان سهڪار ڪيو، انهن مان امداد حسيني، ڊاڪٽر نجر عباسي، ڊاڪٽر تنوير عباسي، ڊاڪٽر ڪنڀي گيانچنداڻي، محمد عظيم چانڊئي جو ٿورائتو آهيان. سائين ظفرحسن به ان ڏس ۾ سدائين منهنجي سهائتا ڪئي. اشوڪ گيانچنداڻيءَ به پنهنجا پال پلایا، جنهن کي سڀني کان وڌيڪ تنگ ڪيم، سندس صحتمند تنقيد ۽ ڪارائتن رايون کان سواءِ شايد هي ڪتاب پورو ٿي نه سگهي ها. ⑩ انهن سڀني پڙهندڙ جو شڪر گذار رهندس، جيڪي ڪتاب پڙهڻ کان پوءِ پنهنجن رايون ۽ صلاحن کان واقف ڪندا. پڙهندڙن جي صحتمند تنقيد جي آڃيان ڪئي ويندي، جو ان کان سواءِ ڪنهن سڌاري/ واڌاري لاءِ سوچي به نٿو سگهجي. ساڳئي وقت پڙهندڙن کي اها به گذارش آهي ته، طبي اصطلاح جيڪي وڌيڪ تز يا مناسب ٿي سگهن ٿا، انهن کان به آگاهه ڪن ته جيئن انهن اصطلاحن جي پڻ خبر پئجي سگهجي ۽ اهي عام ماڻهن تائين به پهچائي سگهجن. * جنس جي لحاظ کان توهان به جيڪڏهن ڪي ڳالهيون وضاحت سان ڄاڻڻ چاهيندا هجو ته لکي موڪليو ته جيئن اهي پڙهندڙن جي ڀلي لاءِ ايندڙ ڪتاب ۾ واضح ڪري سگهجن.

— علي مرتضيٰ ڌاريجو

طبيب جڙين پوئين جي ڇاڻ،
منشي انگن اکرن جي علم ۽
پرڻيل ماڻهو جنسي سائنس جي سڌ
کان سواءِ بلڪل ڪور وڃت آهي.
واتسا يانا۔

پيدائش جا طريقا (Types of reproduction)

ڪنهن زماني ۾ پانيو ويندو هو ته سادي قسم جي مخلوق مردار جسمن مان نسر جي ٿي مثال طور: گهوڙي جا وار جڏهن ڪجهه عرصي لاءِ دٻن ۾ رهن ٿا ته منجهائن ڪيٿائن (worms) پيدا ٿين ٿا ۽ ڏيڏرن لاءِ پانيو ويندو هو ته اهي ڳرندڙ ۽ سرندڙ ماس مان پيدا ٿين ٿا. اڳتي هلي 17 صدي ع جي سائنسدانن جاندارن جي ائين پائڻو پيدا ٿيڻ (spontaneous generation) واري خيال کي خام ثابت ڪيو ۽ تجربن رستي ظاهر ڪري ڏيکاريو ته زندگي ئي ڪنهن زندگيءَ کي جنم ڏئي سگهي ٿي.

هر قسم جي زندگيءَ جي پيدائش زنده جاندارن مان ٿئي ٿي، اها هڪ سائنسي حقيقت آهي. جاندار پيدا ٿيندا وڌندا، جهور ٿي فنا ٿي وڃن ٿا يا هو وقت کان اڳي حادثن ۽ بيمارين جي ور چڙهي، اجل جو شڪار ٿي وڃن ٿا. ائين ڪنهن جانور جي جنس يا انساني جاتيءَ جي بقا جو مدار پيدائش ڪندو رهڻ تي آهي. ٻين سڀني سرشتن جي پيٽ ۾ شايد ته پيدائشي سرشتو ئي هڪ اهڙو سرشتو آهي، جنهن جو ڪنهن فرد / جيو جي چڱيلائي لاءِ هجڻ بيه ضروري نه سمجهيو ويندو آهي، جنهن جو ثبوت هي آهي ته جي پيدائشي سرشتي جو ڪو عضو يا اهو سڄو سارو ئي ڇو نه ڪڍيو وڃي ته پوءِ به اهڙو فرد / جيو صحت مند زندگي گذاري سگهيو. ان بجاءِ جيڪڏهن اهڙيءَ سڄي جاتي / جنس جي سڀني فردن / جيون جو جنسي سرشتو ڪم ڪرڻ بند ڪري ڇڏي يا ڪڍي ڇڏجي ته اهڙي سڄي جاتي / جنس هميشه هميشه لاءِ نٿي ٿي رهندي.

جانورن جي دنيا ۾ ڪي جنسون اهڙيون به آهن جن ۾ سندن جنس جا رڳو ڪي جيو، هڪ نسل کان ٻئي نسل تائين پيدائش واري عمل ۾ بهرو وٺن ٿا مثال طور: ماڪي، جون مڪيون. هنن مڪين ۾ اها رڳو راڻي ئي آهي جيڪا ماناري ۾ ويهي آنا لاهي ٿي، جڏهن ته سندس نون ۾ رڳو ڪي چند راڻين کي سائي ڪرڻ جي سکھ رکندڙ ٿين. باقي سڄيءَ مخلوق ۾ سڀ مادي مڪيون سنڌ ٿين جو انهن جو سواءِ نسرندڙ ڀڄڻ مڪين جي سار سنڀال لهڻ کانسواءِ ٻيو ڪم نه هوندو آهي.

مختصراً ته جانورن جي ارتقا دوران پيدائش جا ٻه ڪيترائي طريقا سرچيا آهن جن جي ٻن مکيه قسمن ۾ ڀڄار ڪري سگهجي ٿي اهي آهن: انساني پيدائش ۽ جنسي پيدائش.

آجنسي پيدائش (Asexual reproduction)

هي پيدائش جو اهو طريقو آهي جنهن ۾ سادا جاندار جهڙوڪ : اميبيا (amoeba) ۽ پيٿراميشيز (paramecium) سادي طريقي سان جنم وٺن ٿا ۽ نون جيون جي پيدا ڪرڻ لاءِ هڪ جيو پن حصن ۾ ورڇجي نئون جاندار پيدا ڪري ٿو. هن قسم جي پيدائشي طريقي ۾ نر ۽ ماد نه ٿئي. هنن کي سادا جيون سبب سڏبو آهي جو، وڏن جانورن جيان منجهن مختلف قسمن جا سيل ۽ گهڻا سرشت نه ٿين جيڪي حياتيءَ جا مختلف ڪم سرانجام ڏين ٿا. ان جي ڀيٽ ۾ سادن جيون جو جسم هڪ ئي قسم جي سيلن جو ٺهيل ٿئي ۽ اهي ئي حياتي جا مختلف ڪم ڪندا رهن ٿا جهڙوڪ: پيدائش ڪرڻ، کاڌو کائڻ، هضم ڪرڻ ۽ دشمن کان بچي جان بچائڻ وغيره.

ڪيترا اهڙا ڪيڻا به آهن جيڪي رڳو پن اڌن ۾ ورهائجي نون ڪيڻن کي جنم ڏين ٿا. اهڙن ڪيڻن جو يا ته رڳو اڳيون اڌ واءِ کائي باقي پوئين حصي کي جنم ڏئي ٿو يا پوئين حصو واءِ کائي اڳئين حصي کي پيدا ڪري ٿين ڪيڻن کي جنم ڏئي ٿو.

جنسي پيدائش (Sexual reproduction)

جنسي پيدائش جو طريقو، ٽن طرحن جو ٿي سگهي ٿو:

1- هن طريقي ۾ ڪي هڪ سيل (unicellular) سادا جيو جهڙوڪ: پيٿراميشيز پيدائش ڪن ٿا. هن طريقي ۾ جڏهن ٻن مختلف جيون جي سيلن جا نيوڪليس (nuclei) پاڻ ۾ ملن ٿا ته هڪ نئون جيو پيدا ٿئي ٿو. هن طريقي کانسواءِ هي جاندار اڃان ڪنهن ٻئي طريقي سان به پيدائش ڪري سگهن ٿا.

2- ڪي جاندار اهڙا آهن جن کي هرmafrodite (hermaphrodite) سڏجي. هرmafrodite يوناني ٻوليءَ جو لفظ آهي، جنهن جي معنيٰ آهي ته جڏهن ساڳئي جيو ۾ نر ۽ ماد جا جنمي سيل هجن. ائين جاندارن جون ڪي جنسون اهڙيون به آهن جن جي هڪ ئي جيو ۾ ٻئي نر ۽ ماد جا جنمي سيل پيدا ٿي، پاڻ ۾ ملي ڪنهن نئين جيو کي تخليق ڪن ٿا. اهڙو هڪ عافو مثال ٽيپ ورمر (tape worm) جو آهي.

هن گروه جي جيون جو ٻيو مثال سانپو (earth worm) آهي. هن طريقي ۾ وري ٻه سانپا پاڻ ۾ ملي، رڳو هڪ ٻئي جي تخمي جيون جي مٽا مٽا ڪري، انهن سان پنهنجن پنهنجن آئن کي ٻوڪي نئون جاندار پيدا ڪندا آهن.

3- اهڙن جانورن جي گهڻائي آهي (۽ ڪيترا ٻوٽا به) جن جي جنسن جي نر ۽ ماد ۾ سڃاڻپ ڪري سگهجي آهي. ائين ٻن مختلف جنسن جا جيو، جنمي سيل به ٻن

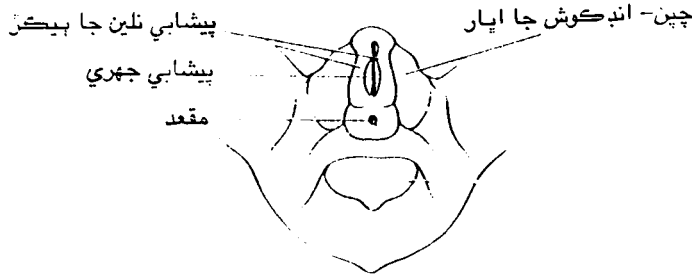
جانورن جي پيدائش ڪرڻ جا ٻه طريقا آهن

جنسي پيدائش،	اجنسي پيدائش
	 <p>جاندار اميبيا ٻن حصن ۾ ڦاٽي ٿو. پاڻ جهڙو ٻيو پيدا ڪري ٿو.</p>
 <p>ٻن پٿراميشن جا نيوڪليس پاڻ ۾ ملي هڪ نئون جيو پيدا ڪن ٿا.</p>	 <p>پٿراميشم ٻن حصن ۾ ورهائجي پاڻ جهڙو ٻيو پيدا ڪري ٿو.</p>
 <p>آئيداني آنن مان پريل</p>	 <p>هٿڙا جو جسم ڪنهن هڪ هنڌان ڦوٽهڙو ڪائي پاڻ جهڙو ٻيو جيو پيدا ڪري ٿو.</p>
 <p>اهو هنڌ جتي آنو هڪجي ٿو آئيدانيون</p>	<p>تپ روه</p> <p>اجنسي پيدائش نه ٿئي</p>
 <p>هڪ سانڀو ٻئي جي تخمي جيون سان پنهجن آنن کي هڪجي ٿو.</p>	<p>سانڀو</p> <p>اجنسي پيدائش نه ٿئي</p>
 <p>عورت جو آنو آنو هڪجي ڪاٺيو پيٽ ۾ واڌ ڪري ٿو ۽ ٻار ۾ تبديل ٿي وڃي ٿو</p>	<p>انسان</p> <p>اجنسي پيدائش نه ٿئي</p>

مختلف قسمن جا پيدا ڪن ٿا يعني: مادي آنا (ova/eggs) ته نر تخمي جيو (sperm) پيدا ڪندا آهن. جڏهن ماديءَ جي آني سان نر جو تخمي جيو ملي کيس ٻوڪيندو (fertilize) آهي ته هڪ نئون جيو جنم وٺي ٿو. هن قسم جي پيدائش کي، جڏهن نر ۽ ماد جا جنسي سيل ملي ڪنهن نئين جاندار کي پيدا ڪن ته انکي جنسي پيدائش سڏبو آهي. اهو جانورن جي دنيا ۾ پيدائش ڪرڻ جو هڪ وڏو ۽ عام طريقو آهي. مثال طور: انسان ۽ سڀ ٿڌا جانور. جنسي طرح سان پيدائش ڪندڙ جانورن ۾ ڪي مخصوص جنمي غدود (gonads) ٿين. جن جو ڪم رڳو جنسي / جنمي سيل (gametes) پيدا ڪرڻ ٿئي. جنمي عضوا ٻن قسمن جا ٿين. نرن ۾ اهي خصيا (testes) سڏجن ۽ سندن ڪم تخمي جيو پيدا ڪرڻ ٿئي، مادين ۾ کين آئيدانيون (ovaries) سڏجي ۽ اهي رڳو آنا پيدا ڪنديون رهنديون آهن. ائين ٻنهي جنسن جا پيدا ٿيندڙ جنمي سيل به هڪ ٻئي کان گهڻا نرالا هوندا آهن. مثال طور: آنا، عام طور تي بيضوي يا گول ٿين ۽ منجهن هلڻ چلڻ جي قوت به نه هوندي آهي، ته اهي مختلف سائيزن جا پڻ ٿي سگهن ٿا جنهن جو مدار منجهن موجود زردِيءَ (yolk) جي مقدار تي هوندو آهي. ان لحاظ کان جانورن جي دنيا ۾ پکين ۽ سُرندڙ جانورن (reptiles) جا آنا ٻين سڀني آتن کان وڏا ٿين.

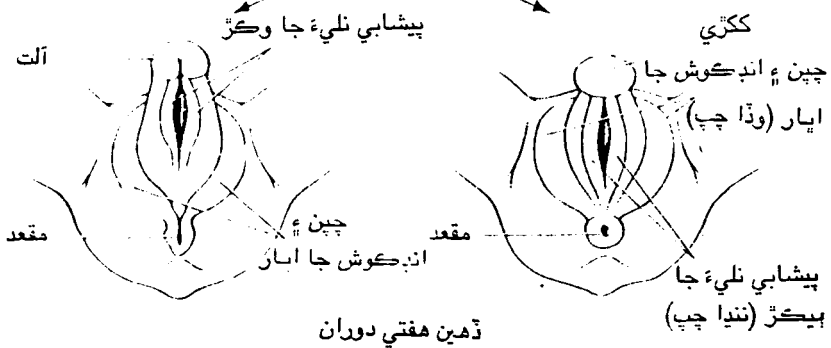
آن جي پيٽ ۾ تخمي جيو ايترا ته ننڍڙا ٿين جو کين سواءِ خوردبين جي، اک ڏسي به نه سگهندي آهي. منجهن چوڙ پوڙ جي شڪتي پڻ هوندي آهي، جو کين هڪ ڊگهو پيچ ٿئي جيڪو پاسن تي ڦڙڪي کين هلڻ چلڻ ۾ واهر ڪندو آهي. جنسي طرح سان پيدائش ڪرڻ واري طريقي جو هڪ لاڀ هي به آهي ته ان طرح سان مختلف پاڻن جا فرد پيدا ٿي سگهندا آهن جو والدين، اڏ ڇڪ / موروثي (hereditary) پاڻن جي لحاظ کان مختلف قسمن جا جنمي سيل پيدا ڪندا آهن. تنهنڪري اهي (آنا ۽ تخمي جيو) جڏهن پاڻ ۾ ملي ٻوڪبا آهن ته سندن ٻچا به مختلف پاڻن وارا پيدا ٿي سگهندا آهن. ائين جن ٻچن ۾ ٺهڪندڙ تبديليون اچن ٿيون، اهي وڌيڪ ڪاميابيءَ سان زندهه رهي سگهندا آهن ۽ اڻ ٺهڪندڙ تبديلين وارا نه رڳو ڊگهي عرصي تائين زندهه رهي نه سگهندا آهن پر جنم به ڏئي نه سگهندا آهن. اهوئي سبب آهي جو جانورن جي ارتقا ۾ جنسي پيدائش واري طريقي کي هڪ خاص اهميت حاصل آهي ۽ جاندارن جي دنيا ۾ هي طريقو وڏو ۽ عام آهي. انسان جي حالت ۾ مرد جو تخمي جيو عورت جي آني سان ملي ڳچي (embryo) پيدا ڪري ٿو، ڳچي ٻچي (foetus) ۾ ۽ ٻچو نون مهينن دوران ٻار ۾ تبديل ٿي وڃي ٿو، جيڪو شروعات ۾ هر مدد جو طلبگار ٻار ٿي هلي جڏهن سندس جسماني ۽ ذهني قوتون نسري وڃن ٿيون ته هو هڪ مڪمل انسان بڻجي ڪٽنب ۽ سماج جو هڪ ڀاتي بڻجي وڃي ٿو. بالغ ٿيڻ / ساماڻجڻ کانپوءِ اهڙي فرد تي سندس ئي هارمونن جو اثر پوي ٿو، هو پاڻ جهڙا فرد پيدا ڪرڻ جي سگهه رکي ٿو ۽ ائين سندس سڦل زندگيءَ جي شروعات ٿئي ٿي.

بنيادي طرح سان مرد ۽ عورت ٻئيءَ جنس وارا آهن، يعني ته ٻنهي ۾ ٻئي جنسون موجود ٿين جڏهن ته ٻنهي ۾ رڳو هي فرق هوندو آهي ته عورت کي ڳڻپ پوڻ وقت ئي سندس ڳڻپ جيڪڏهن پُٺ ٿيڻو آهي ته منجهس مردن واريون صفتون غالب ٿي وڃن ٿيون ۽ عورتاڻيون صفتون ڊيپل رهن ٿيون. ساڳئي طرح سان ڏيءَ ٿيڻ جي حالت ۾ عورتاڻيون صفتون غالب ٿين ٿيون ۽ مرداڻيون صفتون ڊيپل رهن ٿيون.

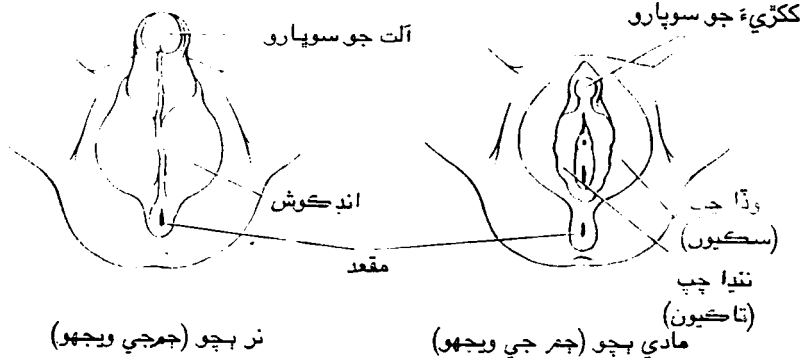
ٻئيءَ جنس وارو ٻچو (ستين هفتي دوران)

انڊروجن هارمون
(جيڪو مذڪراڻ پيدا ڪري)

ڏهين هفتي دوران

انڊروجن هارمون

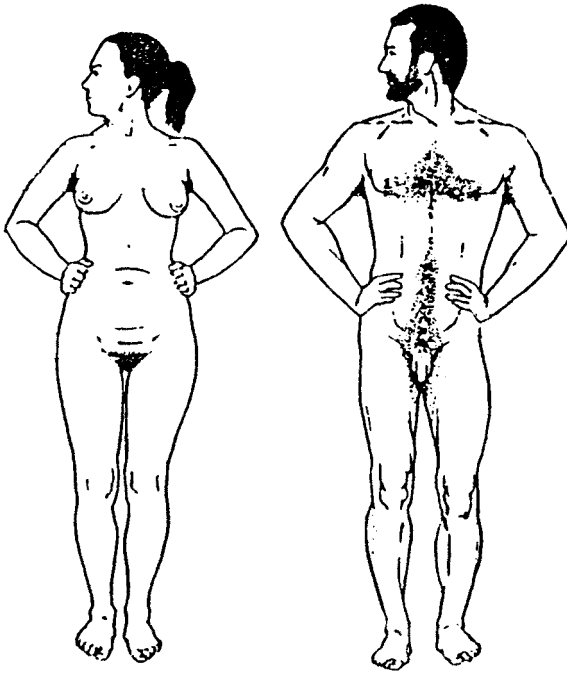
نر ٻچو (جرجي ويجهو)

مادي ٻچو (جرجي ويجهو)

بنيادي طرح سان مرد ۽ عورت ٻئيءَ جنس وارا آهن

اهو ڄاڻڻ ۽ سمجهڻ ته مردن ۽ عورتن جي جنسي / جنمي عضون ۾ فرق، انهن جو ڊول، بناوٽ ۽ ڪارج ڪهڙو آهي، سڀ کان اڳ ۾ مرد ماڻهوءَ ۽ عورت ذات جي ٻاهرئين ڊول جو ذڪر ڪنداسين.

عورت جي جنمي يا پيدائشي سرشتي (reproductive system) جي ابتڙ جيڪو ڀاڱي گهڻي جسم اندر لڪل ٿئي، مرد جي پيدائشي سرشتي جو وڏو حصو جنهن ۾ خصيا ۽ آلت اچي وڃن ٿا ظاهر ظهور آهن. خصيا پنهنجين ڳوٺرين ۾ هوندا آهن. بالغ ٿيڻ کانپوءِ، دن کان هيٺ سموري نهائين، انڊڪوش (خصين جا پوش) ۽ ڇڏا وارن سان ڍڪجي وڃن ٿا جيڪي مٿي جي وارن جي ڀيٽ ۾ وڌيڪ گهرا، ننڍا، ڪهرا ۽ گهنڊيدار ٿين.

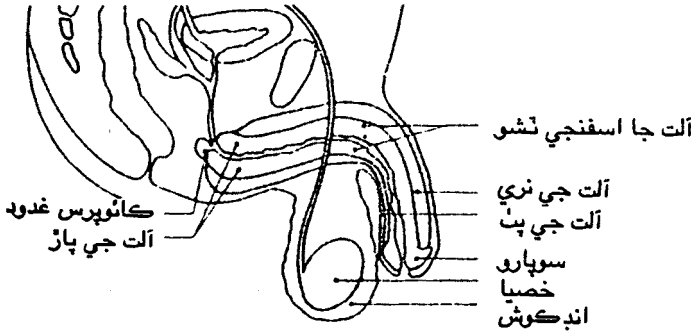
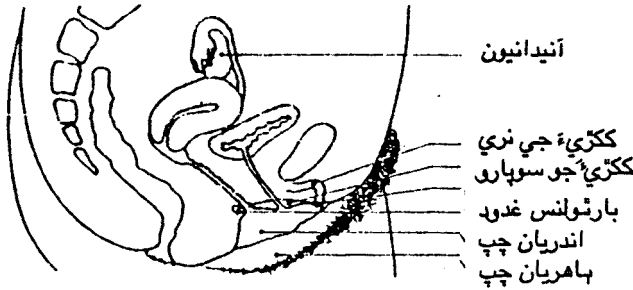
مرد ۽ عورت جي جسماني ڊول ۾ فرق

ارهن جي هجڻ کانسواءِ مرد هيٺين مکيه ڳالهين ۾ عورت کان مختلف آهي:

ڪلهي، ڇاتي، ۽ ٻولھ جي ايراضيءَ ۾ فرق وارن جي درج ۾ فرق.
هڏائين ۽ مشڪائين جوڙجڪ ۾ فرق. ڪوڪڙي جي هجڻ ۾ فرق.

هنن مان ڪيتريون ڳالهيون تيسرائين ظاهر نه ٿينديون آهن، جيستائين بالغ نه ٿو ٿجي، جڏهن ته جنمي عضون ۾ فرق ڳڻ پوڻ جي ڪجهه هفتن کانپوءِ ظاهر ٿيڻ لڳندو آهي.

مرد ۽ عورت جي جنمي سرشتي ۾ فرق

جيتوڻيڪ مرد ۽ عورت جي جنمي ۽ جنسي عضون جي بناوت ۾ ڪثرت ۾ وڏو فرق آهي پر تنهن هوندي به اهي ڪپ جي ساڳين تشوئن مان اپڻن ٿا.

تصوير ۾ جيڪي تشو ڏيکاري ويا آهن، اهي هڪ ٻئي سان ميل کائيندڙ آهن مثال طور: ڪپ جا اهي تشو جيڪي اڳتي هلي چوڪريءَ ۾ يونيءَ جا باهريان ڇپ ٺاهين ٿا سي چوڪرن ۾ انڊڪوش پيدا ڪن ٿا.

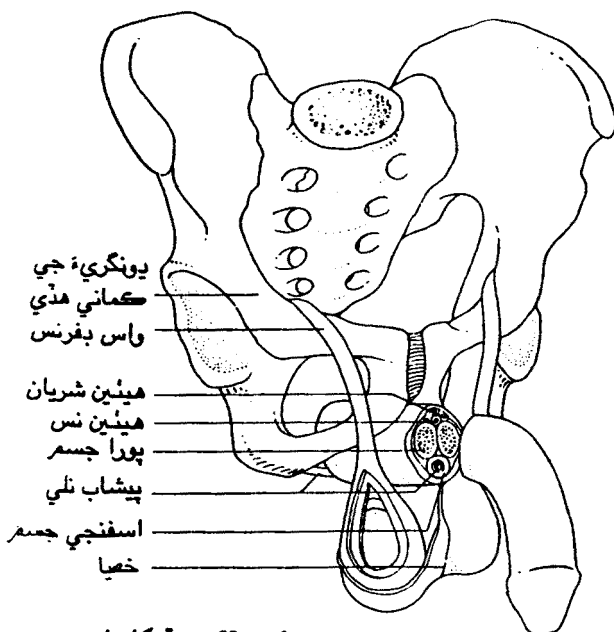
مرد جي جنمي سرشتي ۾ هيٺيان مکيه عضوا اچي وڃن ٿا:

(Testis/testicles)	1- خصيا
(Scrotum)	2- انڊڪوش
(Epididymes)	3- اپيڊيڊائيمس
(Vas deferens)	4- واس ڊفرنس
(Seminal vesicle)	5- سيمائينل ويزائڪل
(Prostate gland)	6- پراسٽيٽ غدود
(Cowper's gland)	7- ڪائو پرس غدود
(Urethra)	8- پيشاب نلي
(Penis)	9- آلت

مرد ۽ عورت جي جنمي عضون ۾ خصيلن ۽ آئيدائين کي بنيادي جنسي عضوا (primary sex organs) ته باقي سڀني جنمي عضون کي گڏي ثانوي جنسي عضوا (secondary sex organs) سڏجي. سڀ کان اڳ ۾ خصيلن جو ذڪر ڪنداسين جنهن ۾ انهن جي اندرئين بناوت ۽ ڪارج به اچي وڃي ٿو.

1. خصيا (Testis/testicles)

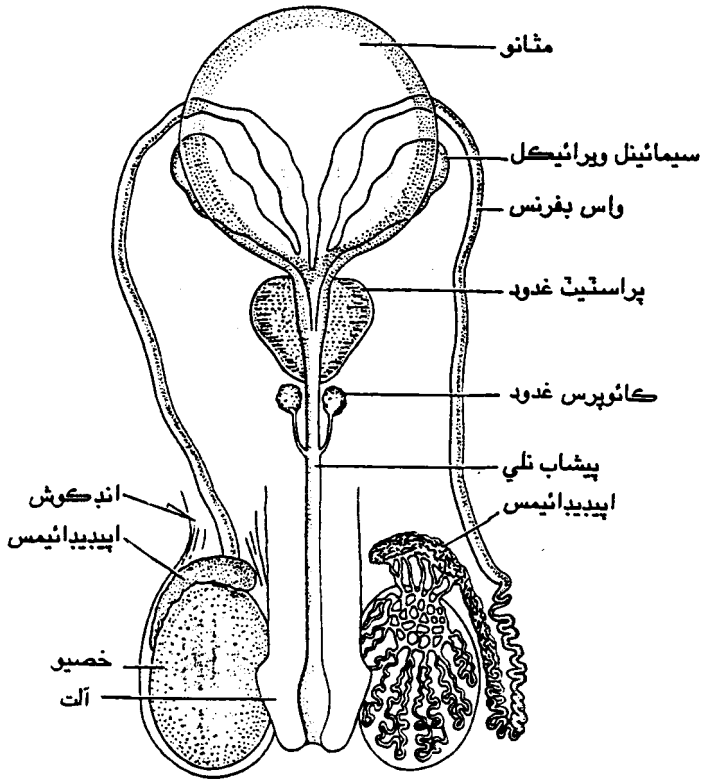
هي جاڙا عضوا مرداني انگ جي هيٺيان پنهنجن پوشن ۾ ويڙهيل ٿين جن کي انڊڪوش سڏجي، خصيلن جو پتو ڪرڻ يعني (1) انساني نسل جي پيدائش لاءِ تخمي جيو ۽ (2) مردانا/جنسي هارمون، ٽيسٽوسٽيران (testosterone) پيدا ڪرڻ. جيڪي مرد جي صحت، مڙسيءَ ۽ چڱي پلي هجڻ لاءِ تمام ضروري هوندا آهن. جڏهن ته تخمي جيون کانسواءِ پيدائش ٿي نٿي سگهي.

مرد جو جنمي سرشتو هيٺين ڌڙ ۾ ڏيکاريل

خصيلن ۾ تخمي جيو پيدا ڪرڻ لاءِ سيمينيفيرس نليون (seminiferous tubules) ته جنسي هارمون پيدا ڪرڻ لاءِ انٽراسٽيشيل سيل (interstitial cells) هوندا آهن.

هر هڪ خصيلو بيضوي شڪل جو، سراسري طور تي ڏيڍ کان ٻن انچن تائين ڊگهو ۽ هڪ انچ تائين موڪرو ٿي سگهي ٿو. ڪاهو ۽ ساڄو پئي خصيا پنهنجن پوشن ۾ اسپرميٽڪ ڌورين (spermatic cords) وسيلي ڳنڍيل

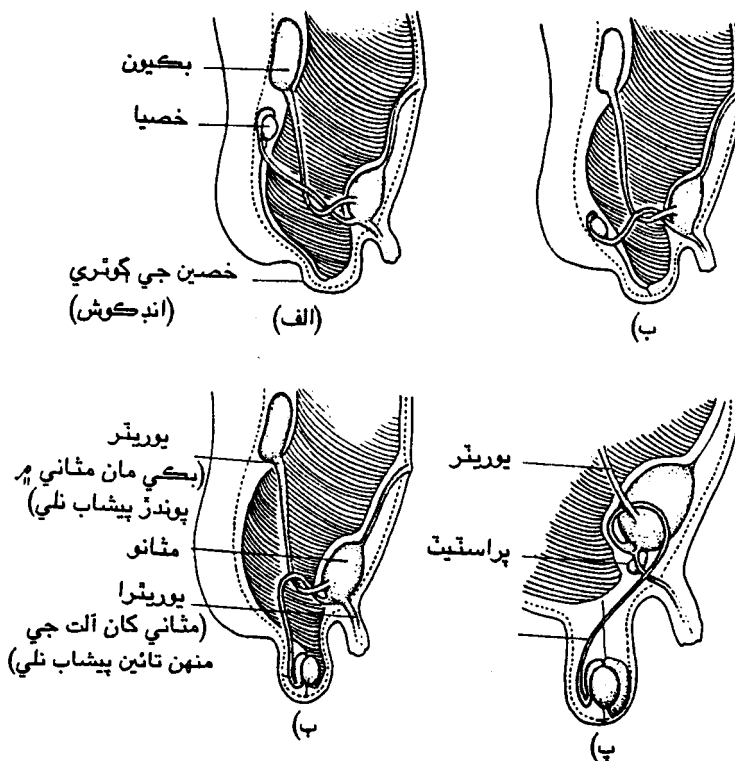

مرد جي جنمي سرشتي جو آڏو ڏيک

۽ لڙڪندا رهندا آهن. هر اسپرميٽڪ ڏوريءَ ۾ رت نليون ۽ واس ڊفرنس ٿئي. هر هڪ خصيو ننڍڙن گولڙن جو ٺهيل هوندو آهي، جن جو تعداد ٻن سون کان مٿي ٿيندو. هر هڪ گولڙو وري اٽڪل روءِ هڪ هزار کن سنهين باريڪ ۽ سٺين جهڙين نلين جو جڙيل ٿئي. جنڪي سيمائينڊائيس ٽيوبولس يا تخمي جيو ٺاهڻ جون نليون چئبو آهي. اهڙي هر هڪ نلي 30 انچ ڊگهي ٿئي، ائين جي سڀ ڪولي ملائجن ته 550 والڻ جيترو مفاصلو والاري وينديون. هر هڪ گولڙي ۾ اهڙيون چئن کان ڇهن سون تائين نليون ٿين. انهن نلين جي استر ۾ اسپرميٽوگونيا (spermatogonia) يا تخمي جيون جا پٺيادي سيل ٿين، جيڪي پوءِ جيئن جيئن ڇوڪرو بالغ ٿيندو ويندو آهي تيئن تيئن اهي سيل واڌ ڪندا بالغ ٿيندا ويندا آهن ۽ تخمي جيو پيدا ڪرڻ شروع ڪندا آهن.

نرن ۾ خصيا ڳچ جي انهن سيلن مان ٺهن ٿا جن مان نارين جي حالت ۾ آئيدائون پيدا ٿين ٿيون. ڄمڻ کان اڳ خصيا مٿي پيٽ ۾ هوندا آهن. انسانن ۽

ٻين ٿڌائڻ جانورن ۾ عام طور تي اهي ڄمڻ وقت يا ڄمڻ کان ستت ئي پوءِ انڊڪوش ۾ لهي ايندا آهن. اٽڪل 7 سيڪڙو ٻار اهڙا ٿين جن ۾ هڪڙو يا ٻئي خصبيا هڪ سال جي عمر تائين به هيٺ لهي نه سگهندا آهن. جنهن جا ڪيترائي ڪارڻ ٿي سگهن ٿا مثال طور: جسماني جوڙجڪ ۾ نقص، اينڊوڪرائين غدودن (endocrine glands) جي گڙ پڙ يا جنسي ڪروموسوم (chromosomes) جو غير رواجي حالتن ۾ هجڻ. اهڙين گهڻين حالتن ۾ 8 سالن جي عمر کي پهچڻ کان اڳ خصبيا پنهنجو پاڻ ئي هيٺ لهي ايندا آهن پر اهڙين حالتن ۾ جڏهن اهي ان عمر تائين هيٺ لهي نه سگهن ته اهڙيءَ حالت کي ڪريٽارڪزم (cryptorchism) سڏجي جيڪا وري پيدا ٿيندي آهي. اهڙا خصبيا رڳو مردانا هارمون پيدا ڪري سگهندا آهن ۽ نه ڪي تخمي جيو، پر جي تخمي جيو پيدا به ٿيندا آهن ته اهي معذور هوندا آهن. تڏهن انجو علاج ڪيو ويندو آهي جيڪو هارمونن يا آپريشن رستي به ٿي سگهي ٿو.

خصين جو درجي به - درجي لهڻ.

خصين کي هيٺ لاهڻ ضروري هوندو آهي ڇاڪاڻ ته کين جيستائين پنهنجو گهريل ٽمپريچر نه ملندو رهندو تيستائين اهي تخمي جيو پيدا ڪري نه سگهندا آهن. خصين کي اهڙو گهريل ٽمپريچر رکڻو پنهنجي ڳوٺري يعني انڊڪوش ٿي مهيا ڪري سگهجي، جيڪا پنهنجي ليکي هڪ عضوو آهي. اهڙو ماڻهو، جنهن جا خصيا پيٽ ۾ هجن اهو مزو مائي ۽ جماع ته ڪري سگهي ٿو، پر پيءُ بڻجي نٿو سگهي. ڪڏهن ڪڏهن ائين به ٿيندو آهي ته رڳو هڪڙو خصيو هيٺ لهي ايندو آهي، اهڙيءَ حالت ۾ پريشان ٿيڻ جي ضرورت نه هوندي آهي. ڇاڪاڻ ته هڪڙي خصئيءَ ۾ به ايتري قوت ٿئي ته اهو جهجهي تخمي جيو پيدا ڪري سگهي، جن سان عورت ڳيڙجي سگهجي. خصيا وڌ ۾ وڌ حساس هوندا آهن اهوئي سبب آهي جو انهن کي ٿورڙو به زور اچڻ ڪري ماڻهوءَ کي پوست وٺي ويندو آهي.

خصين کي ڪڍي ڇڏڻ سان مختلف اثر پيدا ٿين ٿا، جنهن جو مدار هن ڳالهه تي هوندو آهي ته اهي بالغ ٿيڻ کان اڳ ڪڍيا ويا آهن يا پوءِ، بالغ ٿيڻ کان اڳ ڪڍي ڇڏڻ وارين حالتن ۾ مرد، جنسي لحاظ کان بالغ ٿي نه سگهندو آهي ۽ جنسي عضوا جهڙوڪ: آلت، پراسٽيٽ غدود ۽ سيمائينل ويزائيڪل وغيره واڌ کائي نه سگهندا آهن. اهڙو ماڻهو نامرد رهندو آهي، سندس سيني، چُٽون ۽ سترن تي عام رواجي حالتن کان وڌيڪ چرپيءَ جا تھ هوندا آهن ۽ سندس مشڪن جي واڌ به اڻپوري رهندي آهي. بالغ ٿيڻ کانپوءِ ڪڍڻ جي حالت ۾ ماڻهو، جنسي طور تي ويهجي ويندو آهي ۽ جنسي عضوا سسي نڪما ٿي ويندا آهن.

سڀني مردن اهو به محسوس ڪيو هوندو ته ڪڏهن ڪڏهن خصيا لڙڪي پوندا آهن ته ڪڏهن وري ڇڪجي ڇڏن جي پيڪڙ ۽ انگ سان لڳي ويندا آهن. خصين ۾ انهيءَ قسم جي چرپر اصل ۾ انڊڪوش جي مشڪن سبب ٿيندي رهندي آهي، جو انڊڪوش ٿي موسم ۽ وقت سان هيٺ مٿي ٿي، خصين کي به هيٺ ۽ مٿي ڪندا رهندا آهن، ته جيئن خصين ۾ گهريل ٽمپريچر قائم رهي سگهي. انڊڪوش جي ائين گرمي سرديءَ سبب هيٺ مٿي ٿيڻ واري عمل کي ڪريمسٽيرڪ رفلېڪس (cremasteric reflex) سڏجي. مثال طور:

جس ۾ جڏهن تپي وڃي يا سرير ۾ جڏهن گرمي وڌي ويندي آهي ته انڊڪوش جون مشڪون ڊليون ٿي خصين کي به لڙڪائي ڇڏينديون آهن ته جيئن انڊڪوش جي ايراضي وڌي وڃڻ ڪري اهي پاڻکي ۽ خصين کي تڌور رکي سگهن. تڌو وڌي وڃڻ وارين حالتن ۾ وري مشڪون سسي، انڊڪوش کي ڇڪي جس ۾ سان لائي ڇڏينديون آهن ته جيئن کين جس ۾ مان گهريل گرمائش ملي سگهي. ان جو هڪ ٻيو عام مثال هي به آهي ته جي ڪو ماڻهو تڌي پاڻيءَ ۾ ٽپو ڏيندو ته سندس خصيا مٿي ڇڏن ڏانهن ڪڇي ويندا. ساڳئي طرح سان جي هو تڌي پاڻيءَ بجاءِ گرم جاءِ ڏانهن ويندو ته اهي پنهنجو پاڻ کي هيٺ لڙڪائي ڇڏيندا. ائين عام طور تي تڏهن به ٿيندو آهي، جڏهن شهوت ۾ پر جي وڃي آهي ۽ جماع / سنيوڳ ڪيو آهي ته جيئن کين ايڏا يا تڪليف نه رسي ۽ بجاءِ ملي سگهي ڇاڪاڻ ته خصيا تمام نازڪ هوندا آهن.

بالڪپڙي ۾ وري اهي ڊپ وارين حالتن ۾ پيٽ اندر هليا

ويندا آهن ۽ پوءِ اهڙين حالتن جي نارمل ٿيڻ سان هيٺ لهي ايندا آهن. نوجوانن جي خصبين سان جڏهن ائين ٿيندو آهي ته اها بالڪيٽي واريءَ عادت سبب سمجهيو ويندو آهي. نوجوانن ۾ ائين ورتي ٿڌ، پوءِ ۽ جماع دوران به ٿي سگهندو آهي. ڊپ سبب ائين ماڻهن کانسواءِ ڪوئن ۾ به ٿئي. ڪوئن ۾ اهي ڊپ وقت بلڪل پيٽ ڏانهن کڄي ويندا آهن ۽ ڪڏهن ڪڏهن اصل جاءِ تي دير سان لهي ايندا آهن.

ڪيترا نوجوان ڪڏهن ڪڏهن اهو به ڏسي پريشان ٿي ويندا آهن ته سندن هڪڙو خصبو ٻي کان (گهڻن ۾ ڪاهو ته ڪن ۾ ساڄو) ڪجهه وڏو ۽ هيٺ لڙڪندو رهندو آهي. ان لاءِ پريشان ٿيڻ جي ضرورت نه هوندي آهي جو ان جو هڪ سائنسي سبب هي آهي ته ڪاٻي خصبِي جي نس (vein) جنهن ۾ رت جي گردش ٿيندي رهي ٿي اها نه رڳو وڏي آهي، پر منجهس رت به جهجهي رهي ٿي. جنهن ڪري اهو ساڄي کان ٿورو وڌيڪ ڳورو ۽ لڙڪيل رهي ٿو. خصبين جي هيٺ مٿي هجڻ لاءِ ماهرن جو اهو به خيال آهي ته جيئن اهي عام حالتن ۾ هڪ ٻئي سان لڳي ٺهڪندا نه رهن.

خصبين جي ننڍن وڏن هجڻ جو شهوت جي وڌجڻ يا گهٽجڻ سان ڪو به واسطو نه هوندو آهي. عام طور تي اهو غلط تاثر ڏنو ويندو آهي ته وڏن خصبين وارا ماڻهو، وڌيڪ شهوتي ٿين ٿا يا ڪي اها به ڊاڙ هڻندا آهن ته کين ٽي خصبيا آهن. جڏهن ته اهڙو وڌيڪ خصبو پاڻيني ڳوڙهي (cyst) سست هڪ قسر جي ڳوڙهي) هوندي آهي ۽ نه ڪي واڌو خصبو. سائنسي لحاظ کان اها هڪ اڃائي ڳالهه ليکي ويندي آهي ته ڪنهن کي ٽي خصبيا هجن، جڏهن ته انجي ابتڙ ڪن کي رڳو هڪڙو به ٿئي جيڪو پڻ ٻن جيترو موثر ثابت ٿي سگهندو آهي ۽ ان جو شهوت وغيره جهڙين ڳالهين تي ڪو ورتي اثر ٿيندو آهي.

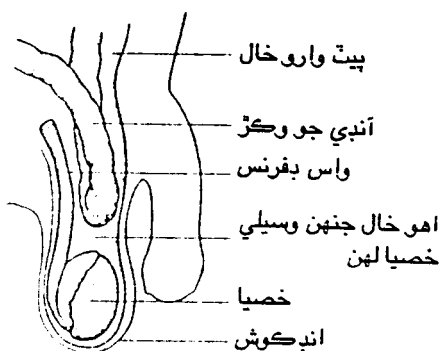
2. انڊڪوش (Scrotum)

انڊڪوش (خصبين جا پوش) اصل ۾ هڪ ڊگهي ڳوڙهي آهي، جيڪا ٻن الڳ الڳ حصن ۾ ورهايل ۽ ڪاٻي ۽ ساڄي خصبِي جو ڌار ڌار پوش هوندو آهي. ڳهرن ۾ انڊڪوش جي چمڙي ٿڪي ۽ ڪوئري ٿئي. بالغ ٿيڻ سان گهري ۽ گهٽجندڙ ٿيندي ويندي آهي، جنهن جو سبب مٿس مردانن هارمونن جو اثر پوڻ هوندو آهي. اها ڪراڙپ ۾ ته اڃان به وڌيڪ گهري ٿي ويندي آهي. انڊڪوش جي ٻن گول آڏن واري ميل ۾ وٽ چمڙي ۾ هڪ اپار ٿئي، جيڪو تلهي بخشي جيان لڳندو آهي. اهڙو اپار آلت جي هيٺان شروع ٿي مقعد تائين هيلو ويندو آهي، جيڪو نوجوان ڇوڪرن ۾ وڌيڪ چٽو ٿئي.

جوانن جي پيٽ ۾ بالڪن جا خصبيا گهڻو مٿي ٿين، جنهن ڪري سندن انڊڪوش به ٿوڪيل لڳندا آهن. مرد ماڻهوءَ جا انڊڪوش هيٺ تي ۽ وڏا هوندا آهن جنهن جو سبب خصبين جو لهڻ هوندو آهي. جڏهن انڊڪوش هوا نڪتل ٿو ڪڍي جيان لڳندا هجن، تڏهن سمجهيو ويندو آهي ته مرد اڃان بالغ نه ٿيو آهي ۽ خصبيا پوريءَ طرح سان نه لٽا آهن. انڊڪوش عام طور تي جسماني ٿڪ، گرم ڏينهن ۽ ذهني ٿڪ

دوران به هيٺ لڙڪي پوندا آهن. ان کانسواءِ انڊڪوش تي ڪن ٻين حالتن جو به اثر پوندڙ هوندو آهي، مثال طور: گرمائش، وڏي عمر ۽ هيٺائين ۾ اهي موڪرا ۽ ڦلڙا ته تڏ سبب، نوجوانن ۽ سگهارن ماڻهن ۾ اهي ڪوٽجي گهٽجي خصين سان ملي ويندا آهن، ان جو سبب سندن مشڪون هونديون آهن.

انڊڪوش شروعات ۾ پيٽ واري خال (abdominal cavity) سان نري واري لنگهه (inguinal canal) رستي مليل هوندو آهي. هڪ دفعو جڏهن خصيا پيٽ مان لهي منجهس ايندا آهن ته پوءِ اهڙو لنگهه بند ٿي انڊڪوش ۽ پيٽ جي خانن کي هڪ ٻئي کان ڌار ڌار ڪري ڇڏيندو آهي. ورلي ائين به ٿيندو آهي ته نري وارو لنگهه صحيح طرح سان پنڄجي نه سگهندو آهي يا منجهس ڪو هنڌ ڪچو يا ڪمزور رهجي ويندو آهي، جنهنڪري پوءِ جڏهن به ڪو سخت زور ٻار وارو ڪم ڪبو آهي ته اهو کلي پوندو آهي. اهڙي اڻپوري طرح سان بند ٿيل خال کي يا پوءِ واري حالت ۾ کلي پوڻ کي چين (inguinal hernia) سڏجي، جيڪو مردن ۾ هڪ عام قسم جو ٿي پوندڙ چين آهي. جڏهن چين وڌي ويندو آهي، تڏهن آپريشن رستي ان جو علاج ڪري کيس بند ڪرڻ ضروري ٿي پوندو آهي ته جيئن آندو مٿ انڊڪوش ۾ لهي نه سگهي. هن قسم جو چين گهڻي قدر انسانن ۾ ٿئي، جو هو ٻن پيرن تي هلندڙ جانور آهي ۽ ان سبب پيٽ جي هيٺئين حصي تي وڌ ۾ وڌ دٻاءُ وجهندو رهي ٿو. هن قسم جو چين باقي ٿڌائين جانورن ۾ ورلي ٿئي — جو اهي چوپايا آهن. جڏهن ته ڪي ٿڌائين جانور اهڙا به آهن، جن جي انڊڪوش جو خال ڪجهه کليل رهندو آهي، جنهن سبب سندن خصيا آجنمي (non-reproductive) مندن ۾ پيٽ ۾ هليا ويندا آهن.

چين جو اهو قسم جنهن ۾ آندبي جو وڪڙ
خصيائين خال وسيلي هيٺ لهي اچي

تخمی جیو یا نر بچ (Sperm)

سائنسي ٻوليءَ ۾ تخمي جیو کي اسپرم میتوزوون (spermatozoon) سڏبو آهي. جڏهن ته عام طور تي اسپرم (sperm) سڏبا آهن. تخمي جیو خصین جي تخمي نلین (سیمائینیفیریس تیویولس) مان پیدا ٿیندا آهن ۽ اُتي جي پیت ۾ گهڻا ننڍا ٿين. ايتري قدر جو اهي خوردبین (microscope) کانسواءِ ڏسي به نه سگهبا آهن.

هر هڪ تخمي جیو سائیز جي لحاظ کان انچ جي پنجین سوین پتيءَ جيترو مس ٿئي، يعني ته اهي جي پنج سو هڪ ٻئي سان ملائي رکبا تڏهن مس وڃي هڪ انچ جيتري جاءِ والارندا. تخمي جیو ڏسڻ ۾ پڙکييءَ (ڏيڏريءَ جي پڇت tadpole) جهڙو سندس مٿو چيترو ۽ ڇهنبیرو ٿيندو آهي، جو ڇمچي وانگي سامهون ویکرو ته پاسيرو پنھ ڏنگڙيءَ وانگر نظر ايندو آهي. تخمي جیو مٺيءَ جو هڪ اهم حصو هوندا آهن.

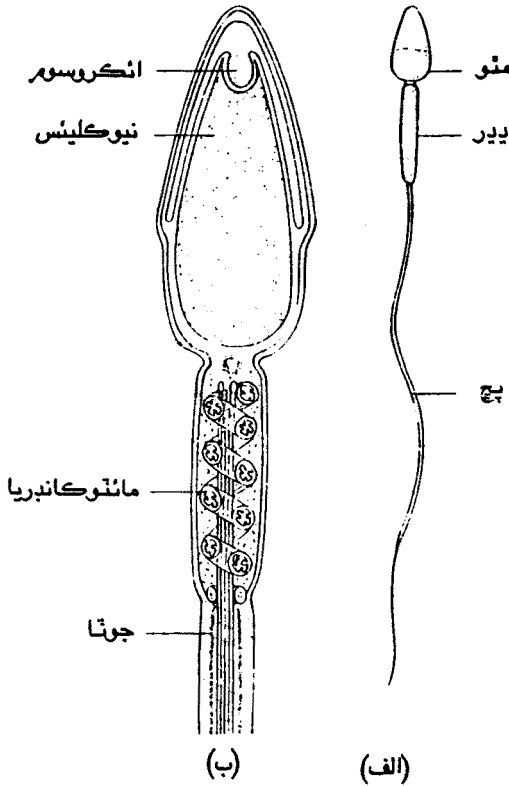
بناوت جي لحاظ کان تخمي جیون کي مٿي، پچ ۽ ڍڍر ۾ ورهائي سگهبو آهي. تخمي جیو جي مٿي تي هڪ سنهي ڇهنبیاري ٽوپي قبیل هوندي آهي جنهنکي ائکروسوم (acrosome) سڏجي. تخمي جیو جڏهن عورت جي اُتي ۾ گهڙڻ جي ڪوشش ۾ هوندو آهي ته اها ان مهل لهي کيس اُتي منجهه گهڙڻ ۾ مدد ڪندي آهي جو منجهس اهڙي قسم جون رسون موجود ٿين. ساڳئي وقت ائکروسوم، ڪروموسوم جي بچاءِ جو به ڪم ڏيندي آهي. تخمي جیون جي چيتري تراکڙي مٿي ۾ ڪروموسوم هوندا آهن. ڪروموسوم راڊن جهڙا جسر ٿين جن ۾ جين (genes) ٿين، جيڪي ورثي يا اڍچڪ (heredity) جا ايڪا آهن. تخمي جیو جي ڍڍر ۾ کيس شڪتيءَ مهيا ڪرڻ لاءِ جوتا هوندا آهن جنکي مائٽو ڪانڊريا (mitochondria) سڏجي. تخمي جیو جي جسر جو ڊگهي ۾ ڊگهو حصو پچ آهي، جيڪو سندس منڍيءَ جي پیت ۾ ڏهوڻو وڌو ٿئي. پچ ۾ کيس پروٽيني تانڊورا (protein fibres) ٿين جيڪي پاسن تي ڦڙڪي ۽ ڪوڙجي کيس اڳتي هلڻ ۾ واهر ڪندا آهن. هي هڪ منت ۾ انچ جي ڏهين حصي جيترو مفاصلو طي ڪري سگهندا آهن.

تخمی جیون جا ڍول به مختلف ٿين. اهي جن جا مٿا بيضوي ۽ نارمل (عام رواجي) هوندا آهن سي عام انزال ۾ جملي تخمي جیون جو 80 کان 90 سيڪڙو ٿين. پر جڏهن اهڙن تخمي جیون جي حد 50 کان 90 سيڪڙو هجي ته پوءِ به اهڙيءَ حالت کي نارمل چئي سگهجي ٿو. مٺيءَ ۾ جيترا نارمل تخمي جیو گهٽ هوندا اوترا پیت ٿيڻ جا موقعا به گهٽ ٿي سگهن ٿا. ائبنارمل (غير رواجي) تخمي جیون جا مٿا گول، پٽا يا پٽن پچن سان هوندا آهن جڏهن ته کي وڏن مٿن ته کي سنهن مٿن سان به ٿي سگهن ٿا.

هي جيستائين مڪمل بالغ نه ٿيندا آهن تيستائين خصین مان خارج نه ٿيندا آهن. هر هڪ تخمي جیو کي مڪمل بالغ ٿيڻ ۾ اٽڪل 64 ڏينهن لڳي وڃن ٿا. ——— ٿلهي ليکي ته هر 24 ڪلاڪن ۾ ٻه سوملين تخمي جیو تيار ٿيندا

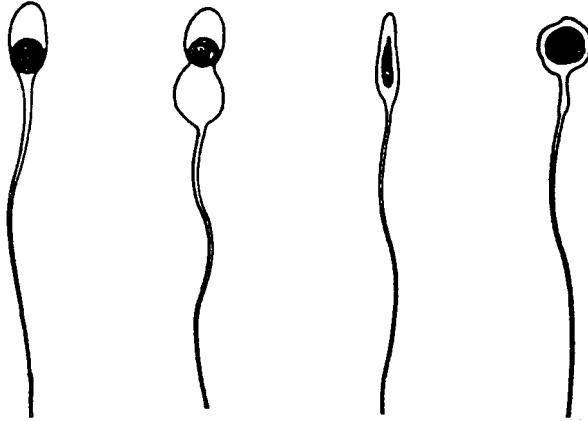

رهنشا. تخمي جيون جو ٺهندو رهڻ هڪ مسلسل عمل آهي جيڪو ڪراڙپ ۾ البت پنهنجي ڦڙتائپ گهٽائي ڇڏي ٿو. ائين بالغ ٿيڻ کانپوءِ مرڻ گهڙيءَ تائين مرد ماڻهو تخمي جيو پيدا ڪندو رهي ٿو. ٺهڻ کانپوءِ، ٻچت تخمي جيو اڀيڊيڊائيمس ۾ گڏ ٿيندا ويندا آهن، جتي انهن جي وڌيڪ واڌ مڪمل ٿي پوءِ

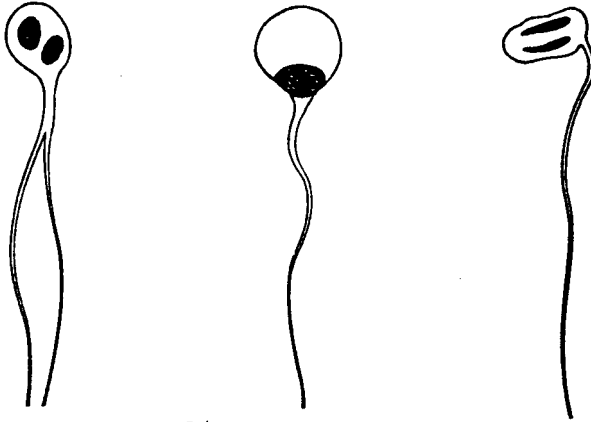
(الف) ٽن ٽن جانورن جي تخمي جيون جو هڪ نمونو
(وڏو ڪري ڏيکاريل) ۽ (ب) ان جي اندرين جوڙجڪ

اتان انزال وقت جسر کان ٻاهر نڪال ٿي ويندا آهن. جيڪي تخمي جيو انزال رستي خارج ٿي نه سگهندا آهن، سي ٿنڀا حصين ۾ ئي جذب ٿي ويندا آهن. بالغ تخمي جيون جي سراسري عمر 1 کان 12 ڏينهن تائين ٿئي ڇڏهن ته هنن جي گهٽائي اڀيڊيڊائيمس ۾ 7 کان 14 ڏينهن تائين زنده رهي سگهندي آهي.

عام رواجي قسم

غير رواجي قسم

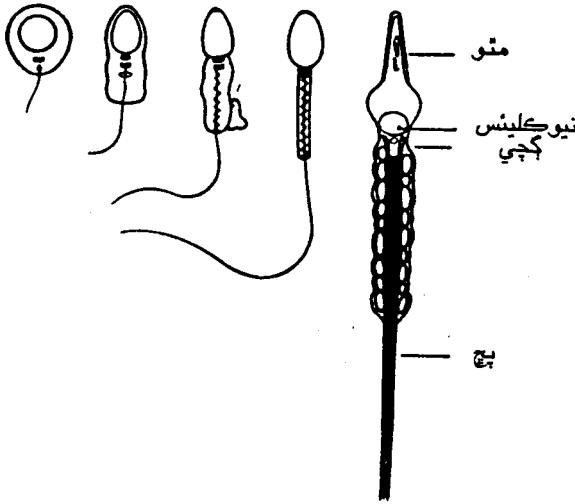

غير رواجي تخمي جيون جا قسم

تخمي جيون جا مختلف ڊول

تخمي جيون جو نهڻ :

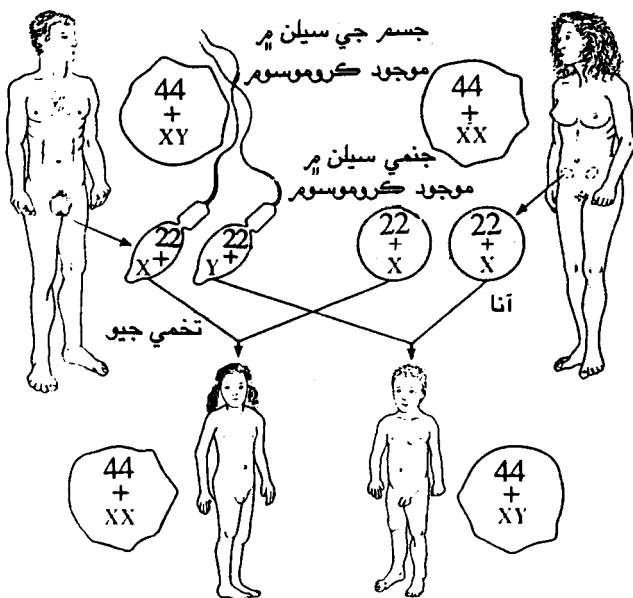
عورتن جا آنا، آئيدانيون پيدا ڪن ٿيون. آئيدانين ۾ اهڙا ڪچا آنا چوڪريءَ جي چمڻ کان اڳيئي موجود هوندا آهن. چمڻ کانپوءِ اهي پيدا ٿي نه سگهندا آهن. جڏهن ته مرد بالغ ٿيڻ کانپوءِ تخمي جيو پيدا ڪندو آهي ۽ جيستائين زنده هوندو آهي تيستائين سندس خصيا، تخمي جيو پيدا ڪندا رهندا آهن.

تخمي جيو جي پيدا ٿي راس ٿيڻ جا مختلف مرحلا.

تخمي جيو، خصين جي بڻيادي سيلن (اسپرمٿوگونيا) ۾ ٺهڻ ٿا ۽ مڪمل ٿيڻ کان اڳ ڪيترن مرحلن مان گذرن ٿا. اهڙن مرحلن مان گذرندي آخر ڪار منجهن ڪروموسوم جو اصل تعداد گهٽجي اڌ ٿي وڃي ٿو. اهوئي سبب آهي جو هر هڪ مڪمل ۽ راس ٿيل تخمي جيو ۾ ڪروموسوم جو تعداد 23 ٿئي، جن مان 22 آٽوسوم ۽ هڪڙو جنسي ڪروموسوم سڏجي. تخمي جيون جي بڻيادي سيلن ۾ ڪروموسوم جو تعداد ٻيڻو (46) ٿئي يعني ته ان ۾ 44 آٽوسوم هڪ ايڪس (x) ۽ هڪ واءِ (y) ڪروموسوم هوندو آهي. جڏهن ته منجهائن ٺهندڙ نون تخمي جيون مان ڪن ۾ ايڪس ته ڪن ۾ وري واءِ ڪروموسوم هوندا آهي. ائين تخمي جيون جي جيڪا ڪٽ پيدا ٿئي ٿي ۽ انزال وقت مرد خارج ڪري ٿو ان مان اڌ ۾ 22 آٽوسوم ۽ هڪ واءِ (y) ڪروموسوم ته ٻئي اڌ ۾ 22 آٽوسوم ۽ هڪ ايڪس (x) ڪروموسوم هوندا آهن. اهڙين حالتن ۾ جڏهن ڪو اهڙو تخمي جيو جيڪو واءِ ڪروموسوم وارو هجي ۽ عورت جي آئي ڪي ٻوڪي وجهي ته اهڙي ٻوڪيل آئي ۾ 44 آٽوسوم (22 آئي جا ۽ 22 تخمي جيو جا)، هڪ ايڪس (آئي جو) ۽ هڪ واءِ (تخمي جيو جو) ڪروموسوم هوندا. ائين جيڪو ٻچو پيدا ٿيندو، اهو نر (xy) هوندو. پر جي ڪو اهڙو تخمي جيو جنهن ۾ 22 آٽوسوم ۽ هڪ ايڪس ڪروموسوم هجي ۽ اهو آئي ڪي ٻوڪي وجهي ته پيدا ٿيندڙ ٻچو ناريءَ (xx) ۾ مٽجي ويندو ڇو ته اهڙي ٻچي ۾ 44 آٽوسوم، هڪ ايڪس ۽ هڪ ٻيو به ايڪس ڪروموسوم موجود آهي. ان جو مطلب اهو ٿيو ته اهو ٻچو ئي آهي، جنهن جا تخمي جيو اهو فيصلو ڪن ٿا ته پيدا ٿيندڙ ٻار جي جنس مؤنث ٿيندي يا مذڪر! ٻين لفظن ۾ ته پيدا ٿيندڙ ٻار جي

جنس جو مدار، پدري تخمي جيو جي ان قسم تي هوندو آهي جيڪو عورت جي آني کي پوکي ٿو.

آني ۽ تخمي جيون ۾ موجود ڪروموسومن جو تعداد

اڄڪلهه اهو به ممڪن ٿي پيو آهي ته انساني سيل ۾ موجود ڪروموسومن جا فوٽو ڪڍي انهن جو سائنسي مشاهدو ڪري سگهجي. جنهن ۾ ڪيتريون ڳالهيون اچي وڃن ٿيون جهڙوڪ: سندن سائيز ۽ جنس جي سڃاڻپ وغيره. انهن ۾ جيڪو جنسي ڪروموسوم ننڍو ٿئي اهو ڊول ۾ واءِ (y) اگر جهڙو ٿئي جنهنڪري انکي واءِ جنسي ڪروموسوم چئجي جڏهن ته ٻيو ايڪس (x) جهڙو آهي، ان سبب ايڪس جنسي ڪروموسوم سڏجي. ائين زنانو جسم جيڪو ڪروڙين سيلن جو ٺهيل آهي انهن مان هر هڪ سيل ۾ 44 آٽوسوم ۽ ٻه ايڪس ڪروموسوم موجود ٿين. جڏهن ته مردن جي حالت ۾ اهي 44 آٽوسوم ته هڪ ايڪس ۽ هڪ واءِ موجود هوندو آهي. اهوئي سبب آهي جو مرد ماڻهو، عورت کان، جسم جي ننڍي ۾ ننڍي سيل جي لحاظ کان به نرالو آهي جو سندس هر سيل ۾ واءِ ڪروموسوم موجود آهي.

تخمي جيون جي ڦڙ تائپ ڇاپڻ لاءِ مٺيءَ جي تپاس ڪئي ويندي آهي. انزال وقت مٺيءَ جي هڪ ملي لٽر ۾ تخمي جيون جو تعداد ٻڙيءَ کانوئي ٻه سو ملين تائين به ٿي سگهي ٿو. جڏهن اهي هڪ ملي لٽر ۾ 20 ملين کان مٿي هجن تڏهن اهڙي مٺي ڪنهن عورت جي ڪڪ سائي ڪرڻ لائق سمجهي ويندي آهي. اڪثر ڪري مرد ماڻهو انزال وقت مٺيءَ جا سراسري طور تي ٽي ملي لٽر خارج ڪريو (ننڍو ڇمچو ٽي ملي لٽر ٿئي) ۽ سراسري طور تي مٺيءَ جي هر ملي لٽر ۾ هڪ سو ملين تخمي جيو هوندا آهن. جڏهن اهي 20 ملين کان گهٽ تعداد ۾ هجن، تڏهن اهڙي حالت ۾ ڳڻي پئجي نه سگهندو آهي. تازين کوجنائن مان اهو به ڏٺو ويو آهي ته تخمي جيون جي تعداد جي ڀيٽ ۾ سندن ڦڙ تائپ وڌيڪ اهميت واري ٿئي ٿي. جڏهن اهي وڌيڪ ڦڙت هوندا آهن تڏهن ڳڻي پوڻ جا موقعا به وڌيڪ هوندا آهن، تنهنڪري اهي ماڻهو به ڳڻي وجهڻ لائق ڏٺا ويا آهن جن جي مٺيءَ ۾ انزال وقت هڪ ملي لٽر ۾ ٽن ملين کان به گهٽ تخمي جيو هيا.

جئين اڳ ۾ بيان ڪيو ويو آهي ته تخمي جيو عام جسماني تمپرچر کان گهٽ تمپرچر ٿي پيدا ٿي سگهندا آهن، ان سبب خصبين جو تمپرچر باقي جسم کان 3 کان 4 ڊگري تائين گهٽ هوندو آهي ۽ خصبيا الڳ پوڻ ۾ جسم کان ٻاهر هوندا آهن. گهڻي تمپرچر سبب نه رڳو تخمي جيو ٺهي نه سگهندا آهن پر اهو به ممڪن هوندو آهي ته جيڪي اڳ ۾ ٺهي پنهنجي گدام ۾ پهچي چڪا هجن، اهي به تباهه ٿي وڃن، اهڙو اثر عارضي به ٿي سگهي ٿو ته دائمي به. گهڻي گهٽ تمپرچر هجڻ سبب وري اهو به ممڪن هوندو آهي ته سندن پيداوار ٿي بند ٿي وڃي جڏهن ته اهڙي ڳالهه گدامن ۾ موجود تخمي جيون تي اثر انداز ٿي نه سگهندي آهي. اهو به ڏٺو ويو آهي ته موسم جو به تخمي جيون جي پيداوار تي اثر ٿي سگهي ٿو جهڙوڪ: گرم ڏينهن ۾ مٺيءَ ۾ تخمي جيون جو تعداد گهٽجي ويندو آهي. ٿلهي ليکي ته تخمي جيون جي گهٽ ٺهڻ جا هيٺيان سبب ٿي سگهن ٿا:

1- خصبين جي چوڌاري گهڻي گرمي: جڏهن سوڙها انڊروئير ۽ اهڙا ڪپڙا پاتا ويندا هجن. ڪر ڪرڻ وارا اهڙا هنڌ جتي گهڻي گرمي رهندي هجي.

2- جسماني ٿلهائپ.

3- عام طور تي سٺي صحت نه رهندي هجي، اڻپورو کاڌو کائڻ، ڪسرت نه ڪرڻ، گهڻو تماڪ ڇڪڻ ۽ گهڻو شراب پيئڻ.

4- جذباتي / نفسياتي دٻاءُ هيٺ رهڻ.

5- گهڻي وقت کان وٺي لاڳيتو جماع ڪندو رهڻ، جنهنڪري به تخمي جيو بي ڊولا پيدا ٿي سگهن ٿا.

جيئن رت جا مختلف قسم ٿين، تيئن تخمي جيون جي به درجي بندي ڪري سگهجي آهي ۽ اهڙي سائنسي طريقي کي اسپرم پرنٽس (sperm prints) سڏيو وڃي ٿو. زوريءَ زنا جي ڪيسن ۾ جيڪڏهن زنا ڪندڙ مرد جي مٺي، عورت جي مخصوص عضوي مان هٿ اچي وڃي ته انهيءَ مٺيءَ جي تپاس رستي اهو ثابت ڪري سگهجي ٿو ته اهو مرد ڏوهي آهي يا نه. اڄڪلهه انساني مٺيءَ کي ڳڙائي (frozen) تخمي جيون کي بئڪن ۾

به رڪيو وڃي ٿو، بلڪل ائين جئين رت، بلڊ بئنڪ ۾ رکي ويندي آهي ته جئين مستقبل ۾ ڪنهن به وقت هٿرادو طريقن سان نسل جي واڌاري لاءِ اهي تخمي جيو ڪتب آڻي سگهجن يا ڪنهن ضرورت مند کي ڏئي سگهجن. اهڙا تخمي جيو ڪيميائي مرڪبن جي مدد سان سالن تائين سانڍي سگهبا آهن.

مني (Semen)

جيئن تخمي جيون لاءِ اڳ ۾ ٻڌايو ويو آهي ته اهي صرف خصيا ئي پيدا ڪندا آهن ۽ مني ۾ موجود هوندا آهن، تيئن اها ڳالهه به هتي واضح ڪرڻ ضروري ٿي سمجهي وڃي ته مني ۾ رڳو تخمي جيو نه پر ڪي ٻيون شيون به هونديون آهن، جو مني مختلف شين جي هڪ ڳوڙهي ڪيميائي ملاوت آهي، جنهن ۾ وڌ ۾ وڌ ڇهه ڏينهن ۾ ٺهي ٿي. مني ۾ ٿلهي ليڪي ته هيٺيون شيون ٿين :

سيماٽيل ويزائيڪل جي پاڻيٺ 60 سيڪڙو، پراسٽيٽ غدود جي پاڻيٺ 38 سيڪڙو، مني ۾ موجود مخصوص پوءِ هن غدود جي پاڻيٺ سبب پيدا ٿيندي آهي. جڏهن ته مني جي باقي 2 سيڪڙي ۾ تخمي جيو ۽ ٻيون پاڻيٺون آهن جيڪي ڪائوپرس (Cowper's) ۽ لٽرس (Litter's) غدود پيدا ڪن ٿا انهن کانسواءِ منجهس البيومن، فاسفورس، سوڊيم ڪلورائيڊ، انزائيمون ۽ فرڪٽوز به ٿئي، جيڪا هڪ قسم جي کنڊ آهي ۽ جسر جي ٻئي ڪنهن حصي ۾ ورلي لپي. ان لاءِ جيو ويندو آهي ته اها تخمي جيون کي شڪستي مهيا ڪري ٿي. ٿلهي ليڪي ته مني جو 90 سيڪڙو پاڻيٺي آهي جنهن ۾ موجود ٻين شين جي نسبت سان گهٽ ۾ گهٽ تخمي جيو هوندا آهن.

هڪ اجايو ۽ عام خيال اهو به پيش ڪيو ويندو آهي ته مني جسر جو هڪ عمدي قسم جو ست / تن آهي ۽ مني جو هڪ ٿڌو رت جي چاليهن ڦڙن مان تيار ٿئي ٿو. اهو خيال قديم چينين ۽ هندو فلسفين جو هيو، جو هو پائيندا هيا ته مني ستن مرحلن مان گذرڻ کانپوءِ تيار ٿئي ٿي، جيڪي آهن : ڪاڌو، رسون، رت، ماس، سڻي، هڏا، مک ۽ مني.

جيئن مٿي چيو ويو آهي ته مني ۾ موجود، مٿيون سڀ شيون هڪ مقرر مقدار ۾ موجود هونديون آهن. جي سڀ مني ۾ انزال وقت ملنديون رهن ٿيون، جنهن جو سلسليوار عمل هيٺين ريت ٿئي ٿو:

پيٽ کان اڳ ڪائوپرس غدود پنهنجي پاڻيٺ جا ڪجهه ڦڙا خارج ڪري ٿو جيڪي شفاف ۽ بي رنگ ٿين، جن جو مکيه ڪم پيشاب نليءَ ۾ موجود تيزابي اثرن کي ختم ڪرڻ آهي، جو ممڪن هوندو آهي ته پيشاب ڪرڻ کانپوءِ منجهس ڪجهه تيزابي اثر رهجي ويا هجن (جيئن ته هيءُ مني نه پر مڙي آهي تنهن هوندي به منجهس گهڻي تعداد ۾ تخمي جيو موجود ٿين. تنهن ڪري هن سبب به جماع دوران ممڪن هوندو آهي ته پيٽ ٿي وڃي پوءِ پلي ته انزال نه ٿيندو هجي) ان کانپوءِ انزال ٿيندو آهي جنهن ۾:

پهرائين : پراسٽيٽ جي پٿري ڪيرائين پاڻيٺ خارج ٿئي ٿي، جنهن ۾ ڪجهه

تخمي جيو هوندا آهن.

بيو: اها پاڻيٽ خارج ٿئي ٿي جنهن ۾ تخمي جيو هوندا آهن.

ٽيون: سيمائينل ويزائيڪل جي ڦڪي ۽ لڳ لڳدار پاڻيٽ خارج ٿئي ٿي.

اٺين انهن سڀني شين جي ملڻ سان جيڪا شي پيدا ٿئي ٿي، اها مني آهي. جا ڏسڻ ۾ گهڻائي کير جهڙي، پوءِ جي لحاظ کان تيز ۽ ڪيميائي لحاظ کان نيوترو (معتدل) يا الڪالين (ڪارائين) ٿئي.

تخمي جيون کانسواءِ باقي منيءَ کي سيمائينل فليوڊ يا منيءَ جي پاڻيٽ (seminal fluid) سڏجي، جيڪا پڻ هڪ گاڏڙ پاڻيٽ ۽ ٽن غدودن جي پيداوار آهي جيڪي آهن: سيمائينل ويزائيڪلس، پراسٽيٽ غدود ۽ ڪاٿوپرس غدود.

سيمائينل فليوڊ جا ڪيترائي ڪارج ٿي سگهن ٿا، پر ٿلهي ليکي ته ڪجهه مکيه هيٺيان آهن:

1. تخمي جيون جي نيڪال لاءِ وسيلو بڻجن.
2. اهي لنگهه جتان تخمي جيو لنگهن ٿا تن لاءِ مک جو ڪر ڏيڻ.
3. عورت جي جنمي ناليءَ ۾ موجود تيزابي اثرن کان تخمي جيون کي بچائڻ.
4. منجهن جهجهي مقدار ۾ کنڊ گهڻي پاڻيٽي فرڪٽوز (ميون جي کنڊ) هجڻ ڪري، جاندار تخمي جيون جي خوراڪ جو ذريعو بڻجن، ڇو ته تخمي جيون ۾ غذا سانڍڻ جي قوت گهٽ هوندي آهي.

سيمائينل پلازمن (Seminal plasmin)

ڪوجنائن دوران منيءَ ۾ هڪڙو نئون ڪيميائي مرڪب پڻ لڌو ويو آهي، جنهن کي سيمائينل پلازمن يا مني جي پلازمن سڏجي ٿو. هن ڪيميائي مادي لاءِ چيو ويو آهي ته اهو ايترو ئي طاقتور آهي، جيتري پينسلين دوا ٿي سگهي ٿي. اهو مادو انڊيا ۾ روڻ ۽ پڪرين کي هٿرادو طريقن سان افزائش نسل ڪرائيندي لڌو ويو هو.

سيمائينل پلازمن هڪ پروٽيني مادو آهي ۽ هڪ دفعو جڏهن ڪنهن به سيل ۾ گهڙي وڃي ٿو ۽ اتي جي ڪي زهريلا/روڳي جيو موجود هوندا آهن ته هي مادو انهن کي ناس ڪري ڇڏي ٿو. اهڙن روڳي جيون ۾ جيڪڏهن اسٽيفائيلوڪوڪاء (staphylococci) ۽ اسٽريپٽو ڪوڪاء (streptococci) جهڙا به جيو موجود هجن ته سيمائينل پلازمن انهن کي ناس ڪرڻ ۾ ايتري ئي قوت رکي ٿي جيتري پينسلين، اسٽريپٽومائيسن ۽ ٽيٽراسائيڪلن جهڙيون اينٽي بايوٽڪ دوائون.

سيمائينل پلازمن انسانن کانسواءِ ٻين به ڪيترن جانورن جي منيءَ ۾ لڌو ويو آهي. چيو ويو آهي ته عورت ۽ مرد جي جنسي صحت کي برقرار رکڻ ۾ هي مادو وڏو ڪردار ادا ڪري ٿو. هڪ ماهر جو چوڻ آهي ته هن جي منيءَ ۾ موجودگي ڪري، جماع وقت عورت جي يونيءَ ۾ جيڪي زهريلا جيو حملو ڪندا

رهن ٿا، تن کان هي مادو کين پڄائيندو رهي ٿو. ڇاڪاڻ ته عام رواجي طور تي مٺيءَ ۾ ڪي اهڙا جيو موجود ٿي سگهن ٿا جي گهٽ ۾ گهٽ مردن جي پاسي کان ٻار پيدا نه ڪرڻ جو سبب بڻبا هوندا تنهنڪري لڳي ٿو ته هن مادي جي موجودگيءَ ڪري اهڙن روڳي جيون تي ضابطو رهي ٿو ۽ ڳپ پوندو رهي ٿو.

3. اپيڊيڊائيمس (Epididymes)

خصيا پنهنجي پيداوار اپيڊيڊائيمس (تخمي جيون جي ڳوٺڙيءَ) ۾ خالي ڪندا آهن. هن عضوي جو ڪم، تخمي جيون لاءِ عارضي گدامر جو ڪم ڏيڻ هوندو آهي. اپيڊيڊائيمس خصبين جي مٿان وڙوڪڙ نلين جيان ٿئي. جن جي ڊيگهه ويهه فوٽ کن ٿيندي.

تخمي جيون کي اپيڊيڊائيمس ۾ 3 هفتا ترسڻو پوندو آهي ۽ انهيءَ عرصي دوران ٻچت تخمي جيو، اپيڊيڊائيمس جي رتوتن سبب رسجي مڪمل ٿيندا آهن. تخمي جيو جيستائين هن عضوي مان نه لنگهندا آهن تيستائين آفڙت هوندا آهن.

اپيڊيڊائيمس جون نليون اڳتي هلي هڪ ٻئي عضوي، واس ڊفرينشيا ۾ ڇوڙ ڪن ٿيون، جيڪو هڪ ٿلهو ۽ مشڪائون عضو آهي ۽ انجو ڪم تخمي جيون کي اڳتي پيشاب نليءَ ڏانهن ڌڪڻ هوندو آهي.

4. واس ڊفرينس (Vas deferens)

واس ڊفرينس (تخمي جيو نلي) جي ڊيگهه 16 انچ کن ٿيندي. هي نليون اپيڊيڊائيمس مان شروع ٿينديون وڃي پيشاب نليءَ (يورٿرا) ۾ ڇوڙ ڪن ٿيون. هر هڪ خصبتي مان نڪرندڙ هي نليون انڊڪوش ۾ سندن پاسن کان هونديون آهن. انڊڪوش ۾ انهيءَ هنڌ تي جڏهن ٽڪو ڏئي کين سبي يا ڪٽي ڇڏبو آهي، تڏهن تخمي جيو اڳتي هلي نه سگهندا آهن يعني ته پوءِ مٺيءَ سان ملي نه سگهندا آهن ۽ مرد ماڻهوءَ لاءِ ڳپ وجهڻ جا موقعا ختم ٿي ويندا آهن. جڏهن ته هو پوءِ به جنسي ۽ شهوتي لحاظ کان پڙ رهندو آهي. اهڙيءَ آپريشن کي نس بندي يعني وئسيڪٽامي (vasectomy) سڏجي. هيءَ آپريشن 1960ع واري ڏهاڪي کان وٺي مردن لاءِ ڳپ روڪ جو هڪ بهترين طريقو سمجهيو وڃي ٿو. اهڙي آپريشن ڪرايل ماڻهوءَ جا خصبيا تخمي جيو ته پيدا ڪندا رهندا آهن، پر نس بنديءَ ڪري کين ٻاهر نڪرڻ جي واھ نه ملي سگهن ڪري اهي خصبين ۾ ئي جذب ٿي ويندا آهن ۽ مٺيءَ يا آلت تائين پهچي نه سگهندا آهن. مردن ۾ نس بندي جو هي طريقو ڪيترن ملڪن ۾ گهڻو مقبول ٿي رهيو آهي.

نس ٻنڌي

5. سيمائينل ويزائیکل (Seminal vesicle)

واس ڊفرنشيا کانپوءِ تخمي جيو سيمائينل ويزائیکل (منيءَ جي ڳوٺريءَ) ۾ ايندا آهن. جنهن جو ڪم پڻ تخمي جيون لاءِ گذار جو ڪم ڏيڻ آهي. هي هڪ قسم جي پاڻي پيدا ڪندو آهي، جنهن ۾ ڪنڊون ٿين، جي تخمي جون لاءِ غذا بڻبيون آهن. انڪانسواءِ هي غدود پروستاگلنڊين (prostaglandin) رتوت پڻ پيدا ڪندو آهي. هن عضوي جي پيدا ڪيل پاڻي لڳ لڳدار ۽ رنگ جي ڦڪي هوندي آهي، جو منجهس اهڙو رنگينڊڙ مادو موجود ٿئي.

6. پراسٽيٽ غدود (Prostate gland)

هي غدود واس ڊفرنشيا ۽ پيشاب نليءَ جي چوگرد ٿئي. هي غدود پنهنجي پاڻي کانسواءِ تيزابي رتوتون، خفيف عنصر (trace elements) ۽ انزائيمون به پيدا ڪندو آهي، جنهن سبب مني

گهاتي ۽ ڪيرائين ٿي پوندي آهي. پراسٽيٽ جي پاڻيٺ نه رڳو تخمي جيون لاءِ غذا آهي، پر کين جسر کان ٻاهر ڪڍڻ جو وسيلو پڻ بڻبي آهي. پراسٽيٽ جي پاڻيٺ مٺيءَ ۾ هڪ مخصوص پوءِ پيدا ڪندي آهي. پراسٽيٽ غدود رڳو مردن ۾ ٿئي جنهنڪري ائڪسسري يا اضافي غدود (accessory gland) به سڏبو آهي. پاڻيٺ پيدا ڪرڻ کانسواءِ هي غدود ٻه طرفي وال جو ڪم به ڪندو آهي پوءِ يا ته رڳو پيشاب کي يا رڳو مٺيءَ کي خارج ٿيڻ ڏيندو آهي، جنهن جو وڌيڪ مدار موقعي مهل تي هوندو آهي. هڪ دفعي جي انزال کانپوءِ پراسٽيٽ غدود کي ڪجهه وقت گهريل ٿئي ته جيئن ٻئي دفعي جي انزال لاءِ پنهنجي ڪجهه رتويت پيدا ڪري سگهي.

7. ڪائوپرس غدود (Cowper's gland)

ڇٽڻ کان اڳ هي غدود پاڻيٺ جا ڪجهه ڦڙا پيدا ڪندو آهي جي صاف ۽ شفاف ٿين. هن پاڻيٺ جو ڪم پيشاب نليءَ ۾ پيشاب سبب پيدا ٿيل تيزابي اثرن کي ختم ڪرڻ هوندو آهي. اهي ڦڙا اهڙو سٺيائون مک هوندا آهن، جنهن کانپوءِ مٺي سولائي سان ڀڄڪاريءَ جي صورت ۾ ترڪي نڪري سگهندي آهي. هيءَ پاڻيٺ ”مٺي“ سڏبي آهي. هيءَ جيتوڻيڪ مٺي ناهي پر تنهن هوندي به منجهس ايترا جهجهتا تخمي جيو ٿين جو جماع وقت، ڇٽڻ کانسواءِ به هن سبب ڳڀي پئجي سگهي ٿو. مٺي، انزال کان اڳ ۽ پوءِ به خارج ٿيندي رهندي آهي ۽ تڏهن پڻ پيدا ٿيندي رهندي آهي، جڏهن شهوتي خيال پيدا ٿيندا رهن. عام طور تي اهو چيو ويندو آهي ته مٺيءَ سبب ڪمزوري پيدا ٿئي ٿي، جيڪو هڪ اجايو خيال آهي.

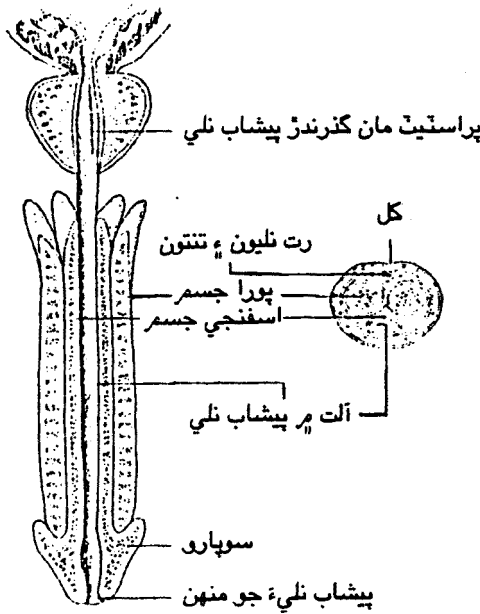
8. پيشاب نلي (Urethra)

هي مشڪائين نلي انگريزي اڪر ايس (s) جهڙي ٿئي ٿي جا آلت جي وچمان گذرندي سندس منهن تائين هلي وڃي ٿي. هن نليءَ جي ڊيگهه اٺ انچ کن ٿيندي. ٿڌائين جانورن ۾ هن نليءَ جو پتو ڪارج ٿئي؛ هڪ پيشاب خارج ڪرڻ ۽ ٻيو ڳڀي وجهڻ لاءِ جماع وقت مٺي نڪال ڪرڻ.

9. آلت (Penis)

انسان ۾ آلت جسر جي بلڪل وچتي ٿيندي آهي. جڏهن ته ٿلهي ليکي ٻين سڀني جانورن ۾ اها وچتان ٽڙيل ٿئي. بناوت ۽ جوڙجڪ جي لحاظ کان آلت عورت جي ڪڪڙيءَ سان مشابهت رکندڙ آهي. آلت جو پتو ڪم ٿئي. هڪ عام جيڪو مٺائي ۾ گڏ ٿيل پيشاب کي ٻاهر نڪال ڪرڻ جو

(reproductive) (urination / micuration) ۽ ٻيو خاص جنمي (يعني ته مني کي عورت جي يونيءَ ۾ داخل ڪرڻ جنهن ۾ مردن جا تخمي جيو ٿين. آلت کي ٽن حصن ۾ ورهائي سگهجي ٿو (1) سويارو (glans penis) جئين ته آلت جو هي حصو سوياري جهڙو ڏسڻ ۾ ايندو آهي، تنهنڪري سويارو سڏبو آهي، (2) نري (shaft) جيڪا ڊگهي ۽ سسپل حالت ۾ سنهيءَ ۽ ڍليءَ کل سان ڍڪيل ٿئي ۽ سوياري مٿان وڪڙ کائي کيس ڍڪيل رکندي آهي، جنهنکي کوپو (prepuce / foreskin) سڏجي ۽ ان جو طهر ڪري کيس ڪٽيو ويندو آهي (3) جڏهن ته آلت جو ٽيون حصو پاڙ (root) آهي جيڪا نهانئينءَ جي هڏي سان ڳنڍيل هوندي آهي. نريءَ ۽ سوياريءَ جي ميلاپ واريءَ جڳهه تي جيڪو گهيرو طوطي جي ڳائيءَ وانگي پر گهرو اونهو ۽ چوگرد ٿئي، اهي ٻئي يعني سويارو ۽ ڳانو آلت جا وڏا ۽ حساس ۽ شهوتي حصا آهن.

آلت جي اندرين جوڙجڪ

سوياري وارو گول حصو باقي انگ جو وڏاءُ ٿئي، سوياري کانسواءِ باقي سڄي آلت عام قسمن جي سيلن جي ٺهيل هوندي آهي. جڏهن ته سوياري جي ڪل (ڪوپونہ جنهن جو طهر ڪيو ويندو آهي) عام قسمن جي سيلن بجاءِ خاص قسم جي حساس سيلن جي پوش جي جڙيل هوندي آهي، عورت جي يوني ۾ انهيءَ قسم جي پوش سان ويڙهيل ٿئي.

اهي ماڻهو جن جو طهر ٿيل نه هوندو آهي، تن جو سوپارو کوبڻ سان ڍڪيل هوندو آهي. انگيز دوران سوپاري جو کوبڻ عام طور تي پٺتي ڇڪجي وڃي ويندو آهي ته جيئن سوپاري جي يونٽ جي استر سان گڏ سبب انزال ٿي سگهي.

سوپارو جيڪو آلت جو مٿو آهي، گول ۽ لچڪدار ٿئي. تمام حساس هجڻ کانسواءِ انگيز ۾ ان جو رنگ زور ڳاڙهو ٿئي ويندو آهي. سوپاري جي مٿئين پاسي وٽ ماس جو اڀار، ڪٽيءَ جيان ٿئي، جنهن سبب سندس اهو حصو هڪ آزاد توبيءَ جيان لڳندو آهي. سوپاري هيٺيان ڇمڙيءَ جو وڪڙ ٿئي، جنهنڪري تند يا فرينر (frenum) سڏجي. اهو حصو سوپاري کي انگ سان ڳنڍيل رکندو آهي، جي اهو هڪڙو لنڊو هجي ته انگيز پورو ٿي نه سگهندو آهي ۽ اڻپوري انگيز هجڻ سبب گهٽ لست ايندي آهي جنهن ڪري ڪيترائي مرد جلد ڇڏي پوندا آهن. شهوتي نه هجڻ واري حالت ۾ آلت ڦلهڙاڻپ سان خصبين مٿان لڙڪيل، هٿ لائڻ سان نرم ۽ ڪونئري لڳندي آهي. اهڙين حالتن ۾ اها نه ته سنڀوڳ/جماع (coitus) لائق هوندي آهي ۽ نه ئي يونٽ ۾ لنگهي سگهندي آهي. شهوت ۾ اچڻ کانپوءِ بلڪل سخت، سوٽ ۽ نهائين جي سڌ ۾ بيٺل هوندي آهي.

آلت انگيز ۾ ڇو ٿي اچي ان جو سبب هي آهي ته آلت، پاڻيڻي زور (hydraulic power) تي لڳندڙ ۽ هلندڙ عضوو آهي. آلت کي هائيڊرولڪ پاور انهن ٽن اسفنجي نالين مان ملي ٿو، جيڪي ٽوڪجنڊڙ سيلن جون ٺهيل ۽ سڄيءَ آلت مان ٿينديون وڃي نهائين سان ملندڙ هونديون آهن. انهن مان ٻه ناليون جن کي ڪارپورا ڪيورنوسا (carpora cavernosum = پورا جسر) سڏجي، آلت کي مٿان ۽ پاسن کان ٿين، جي آلت کي ڏيکائڻ ۽ سسائڻ جو ڪم ڪنديون آهن. جڏهن آلت انگيز ۾ نه هجي ته اهي رڳو پورا جسر ٿي رهنديون آهن پر جڏهن آلت انگيز ۾ اچڻ واري هجي ته منجهس رت جي رسد وڌي ويندي آهي. آلت جي پاڙ وٽ هي ناليون مشڪائڻ چلڻ سان ويڙهيل ٿين ته جيئن اهي رت جي وهڪ کي واپس ٿيڻ کان روڪي، ڊگهي وقت تائين انگيز برقرار رکي سگهن. هي ناليون ٽئين نالي ڪارپس اسپنجيوسا (corpus spongiosum = اسفنجي جسر) کان نسبتاً ڊگهيون ٿين، جيڪا آلت جي هيٺين پاسي کان پورو ٿي (پيشاب نلي) کي گهيريل ۽ آلت جي منهن ۾ ڦنڊي ان جو سوپارو ٺاهندي آهي. هيءَ نالي به انگيز دوران اسفنجي رهندي آهي ۽ سندس ڪم پوري ٿا جي بچاءَ لاءِ هڪ نرم تهر جهڙو هوندو آهي. انگيز دوران هي ٽئي ناليون رت سان ڌڻجي، آلت کي سخت ڪري ڇڏينديون آهن. ائين انگيز ٿيڻ جو مکيه سبب شريانن جي وڌيڪ رت جو، آلت ۾ اچي کيس ٽوڪڻ، ڊگهو، سخت ۽ کڙو ڪري ڇڏڻ هوندو آهي.

ڪل جيڪا هنن نالين (نريءَ) کي ڍڪيل رکي اها ڇهڻ ۽ دٻاءُ جهڙين ڳالهين لاءِ وڌ ۽ رت حساس هوندي آهي. آلت جي منهن، سوپاري ۾ اهڙي حس وڌ ۾ وڌ ٿئي ۽ باقي نريءَ ڏانهن اها گهٽجي ويندي آهي جيڪا جيئن پوءِ تيشن ڇهڻ جي ڀيٽ ۾ دٻاءُ لاءِ وڌ ۾ وڌ حساس ٿيندي ويندي آهي.

جيستائين بالغ نرو ٿجي، تيستائين انگ نڍو هوندو آهي. پر جڏهن بالغ ٿجي

ٿو ته نه رڳو آواز ڳورو ٿي وڃي ٿو، نهائين تي واراپرن ٿا ۽ تخمي جيو پيدا ٿيڻ شروع ٿين ٿا، پر انگ به وڌڻ شروع ڪري ٿو. ڪن ۾ بالغ ٿيڻ سان انگ به تڪڙو وڌڻ شروع ڪندو آهي ته ڪن ۾ وري آهستي آهستي. اهڙا مرد جن جو انگ آهستي واڌ کائي تن کي پريشان ٿيڻ نه گهرجي، ڇاڪاڻ ته اهو آهستي آهستي واڌ کائي نيٺ پنهنجيءَ اصلي سائيز کي پهچي ويندو آهي، گهڻو ڪري 17 سالن جي عمر کي پهچڻ سان آلت ايتري وڌي ويندي آهي جيتري وڌڻ گهرجي، ان عمر کانپوءِ به آلت اڌ کان هڪ انچ تائين واڌ کائي سگهي ٿي.

ڪن حالتن ۾ آلت عارضي طور تي ننڍي به ٿي ويندي آهي جهڙوڪ: ٿڌن ڏينهن ۾، ٿڌي پاڻيءَ ۾ ٻوڙڻ کانپوءِ، گهڻي ٿڪ يا ساڻاڻي ۾ يا سنيوڳ ۾ ناڪام ٿيڻ کانپوءِ. اهڙين حالتن ۾ اهو به ممڪن هوندو آهي ته خصيا ۽ سندن پوش به ڇڪجي جسم سان لڳي وڃن. انڪانسواءِ ڪراڙپ ۽ گهڻي زماني کان وٺي سنيوڳ نه ڪرڻ وارين حالتن ۾ انگ دائمي سوس کائي سگهي ٿو.

ڪن ٿڌائين جانورن جي انگ ۾ هڏ هوندو آهي. اهڙي انگ کي هڏائين آلت (Os penis) سڏجي. جڏهن ته انساني آلت ۾ هڏ نه ٿئي، جيڪو کيس ٺڳڻ ۾ مدد ڪندو هجي، ائين گهوڙي ۽ ماڻهوءَ وغيره ۾ انگ جي ٺوڳ، رت جي پريشر (دٻاءُ) سبب ٿيندي آهي. جڏهن ته ڪن جانورن جهڙوڪ : گهٽن ۽ پڪرن جو انگ لچڪدار پر تندائون (fibrous) هوندو آهي، جنهنڪري اهو سسبل حالت ۾ به سخت محسوس ٿئي. اهڙي انگ جي ٺوڳ مشڪن سبب ٿيندي آهي. انهن مان ڪي انگ جهڙوڪ : ڪتي جو، جڏهن گهڻا ٽوڪجي ۽ ڦٽندي ويندا آهن ته ڳنڍ پيدا ڪري وجهندا آهن جنهنڪري گانڊيرڇڻ واري حالت پيدا ڪندا آهن ۽ ائين اهي جانور، لڳ دوران ڪجهه وقت تائين هڪ ٻئي کان الڳ ٿي نه سگهندا آهن.

سڀني پرائيميٽس (primates = مڻئين درجي جا ٿڌائتا جانور) ۾ جسماني ڊول ۽ قدبت جي ڀيٽ ۾ انسانن کي ٿي رڳو ڊگهي ۾ ڊگهي آلت ٿئي ۽ ان جي جيڪڏهن پرائميت گروه جي ٻين جانورن سان ڀيٽ ڪبي ته انساني آلت، انگيز کانپوءِ نه رڳو گهڻي ۾ گهڻي ڊگهي پر ٿلهي به گهڻي ٿي وڃي ٿي.

انگيز (Erection)

انگيز هر عمر ۾ ٿي سگهي ٿو. ڄمڻ جي ڪجهه منٽن کانپوءِ ته 80 سالن جي پوڙهن ۾ به انگيز ڏٺو ويو آهي. جڏهن ته صحيح معنيٰ ۾ انگيز جو مزو، عام طور تي بالغ ٿيڻ سان ئي پيدا ٿئي ٿو جيڪو ڪراڙپ تائين هلي ٿو. انگيز آهستي آهستي ته جلد کن سيڪنڊن اندر به ٿي سگهي ٿو. ساڳئي طرح سان اهو ختم به آهستي آهستي ته يڪدم به ٿي سگهي ٿو. انگيز ڪيترو وقت رهي ٿو ان جو مدار هر فرد ۾ گهٽ وڌ ٿي سگهي ٿو جنهن جو وڌيڪ مدار موقعي مهل تي پڻ هوندو آهي جڏهن ته عمر سان گڏوگڏ ان جي سختي به گهٽبي ويندي آهي. انگيز ٻن ڳالهين سبب ٿئي ٿو (1) آلت جي نريءَ وارن اسفنجي سيلن ۾

رت جو دورو عام حالتن جي پيٽ ۾ گهڻو ٿي وڃي ٿو، جو جنهن رفتار سان رت انهن ۾ ويندي رهي ٿي اوتري رفتار سان واپس ٿي نه سگهندي آهي، ڇاڪاڻ ته اسفنجي هجڻ سبب انهن ۾ بي تحاشا رت جذب ڪرڻ جي قوت هوندي آهي. کوجنائن دوران ڏٺو ويو آهي ته سوس واريءَ حالت جي ابتڙ انگيز دوران انگ ۾ پنجوڻي ڇهونڻي دفعا وڌيڪ رت جي وهڪ ٿيندي رهندي آهي (2) آلت ۾ هڪڙا خاص سيل ٿين جيڪي تاءَ ۾ اچي پهرئين ڳالهه جا مددگار ٿين ٿا ائين سنڀوڳ دوران آلت ڏانهن ويندڙ شريانون ڦوڪجي ۽ نسون ڪوڙجي وينديون آهن، جيڪو تن تي سرشتي جي ڪنٽرول هيٺ ٿيندو آهي. شريائن رستي گهڻي مقدار ۾ رت، آلت جي اسفنجي سيلن ۾ گردش ڪندي رهندي آهي. آلت پڻ انهن ئي اسفنجي سيلن جي جڙيل هوندي آهي.

انگيز ٿيڻ جي عمل کي هيٺئين مثال سان پيئي اهو سولائيءَ سان سمجهي سگهجي ٿو.

جيڪڏهن اسفنج جي ڪنهن ٽڪري کي پاڻيءَ ۾ ٻوڙجي ته سندس وٿيون پاڻيءَ سان ڀرجي وڃڻ ڪري، اسفنج جو اهڙو ٽڪرو وڌندو ڦوڪبو ويندو ۽ ان حالت ۾ تيستائين رهندو، جيستائين سندس پاڻي خارج نه ڪيو وڃي. ساڳئي طرح سان آلت ۾ ججهي، رت جي داخل ٿيڻ سان سندس سائيز ۽ ڊول ۾ فرق اچي وڃي ٿو.

آلت ۾ رت جي ججهي رسد ٿيڻ جو ڪارڻ اهي حساس تنتون (nerves) آهن، جيڪي مغزي ڌوريءَ (spinal cord) ۾ ٿين، جيڪي آلت جي رت نلين کي ڦنڊائي ڪين رت جي ايتري ته گهڻي رسد مهيا ڪن ٿيون جو ان سبب آلت ڦلهڙيءَ حالت مان بدلجي سخت راڍ جيان ٿي پوي ٿي. آلت ۾ اهڙو ڦيرو جنسي خواهش ۽ شهوتي خيالن سبب اچي ٿو. آلت انگيز ۾ اچڻ کانپوءِ نه رڳو سخت ۽ لڇڪدار پر ڪنهن قدر ونڊيل پڻ رهي ٿي، سندس اهڙو ونڊيل هجڻ عورت جي يوني، جي ونڊيل هجڻ سان ٺهڪندڙ هوندو آهي.

آلت جو انگيز ۾ اچڻ جو اهڙو عمل رڳو ۽ رڳو تن تي سرشتي جي اثر هيٺ ٿئي ٿو، جنهن تي وري مغزي ڌوريءَ جي انهيءَ هيٺئين حصي جو اثر پوندو آهي جنهن جو مرڪز ڍونگريءَ ۾ ٿئي. ائين جڏهن اهو مرڪز تاءَ ۾ اچي ٿو ته آلت رت جي رسد سان ڏٽجي آخر ڪار انگيز ۾ اچي وڃي ٿي. انگيز ۾ اچڻ سبب رت جو گهڻو مقدار آلت جي اسفنجي ٿڌوڻن ۾ اچڻ، پراسٽيٽ غدود ۽ مشڪن جي پيڪوڙجي وڃڻ سبب اهو ناممڪن ٿي پوي ٿو ته رت جو وهڪرو واپس ٿئي، ائين نه رڳو انگيز برقرار رهندو آهي پر ساڳئي وقت، پيشاب نليءَ جو مٿان تائين لنگهه به پننجي بند ٿي ويندو آهي. ائين پيشاب نلي جنهن جو عام رواجي حالتن ۾ ڪارج پيشاب خارج ڪرڻ ٿئي اها ڪجهه وقت لاءِ بند ٿي رڳو سنڀوڳ لاءِ مخصوص ٿي ويندي آهي. اهوئي سبب هوندو آهي جو آلت جڏهن بلڪل انگيز ۾ هوندي آهي تڏهن ان حالت ۾ سولائيءَ سان پيشاب ڪري نه سگهيو آهي، ڇاڪاڻ ته پيشاب سرشتي جو اهڙو سڄو لنگهه رڳو منيءَ خارج ڪرڻ لاءِ مخصوص ٿي ويندو آهي.

صبيح جو سویر انگيز ٿيڻ جو مکيه سبب، مٿاني جو پيشاب سان پرڇي وڃڻ هوندو آهي. جڏهن ته باقي ٻين وقتن تي انگيز ٿيڻ جو مکيه سبب، مغز کي تنڻي مرڪز کان اشارا ملڻ هوندا آهن. جيڪي نفسياتي يا شهوتي خيالن پيدا ٿيڻ سبب يا ڪن اندرئين عضون جهڙوڪ: سيمائينل ويزائيڪل جي پرڇي وڃڻ يا انگ جي مهت سهت ڪرڻ سبب به ٿيندو آهي.

انگيز کانپوءِ آلت جي ڊيگهه ۽ ٽولھ ۾ گهڻو فرق اچي وڃي ٿو. ساڳئي وقت اهو ٻڌائڻ به ڏکيو هوندو آهي ته انگيز دوران ڪنهن ماڻهوءَ جي آلت ڪيتري ڊگهي ۽ ٿلهي ٿي سگهي ٿي البت سوس وارين حالتن ۾ انگ ساڍن ٽن انچن ($3\frac{1}{2}$) کان پوئين چئن انچن ($3\frac{3}{4}$) تائين، ته ٺوڳ وارين حالتن ۾ انجي سراسري ڊيگهه چئن کان ڇهن انچن تائين ته ٽولھ جو گهڻو ساڍن ٽن کان ساڍن چئن انچن تائين ٿي سگهي ٿو.

هر فرد ۾ آلت جي ڊيگهه ۽ ٽولھ مختلف ٿي سگهي ٿي. ڪي مرد اهڙا ٿين، جن جو ٺوڳ دوران انگ خاص طور تي ٿلهو ٿي ويندو آهي. ڊيگهه جي نسبت سان اهڙيءَ آلت جي ٽولھ جو گهڻو وڌيڪ هوندو آهي، ڪن ۾ وري اهو رڳو ڊيگهه ۾ ڊگهو ٿي ويندو آهي. تازين کوجنائن مطابق ته گهڻن ماڻهن جي آلت جي ڊيگهه ٺوڳ وارين حالتن ۾ سوا چار انچ ته ڪن جي پنجن کان ستن انچن تائين پڻ ٻڌائي وڃي ٿي. هن وقت تائين جيڪا ڊگهي ۾ ڊگهي آلت رڪارڊ ڪئي وڃي آهي، اها 12 انچ آهي، جڏهن ته ننڍي ۾ ننڍي انگ جي ڊيگهه (خصين سميت) اڌ انچ کان به گهٽ ڏني وڃي ٿي ۽ اهڙي آلت پڻ ٻين جيان نارمل طرح سان ڪم ڪندڙ ٿي سگهي ٿي.

انگ جي ٽولھ ۽ ڊيگهه جو مردن جي قدبت ۽ هڏڪاٺ سان جڻين عام خيال ڪيو ويندو آهي، ڪابه نسبت نه هوندي آهي ۽ نه ئي ڪنهن سُسپل آلت مان ان جي انگيز وقت پهچندڙ سائيز جو اندازو لڳائي سگهيو آهي. البت ايترو ضرور ڏٺو ويو آهي ته سُسپل انگ جڏهن سُسپل حالت ۾ ٿي ڊگها هوندا آهن ته اهي ٺوڳ ۾ اصل سائيز کان 75 سيڪڙي تائين وڌي سگهندا آهن جڏهن ته ننڍڙن سُسپل انگن جي اهڙي واڌ سو سيڪڙي تائين ته ڪڏهن ڪڏهن انهيءَ کان به وڌيڪ ٿي سگهندي آهي. ٿلهي ليکي ته ڪنهن ٿلهي ۽ ڊگهي ماڻهوءَ جو انگ اصل للمڙي ته بندري ۽ سنهڙي جو گهڻو وڏو به ٿي سگهي ٿو.

آلت جي سائيز جو جماع جي لسٽ سان به گهڻو واسطو نه هوندو آهي. ماهرن جو چوڻ آهي ته ڪنهن ماڻهوءَ جو انگ جيڪڏهن انگيز کانپوءِ ساڍا چار انچ ٻيهر ٿو ته اهو به کيس اوترو ئي مزو ڏئي سگهي ٿو، جيترو اٺن انچن وارو، ائين به ناهي جڻين عام خيال ڪيو ويندو آهي ته ڊگهي آلت واري مرد کي عورتون وڌيڪ پسند ڪن ٿيون يا اهڙا مرد وڌيڪ شهوتي ٿين ٿا يا هو پنهنجي ساٿ کي ڀرپور طرح سان مطمئن ڪري سگهن ٿا، اهو ويساءِ ڪرڻ بلڪل غلط آهي، ڇاڪاڻ ته اصل راز ان ڳالهه ۾ هوندو آهي ته عورت جي ڪڪڙيءَ کي تاءِ ۾ آندو وڃي، جو اهائي وڌ ۾ وڌ سبب ڏياريندڙ شهوتي لسٽ پيدا ڪري ٿي ۽ ان جو مدار انگ جي ننڍ وڌائي سان نه پر ڪڪڙيءَ جي ٽيڪنيڪي (حرفت سان) مهت سهت ڪرڻ سان آهي. ساڳئي وقت سائنسي لحاظ کان اها ڳالهه به غلط سمجهي ويندي

آهي ته ڪن مخصوص قومن جي آلت ڊگهي ٿئي، البت ايترو ضرور آهي ته ڪنهن فرد جي آلت جي سائيز تي اڍ ڇڪ جو اثر پئجي سگهجي ٿو. جڏهن ته سائنسي لحاظ کان ڪنهن به دوا درمل، ليپ يا اوزار رستي آلت جي ڊيگهه ۾ واڌارو آڻي نه سگهيو آهي.

انزال (Ejaculation)

انزال هڪ اهڙو سلسلو عمل آهي، جنهن ۾ مٺي آلت مان زورائتي گوهي جي صورت ۾ نڪري ٿي، اهڙو زورائتو گوهو انگيز سان ته بنا انگيز جي به نڪري سگهي ٿو، جڏهن گهڻي وقت کان وٺي جماع نه ڪجي ۽ پوءِ انزال ٿئي ته اهڙي انزال وقت گوهي جي پڇڪاري ٽن فوٽن يا ان کان به وڌيڪ مفاصلي تائين وڃي سگهندي آهي. جڏهن ته سراسري طور تي، گوهي جي پڇڪاري 7 کان 10 انچن تائين پري وڃي سگهي ٿي.

انزال جي زور جو مدار عمر، صحت، مشڪن جي طاقت ۽ انگيز جي پنهنجيءَ سختيءَ تي پڻ منحصر هوندو آهي. جڏهن جماع جلد جلد ڪبو آهي تڏهن انزال جو زور گهٽجي ويندو آهي، ڇو ته اهڙين حالتن ۾ پراسٽيٽ غدود کي ايترو وقت ئي ملي نه سگهندو آهي ته اهو ايندڙ انزال لاءِ پنهنجيون رتوتون پيدا ڪري سگهي. اهڙي سبب آهي جو گهڻي جماع ڪرڻ سبب مٺيءَ جو مقدار گهٽ ٿيندو ويندو آهي ۽ اهڙين حالتن ۾ جڏهن انزال ٿئي ته منجهس تخمي جيو نه جهڙا ۽ پاڻيٺ وڌيڪ هوندي آهي يا ائين سمجهجي ته رڳو پاڻيٺ هوندي آهي. جڏهن ٽن يا ٽن کان وڌيڪ ڏينهن تائين انزال نه ٿئي ته اهڙين حالتن ۾ مٺيءَ جو، سراسري طور تي ٽن کان ساڍن ٽن ملي لٽرن تائين مقدار خارج ٿي سگهندو آهي، مختلف ماڻهن ۾ اهو مقدار گهٽ وڌ به ٿي سگهي ٿو.

انزال وقت مٺي هڪ ٻئي پٺيان ڇهن گوهن جي صورت ۾ خارج ٿئي ٿي، جنهن ۾ پهريان گوها وڌيڪ ۽ پوءِ وارا گهٽ زورائتا هوندا آهن. انزال ۾ ڏهن سيڪنڊن تائين وقت لڳي سگهيو جنهن ۾ مکيه دخل آلت جي پاڙ وٽ موجود مشڪن جي پيڪوڙ جو هوندو آهي. انزال وقت هڪ سلسلو عمل وجود اچي ٿو جنهن ۾ پيشاب نلي جو منهن بند ٿي وڃي ٿو ته جئين منجهس پيشاب جو ڦڙو به اچي نه سگهي، سيمائينل ويزائيڪل ۽ خصين جي ٻين غدودن جون رتوتون ٿڌي تي ملي هڪ ملاوٽ ٺاهين ٿيون ۽ مردن جي نهائين جون مشڪون پيڪوڙجي هڪ اهڙو سلسلو پيدا ڪن ٿيون جنهن سبب آلت کي اڳتي ٿيلها ڏيڻا پوندا آهن ته جئين اها عورت جي پوٽيءَ ۾ وڌ ۾ وڌ اونهائيءَ تائين پهچي سگهي، ائين سڄو جسر اڳتي پوئتي ٿيندو رهندو آهي.

طهر (Circumcision)

اٽلهريلن ۾ سڄي سويراري هڪ سنهي ۽ ڍليءَ ڇمڙيءَ سان ڍڪيل ٿئي

جنهنڪي ڪوپو (prepuce) سڏبو آهي، جيڪو سوپاري کان پٺتي سولائي سان ورائي سگهيو آهي. مسلمان ۽ يهودي مذهبي لحاظ کان ان جو طهر ڪرائيندا آهن. انڪسواءِ ٻيا به ڪيترائي ماڻهو طهر ڪرائيندا رهن ٿا جو صحت جي لحاظ کان اهو ضروري سمجهيو وڃي ٿو.

اميريڪا ۾ ته چمنڊڙ ٻارن جي طهر ڪرائڻ جي رسم آهستي آهستي زور وٺي رهي آهي. ماهرن جو چوڻ آهي ته طهر ڪرائڻ کانپوءِ آلت ۽ يوني، جي ڪينسر يا اهڙن ٻين لاڳاپيل مرضن جي پيدا ٿيڻ جو امڪان نٿو رهي.

طهر جي رسم ايتري پراڻي آهي جيتري تاريخ. قديم مصري پنهنجن غلامن جو طهر ڪرائي ڇڏيندا هيا ته جئين انهن جي سولائي سان سڃاڻپ ڪري سگهجي. سائنسي لحاظ کان طهر ڪرائڻ کانپوءِ آلت سٺيءَ طرح سان صاف رهي ٿي. اڻطهريل هجڻ جي حالت ۾ ڪوبي اندر سڻيو مادو (smegma) ۽ مڙ وغيره گڏ ٿي وڃي ٿي، جنهنڪري ڪو خطرناڪ مرض يا انفڪيشن وغيره ٿي سگهي ٿو. اڻطهريل آلت جي چڱيءَ طرح سان صفائي نه ڪرڻ ڪري ان مان بديءَ پيدا ٿي سگهي ٿي. ورلي اهڙي به حالت پيدا ٿي سگهندي آهي جو ڪوبي کي سوپاري تي ورائي نه سگهيو آهي (phimosi) جيڪا مسلسل بيماريءَ ۽ انگيز ۾ اڻڪاءِ جو سبب بڻبي رهندي آهي. اهڙي ٻي بيماري پئرافيموسس (paraphimosi) به ٿي سگهي ٿي، جنهن ۾ ڪوپو سوپاري تي ايترو ته زور سان چٽريل رهندو آهي، جو ان سبب آلت جي آخر تائين رت جي رسد پهچي نه سگهندي آهي.

اڻطهريل هجڻ سبب ممڪن هوندو آهي ته ڳهڻ (cervix) جي ڪينسر ٿي پوي ان کانسواءِ طهريل هجڻ جو وڏي ڀر وڏو فائدو هي هوندو آهي ته اهڙو ماڻهو جماع دوران بهترين لست ۽ مڙو ماڻي سگهندو آهي جو طهريل هجڻ سبب سوپاري جي گل نه رڳو خشڪ ۽ صاف رهي ٿي پر ڪپڙن ۽ لٽن سان گسڻ ڪري، پنهنجي حساسيت به گهٽائي ڇڏي ٿي ۽ ائين جماع ڪرڻ سان انزال دير سان ٿئي ٿو. آفريڪا ۾ ڪي قبيلا پنهنجو طهر رڳو انڪري ڪرائيندا آهن ته جئين کين انزال دير سان ٿي سگهي. جڏهن ته ڪيترن ماڻهن جو انهيءَ ڳالهه سان اتفاق ناهي. سندن چوڻ آهي ته طهريلن ۾ به اهڙيون تڪليفون ڏٺيون ويون آهن جيڪي اڻطهريلن ۾ ۽ وڏي ڳالهه ته جنسي لست حاصل ڪرڻ جو رڳو هنڌ سوپاري کي نٿا سمجهن.

مردانا جنسي هارمون (Male sex hormones)

جئين اڳ ۾ ذڪر ڪيو ويو آهي ته خصيا تخمي جيون کانسواءِ هڪ ٻي به اهم شيءِ پيدا ڪندا آهن، جنهنڪي هارمون (hormone) سڏجي. اهڙو هڪڙو مکيه هارمون ٽيسٽو سٽيران آهي جيڪو مردانو هارمون سڏبو آهي. هي هارمون خصين ۾ موجود انٽر اسٽيشيل سيل پيدا ڪندا آهن، خصيا هن هارمون جو ٿورو ٿورو مقدار تڏهن ٿي پيدا ڪرڻ شروع ڪندا آهن، جڏهن ٻار جي واڌ ٿيندي رهندي آهي، ٻار ۾ هن هارمون جو هجڻ انڪري به ضروري هوندو آهي ته جيئن ان

پر مرداڻيون خاصيتون پيدا ٿيڻ شروع ٿين. جيستائين بالغ نٿو ٿجي، تيستائين هن هارمون جي پيداوار گهٽ هوندي آهي ۽ تخمي جيو به تيار ٿي نه سگهندا آهن.

ٽيسٽوسٽيران ڪانسواءِ خصبيا هڪ ٻيو به هارمون ايسٽروجن (estrogen) پيدا ڪندا آهن. هي اصل ۾ زناڻو هارمون آهي جيڪو عورتن ۾ گهڻي مقدار ۾ پيدا ٿيندو آهي. جس ۾ هنن ٻنهي هارمونن جو توازن ۾ هجڻ ضروري هوندو آهي ته جيئن مردن ۾ مرداڻيون خاصيتون غالب ٿي سگهن. نرن ۾ ٽيسٽوسٽيران هارمون جو ڪارج بلڪل ساڳيو آهي، جيڪو ايسٽروجن ۽ پروجيسٽران هارمونن جو نارين ۾ ٿئي، بالغ ٿيڻ سان جڏهن ٽيسٽو سٽيران هارمون جو مقدار رت ۾ وڌڻ لڳي ٿو ته ان سبب ڏاڙهي اچڻ، سيني تي وارن جو اڀرڻ، آواز جو ڳورو ٿي وڃڻ ۽ مشڪن ۽ هڏن جو ٻوان ٿي ڳيرو نوجوانن ۾ نارين جي پيٽ ۾ ڊگهي عرصي تائين واڌ ڪرائڻ هوندو آهي. اهو به هن هارمون جو ڪم آهي ته هي جنمي سرشتي جي عضون جي سائيز ۽ سندن ڪم ڪري ڏاڻم قائم رکندو آهي. ٽيسٽوسٽيران هڪ ٻئي هارمون فولائيڪل اسٽيميوليٽنگ هارمون (FSH) هي هارمون پٿيوٽري غدود مان نڪري، سان ملي، تخمي جيون جي پيداوار کي تيز ڪري ڇڏيندو آهي.

اهي ماڻهو جن ۾ ٽيسٽوسٽيران جي پيدائش ٿي نه سگهندي آهي، سي ڪڏڻا (eunuch) رهندا آهن ۽ ان سبب منجهن سموريون مرداڻيون خاصيتون به پيدا ٿي نه سگهنديون آهن. اهڙن مردن جو جڏهن ٽيسٽوسٽيران وسيلي علاج ڪيو وڃي ته منجهن مردن واريون صفتون ته پيدا ٿي سگهنديون آهن، پر هو تخمي جيو پيدا ڪري نه سگهندا آهن.

ٻين جانورن ۾ جنسي هارمون شهوت ۽ لڳ ڪرڻ جهڙين ڳالهين لاءِ کين اپاريندا رهندا آهن، جڏهن ته انساني سپاءِ ۾ ان ڳالهه جي اڃا تائين مڙيوئي ڄاڻ حاصل ٿي آهي. اهڙا ڪراڙا مرد ۽ عورتون جن جا جنسي هارمون گهڻي حد تائين گهٽجي ويل هجن، تن ۾ به گهڻي شهوت ڏني وئي آهي انهن ۾ جيتوڻيڪ گهڻي وقت کان وٺي جنمي قوت گهٽجي ويل هوندي آهي پر پوءِ به هو سنڀولجي عمل مان مطمئن رهندا آهن.

هتي اها ڳالهه ڪرڻ به دلچسپي کان خالي نه ٿيندي ته نرن ۽ نارين جا ڪي عضوا، ايسٽروائڊ هارمونن سبب وڌ ۾ وڌ متاثر ٿيندا آهن. عورتن ۾ اهڙا عضوا ڳڀيڙ ۽ اڙهه ته نرن ۾ پراسٽيٽ غدود اهڙا هئڻا آهن جتي عام طور تي ڪينسر ٿي پوندي آهي. جڏهن ته ڪن حالتن ۾ اهو ممڪن هوندو آهي ته پراسٽيٽ ڪينسر جو علاج ايسٽروجن هارمون سان ڪيو وڃي، جو ڏٺو ويو آهي ته ٽيسٽوسٽيران جو اثر ايسٽروجن هارمون جي ابتڙ آهي. جيئن ته انهن ڳالهين جي اڃان تائين مڪمل ڄاڻ حاصل ٿي نه سگهي آهي ته جنسي هارمونن جو ڪينسر ٿي يا مرضن سان ڪيئن لاڳاپو ٿي سگهي ٿو، پر تڏهن به هن قسم جي کوجنا تي وڏو ڪم هلي رهيو آهي.

ان سلسلي ۾ مردن ۽ عورتن جي جنسي هارمونن تي جيڪي کوجنائون

هلي رهيو آھن، تن مان اھو ڏٺو ويو آھي ته گانجو (marijuana) جيڪو پنگ (cannabis) جو هڪ اھم جزو آھي، ان جو تاثير ايسٽروجن هارمون وارو آھي ۽ ان جي استعمال سان ڪوئن پر آمڙڪرائي (demasculinising) خوبيون پيدا ٿين ٿيون، جڏهن ته انسانن ۾ ان سبب، رت ۾ ٽيسٽوسٽيران جي ليول گهٽجي ٿي ۽ ڏاڙهي جي واڌ نسرڻ لڳي ٿي.

بالغ ٿيڻ (Puberty)

بالغ ٿيڻ سان جسر ۾ وڏيون تبديليون اچن ٿيون. هي اھو وقت آھي، جڏهن ٻار پيدا ڪرڻ جي سگھ پيدا ٿي چڪي هوندي آھي جو چوڪرڻ ۾ سندن خصيا تخمي جيو پيدا ڪرڻ لڳندا آھن. انڪانسواءِ ٻيون به ڪيتريون ئي اھڙيون تبديليون آھن جن جو جسر جي سڀني حصن تي اثر پوندو آھي. ساڳئي طرح سان نفسياتي لحاظ کان به ڪي تبديليون اينديون آھن. اھڙيون ڪي مخصوص ڳالھيون جيڪي بالغ ٿيڻ سان پيدا ٿين ٿيون هيٺيون آھن :

- 1- خصين ۽ انڊڪوش جو وڌڻ.
- 2- نهاين تي وار ظاهر ٿيڻ.
- 3- آلت جو وڌڻ شروع ڪرڻ.
- 4- قد ۾ تڪڙي واڌ ٿيڻ.
- 5- ڪلھا موڪرا ٿيڻ.
- 6- آواز ڳورو ٿيڻ.
- 7- ڪچن جا وار ۽ منهن تي ريهه ظاهر ٿيڻ.
- 8- تخمي جيوايتريءَ حد تائين پيدا ٿيڻ جو رات جو تڙ به پئجي سگھي ٿو.
- 9- نهاين جا وار گھرا ٿيڻ.
- 10- پراسٽيٽ غدود جي واڌ کائڻ ۽
- 11- مرد جو طاقت ۾ سگھارو ٿيڻ.

انڪانسواءِ ٻيون به ڪي خاص تبديليون اچن ٿيون جهڙوڪ : چمڙيءَ جو وڌيڪ سٺو، ڪهرو ٿي وڃڻ، پهريون دفعو ڪچ ۽ جنمي عضون مان ٻوڙ جو پيدا ٿيڻ. ساڳئي وقت جسر جي ڪن ڪنن ۾ واڌ اچڻ جهڙوڪ: بلڊپريشر، رت جو مقدار ۽ رت جا ڳاڙها سيل وڌي ويندا آھن. دل جي ڌڙڪڻ، جسر جو ٽمپرچر ۽ ساهه کڻڻ جي رفتار ڪجهه گهٽجي ويندي آھي. جڏهن ته ڦڦڙن جي طاقت وڌي ويندي آھي، هڏا وڌيڪ مضبوط ۽ ٽاڪڻا ٿي جسر جي ڊولپمينٽ ڦيرن گھيرين جي نسبت سان ٺهڪندڙ ٿي ويندا آھن. عام طور تي اٽڪل 18 سالن جي ڄمار تائين واڌ جو گھڻو دور پورو ٿي چڪو هوندو آھي. انڪانپوءِ قد ۾ به سيڪڙي تائين ٻوڙ وڌي ويندي آھي، جڏهن ته ڪن حالتن ۾ اھي ڳالھيون ڪجهه وقت کانپوءِ به هلنديون رهنديون آھن.

جسر ۾ اھڙيون جيڪي به تبديليون اچن ٿيون انهن جو مکيه ڪارڻ

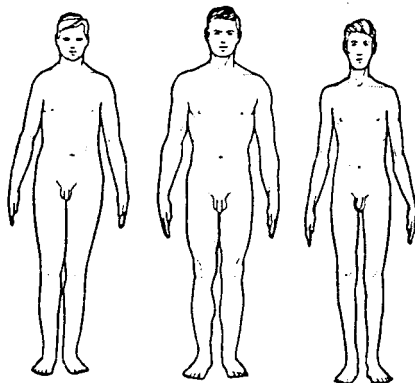
هارمون آهن بالغ ٿيڻ لاءِ جن هارمونن جو پيدا ٿيڻ ضروري آهي، اهي هائيپو ٿيلامس (hypothalamus) پيدا ڪري ٿو، جيڪو مغز جو هڪ حصو آهي. هائيپو ٿيلامس جو به اهڙن هارمونن پيدا ڪرڻ لاءِ ڪنهن حد تائين مڪمل هجڻ ضروري هوندو آهي ۽ جڏهن اهڙو وقت اچي وڃي ٿو ته هائيپو ٿيلامس پٽوٽريءَ تي اثر انداز ٿئي ٿو، جيڪو مغز جي تري ۾ هڪ ٻيو اهم غددو آهي. انڪانسواءِ پڇوٽري غددو به هارمون ف.ا.ه. ۽ ل.ه. (FSH and leutinizing hormone) پيدا ڪرڻ شروع ڪري ٿو (هنن ٻنهي هارمونن جو مختصر بيان عورت واري حصي ۾ ڪيو ويو آهي). عورتن ۾ به هي هارمون، کيس ساماڻجڻ ۾ وڏو ڪردار ادا ڪن ٿا. جڏهن ته عورتن جي پيٽ ۾ ل.ه. مردن ۾ گهڻو پيدا ٿيندو آهي. ڇوڪرن ۾ هنن ٻنهي هارمونن جو اثر سندن خصين تي ٿيندو آهي. اٽڪل سال کن کانپوءِ جڏهن هنن جو مقدار وڌڻ شروع ٿيندو آهي ته ل.ه. جي ڇوڪ سبب خصبيا ٽيسٽوسٽيران هارمون پيدا ڪرڻ لڳندا آهن. جيڪو مردن ۾ بالغ ڪرائڻ لاءِ مکيه هارمون هوندو آهي. ٽيسٽوسٽيران سبب آلت جو وڌڻ ۽ نهاڻين تي وارن جو نڪرڻ وغيره شروع ٿيندو آهي. جڏهن ته ف.ا.ه. جو ڪم خصين مان تخمي جيون جي پيداوار ڪرائڻ هوندو آهي. جنسي ڪم ڪار کي ضابطي ۾ رکڻ لاءِ هنن ٻنهي هارمونن جي پيداوار ضابطي هيٺ رهندي آهي. هارمونن جي هن قسم جي ضابطي واري عمل کي نِيگيٽو فِڊ بئڪ ڪنٽرول (negative feedback control) سڏجي جنهن جي ٻين لفظن ۾ هيٺئن پڇاڙ ڪري سگهجي ٿي ته هنن هارمونن جي پنهنجي ئي اثر سبب سندن پيداوار بند ٿي ويندي آهي ۽ ٽيسٽائين گهٽبي ويندي آهي جيستائين ڪا هي رت ۾ بلڪل ناپيد ٿي نٿا وڃن. جڏهن رت ۾ بلڪل ناپيد ٿي ويندا آهن ته وري پيدا ٿيڻ لڳندا آهن، مثال طور: ل.ه. ٽيسٽوسٽيران جي پيداوار کي وڌائيندو آهي جيڪو هائيپو ٿيلامس تي اثر انداز ٿيندو آهي. موٽ ۾ وري هائيپو ٿيلامس جي اثر سبب ل.ه. جي پيداوار گهٽجي ويندي آهي. ائين پوءِ جڏهن ل.ه. سبب ٽيسٽوسٽيران جي وڌيڪ پيداوار ٿي نه سگهندي آهي ۽ سندس مقدار گهٽجي ويندو آهي، ته ان سبب وري ل.ه. جي پيداوار ٿيڻ لڳندي آهي. سائنسدانن اهو به ڏٺو آهي ته هن صديءَ جا ماڻهو، اڳئين جي پيٽ ۾ جلد بالغ ٿي وڃن ٿا، جن جي ڪارڻن جي صحيح ڄاڻ ته حاصل ٿي نه سگهي آهي پر پانيو وڃي ٿو، ته ڪي ڳالهون اهڙيون آهن جيڪي جلد بالغ ٿيڻ واري عمل تي اثر انداز ٿين ٿيون جهڙوڪ : ڪنهن ڪٽنب جون مخصوص موروثي يا اڇڪ واريون ڳالهيون، کاڌ خوراڪ جو اثر، عام رهڻي ڪهڻي ۽ ذاتي ۽ نفسياتي حالتون (ذهني پريشانين ۽ بالڪڻي جون ڊگهيون بيماريون) به بلوغت ۾ دير جو سبب بڻجي سگهن ٿيون.

بالغ ڪهڙيءَ عمر ۾ ٿجي ٿو؟ ان تي هن ڳالهه جو به اثر ٿيندو آهي ته اهڙو ٻار جسماني لحاظ کان ڪهڙي ڊول وارو ٿئي ٿو اهي ٻار جيڪي جوانيءَ ۾ ميزو مارفس (mesomorphs) ٿين اهي جلد بالغ ٿين ٿا. ايڪٽومارفس (ectomorphs) دير سان ته ايندو مارفس (endomorphs) ۾ بالغ

ٿيڻ جو سلسلو شروع ته جلد ٿئي ٿو پر اهو ختم دير سان ٿيندو آهي. انهن ڳالهين جو ڪنهن قوم، ذات يا موسمن وغيره سان ڪوبه واسطو يا لاڳاپو نه هوندو آهي. جڏهن ته ايترو ضرور ڏٺو ويو آهي ته بالغ ٿيڻ واري عمل تي سال جي مندن جو اثر ٿئي ٿو جهڙوڪ: بهار جي مند ۾ قد وڌڻ لڳي ٿو ۽ وزن ۾ پرجڻ سرءُ ۾ ٿئي ٿو جڏهن ته حقيقت ۾ اهي ڳالهيون هر عمر ۾ ٿي سگهن ٿيون ۽ رڳو بلوغت تائين محدود نه سمجهيون وينديون آهن.

بقراط جي دور کان وٺي ڏاها، انساني جسم جي مختلف ڊولن مطابق ورڇ ڪندا رهيا آهن. 1940ع ۾ هڪ آمريڪي سائيڪالاجسٽ، ڊبليو ايڇ شيلڊيان هڪ نئون مٿو پيش ڪيو، جنهن ۾ هن انسان جي جسماني ڊولن جي درجبنديءَ کي سومئٽو ٽائپنگ (somato typing) سڏيو. هن جو اهو چوڻ هيو، ته اهڙي ڪا ڪسوتي ڪانهي جنهن تي مختلف ڊولن کي پرکيو وڃي. جوهر ماڻهوءَ جو ڊول ان سان ميل کائيندڙ هجي، ان بجاءِ هن اهو بيان ڪيو ته ايترن مختلف ۽ انيڪ ڊولن کي ٽن حالتن ۾ ڀٽائيندڙ ڏسي سگهجي ٿو ۽ ائين ڪنهن به ماڻهوءَ جو ڊول انهن ٽنهي مان ڪنهن به هڪ سان ٺهڪندڙ، مطابق بيان ڪري سگهجي ٿو.

اهڙين ٽن حالتن جي درجيبندي هن ايندڙ مارجي، ميزو مارجي، ۽ ايڪٽو مارجيءَ جي نالن سان ڪئي. ايندڙ مارجي هن ان جسماني ڊول جي حالت کي سڏيو آهي جڏهن جسم ڦلهڙو ۽ گولائيءَ ۾ هجي. ميزو مارجيءَ ۾ جسم ٻلوان، مشڪائون ۽ ايڪٽو مارجيءَ ۾ سنهو ۽ سٺو هوندو آهي.

اينڊومارف

ايڪٽو مارف مينرو مارف

سوميٽو جا قسم

سيل (The Cell)

سپيشي جاندار جس ۾ هڪ بنيادي ايڪي جا جڙيل آهن جنهنڪري سيل (cell) سڏجي ٿو. سيلن جي پيٽ، ڪنهن عمارت جي سرن/بلاڪن سان ڪري سگهجي ٿي. جيئن ڪنهن عمارت جو سرن/بلاڪن کانسواءِ ٺهڻ ناممڪن آهي، تيئن جاندار جس ۾ سيلن کانسواءِ وجود نٿا رکي سگهن. جڏهن ته ڪي جاندار. هڪ سيل (unicellular) يعني هڪ سيل جا خلقي آهن ته ڪي وري گهڻ-سيل (multicellular). هڪ سيلن جاندارن ۾ اميبيا جو نالو وٺي سگهجي ٿو. ان جي پيٽ ۾ اسان پنهنجي چوگرد جيڪي به جاندار جهڙوڪ: پوٽا ۽ جانور ڏسون ٿا، اهي گهڻ سيلن جا ٺهيل آهن، مثال طور: انساني جس ۾ 60000000000000 سيلن جو هائي، 6500000000000 سيلن جي ته ڪوئي جو جس ۾ 7000000000 سيلن جو ٺهيل آهي.

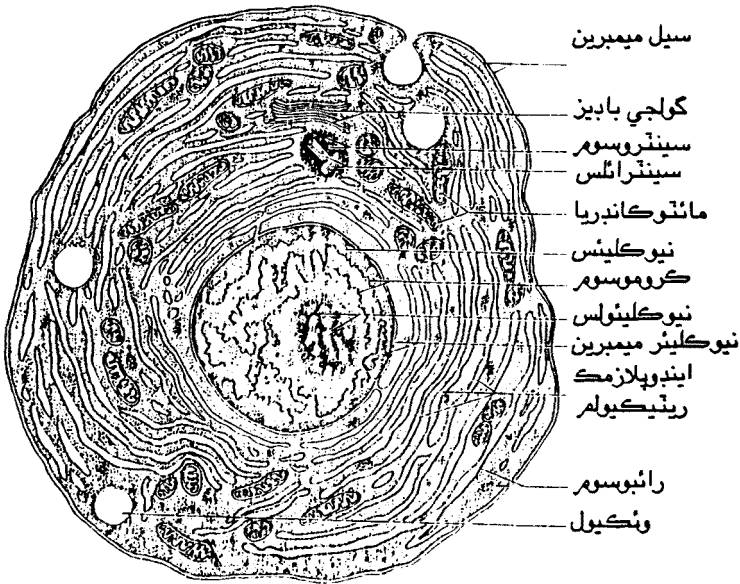
هر هڪ سيل کي، پنهنجي زندگي آهي يا ائين ڪڍي سمجهجي ته هر سيل هڪ مشين جيان آهي. ڪي سيل آزاد زندگي گذارين ٿا ته ڪي وري ٻين سيلن جي سٺ کانسواءِ زنده رهي نٿا سگهن. ڪم ڪار جي لحاظ کان سيل کي انساني جس جيان سمجهي سگهجي ٿو. جيئن جس ۾ ڪي عضوا ٽين جهڙوڪ: ڇمڙي، ڦڦڙ، دل، بڪيون، جيرا ۽ مغز وغيره تيئن سيل کي به پنهنجا عضوا (organelles) ٿين. جيڪڏهن مثال طور، ڪنهن سيل جو خيالي خاڪو ڪڍي ان جي اندرين جوڙجڪ ۽ ڪم ڪار جو ذڪر ڪريون ته منجهس ڪيترا عضوا اچي ويندا.

ساڳئي وقت اها ڳالهه به ذهن ۾ رکڻ کپي ته ڪوبه سيل، اهڙو نه ٿئي جهڙو هت مثال طور ڪري ڏيکاريو ويو آهي ۽ نه ئي هن جهڙو ڏسڻ ۾ ايندو آهي جڏهن ته ٿلهي ليکي سڀني جاندارن جا سيل هن جهڙي بناوت ۽ عضون جهڙا ٿي سگهن ٿا ته سائيز جي لحاظ کان به اهي مختلف هوندا آهن.

جاندار سيل کي هيٺين ٽن حصن ۾ ورهائي سگهجي ٿو.

1. سيل ميمبرين: هيءُ سيل جي ٻاهرين ڪل/ڇمڙي آهي جنهنڪري جهلي سڏيو ويندو آهي.
2. سائيٽوپلازم: هي سيل جو چٽو، ليسر، چيڙهالو ۽ جيليءَ جهڙو ماس آهي. جنهن ۾ سندس ڪيترائي عضوا ٿين جيڪي سيل لاءِ مختلف ڪم بلڪل ائين ڪندا رهن ٿا جيئن انساني جس ۾ ڦڦڙ، دل، بڪيون، جيرا ۽ ٽلي وغيره جيڪي آهن: گولجي باڊيز، سينٽروسوم، سيتروائلس، مائٽوڪانڊريا، اينڊوپلازمڪ ريٽيڪيولم، رائبوسوم ۽ وٽڪيول وغيره.

3. نيوكليئس: هي سيل جو وڌو ۾ وڌو اهر ۽ مکيه عضو آهي. جنهنکي انساني مغز سان ڀيٽي سگهجي ٿو يا کيس، سيل جو مغز سمجهي سگهجي ٿو. نيوكليئس کانسواءِ ڪوبه سيل زندهه رهي نٿو سگهي. نيوكليئس جا ڪيترائي ڪم ٿين جهڙوڪ: سيل کي زندهه رکڻ، ڪيترائي ڪم ڪارڻن ڪرائڻ ته والدين کان اولاد ۾ اڳ منتقل ڪرائڻ. جنهن لاءِ نيوكليئس ۾ هڪڙا تيج ۽ ڏيئين جهڙا جسر ٿين جنکي ڪروموسوم سڏجي. ڪروموسوم وري جينن (genes) جا ٺهيل ٿين، جي ئي اصل ۾ وري جا ايڪا آهن. جينن جو ڪم هڪ نسل کان ٻئي نسل ۾ موروثي گڻ-اوڳڻ منتقل ڪرڻ هوندو آهي.

سيل جو هڪ عام نمونو

هر جاندار، وڻن توڙي جانورن جي سيلن ۾ ڪروموسومن جو هڪ مقرر تعداد موجود ٿئي جهڙوڪ: چيريءَ جي وڻ ۾ 23، انساني سيل ۾ 46 ڪتن ۾ 78 ته گهوڙن جي سيلن ۾ 66 هوندا آهن.

پيدا ٿيندڙ ٻار کي ورثي جو آڌ پيءُ کان ته آڌ ماءُ کان ملي ٿو. اهڙو ٻار شروعات ۾ ڳپ جي صورت ۾ واڌ کائي ٿو ۽ ڳپ تڏهن پيدا ٿئي ٿو جڏهن پيءُ جو تخمي جيو، ماءُ جي آني سان ملي کيس ٻوڪي ٿو. اها ڳالهه به ياد رکڻ گهرجي ته ماءُ ۽ پيءُ جي جنمي سيلن؛ تخمي جيو ۽ آني ۾ ڪروموسوم جو اصل تعداد يعني 46 بجاءِ، هر هڪ ۾ آڌ يعني 23 ڪروموسوم هوندا آهن، جڏهن ته ڳپ ٺهڻ وقت، ڳپ ۾ ڪروموسوم جو انگ وري اصل يعني 46 ٿي وڃي ٿو ۽ اهڙي ڪروموسوم جو تعداد آهي جيڪو هر انسان جي سيل ۾ موجود ٿئي، تنهنڪري، اسپن ائين به چئي سگهون ٿا ته انسان جي هر سيل ۾ ڪروموسوم جا 23 جوڙا موجود ٿين ۽ ڪروموسوم، جاندارن ۾ هيٺين ڳالهين لاءِ ذميوار هوندا آهن جو انهن رستي:

- مورثي گڻ-اوگڻ والدين مان اولاد ۾ منتقل ٿيندا رهن ٿا.
- مورثي خاصيتون، گڻ ۽ اوگڻ ڪروموسوم ۾ موجود ٿين.
- ڪروموسوم ماءُ جي آني ۽ تخمي جيو ۾ پڻ موجود آهن.
- اولاد کي ڪروموسوم جو آڌ ماءُ کان ته آڌ پيءُ کان ملي ٿو.

سڀني انسانن جي سيلن ۾ ڪروموسوم جو تعداد 46 ٿئي، توهان جيڪي به انسان ڏسو ٿا انهن جي سيلن ۾ 46 ڪروموسوم هوندا آهن جڏهن ته توهان اهو به محسوس ڪندا آهيو ته ڪن لحاظن کان انسان هڪجهڙا آهن ته ڪن لحاظن کان هڪ ٻئي کان مختلف ٿين، ائين ڇو آهي؟ هڪجهڙائي ۾ به اڪيون، به ڪن به هٿ به پير، ۽ اهڙيون ٻيون ڪيتريون ڳالهون اچي وڃن ٿيون.

هڪجهڙائي نه هجڻ وارين ڳالهين ۾ سندن وارن، اکين، چمڙي جو رنگ، ذهانت، قد بت، ڊول، هڏڪاڻ، وارن جي گهڻائي ٿورائي ۽ اهڙيون ٻيون ڪيتريون ڳالهون اچي وڃن ٿيون. جن جو سبب سندن ڪروموسوم ۾ موجود مختلف جينن جو هجڻ هوندو آهي، جيڪي انسان ۾ اهڙا فرق پيدا ڪرائين ٿيون، جو اهي ورثي يا اڻڇڪ جا ايڪا آهن.

اڳ ۾ اهو چئي آيا آهيون ته سڀني انسانن ۾ 46 ڪروموسوم آهن جڏهن ته ڪروموسوم ۾ سڀ جينون هڪجهڙيون ناهن هونديون. اهڙي سبب آهي جو ڪن ماڻهن جو اکيون ڪاريون ته ڪن جون شيريون آهن. ڪن جا وار سڌا ۽ نرم آهن ته ڪن جا ڪهرا ۽ گهنڊيدار، ٿلهي ليکي ته رت جي گروپ (قصر)، وران ۽ اکين جو رنگ، حسابن ڪرڻ جي مهارت، ٻولين سکڻ جي قابليت، قد بت، نڪ نقشو ۽ هڏ ڪاڻ، خاصيتن، خصلتن، بيمارين بڙين، گڻن اوگڻن عادت ۽ علتن وغيره جهڙين ڳالهين جي پيدا ڪرائڻ جو ڪارڻ جينون آهن جيڪي ڪروموسوم رستي، والدين کان اولاد ۾ منتقل ٿينديون رهن ٿيون.

جينن کانسواءِ ڪن سماجي اثرن جو پڻ اولاد تي اثر پوندڙ هوندو آهي. جيئن چوڻي آهي ته، ”تخر تاثير صحبت اثر“ ته ان لحاظ کان تخر اصل ۾ جينون آهن ته صحبت کي، سماجي معاشي حالتن جو نالو ڏئي سگهجي ٿو. سائنسدانن جو اهو به چوڻ آهي ته هروڀرو ائين به ضروري ناهي ته جيڪڏهن انساني سيلن ۾ ڪروموسومن جا 23 جوڙا آهن ته انساني جسم به ڪي رڳو 23 خاصيتون منتقل ڪريو جڏهن ته ان بجاءِ اهوئي چيو ويندو آهي ته هر هڪ ڪروموسوم، جينن جي لڙهين جو ٺهيل آهي جنهن مان هر هڪ ڪنهن مخصوص خاصيت يا لڇڻ لاءِ مقرر هوندي آهي. هڪ تازي تحقيق مان اهو به اندازو لڳايو ويو آهي ته انسان جي هر هڪ ڪروموسوم ۾ تن هزارن کان مٿي جينون موجود آهن. ساڳئي وقت اهو به ضروري ناهي هوندو ته والدين جون موروثي ڳالهون هوبهو، اولاد ۾ منتقل ٿي وڃن جڏهن ته منجهن ڪن سببن ڪري ڪي تبديليون پڻ اچن ٿيون ۽ جڏهن ڪو ورثو اهڙيءَ تبديل ٿيل حالت ۾ منتقل ٿي وڃي ته انکي ميوٽيشن (mutation) سڏجي ٿو.

نارين جا جنمي عضوا، نرن جي جنمي عضون جي ڀيٽ ۾ وڌيڪ پيچيده آهن، ڇو ته هوءَ مردن جي ڀيٽ ۾ جنمي عمل ۾ وڏو ڪردار ادا ڪري ٿي. مرد جو ڪر رڳو عورت جي جسر ۾ تخمي جيو پهچائڻ هوندو آهي، جڏهن ته عورت هر مهيني هڪڙو آئو تيار ڪندي رهي ٿي ۽ اهو جڏهن تخمي جيو سان ملي ٻوڪجي ٿو ته ان مان ڳڀ ٺهي ٿو، جنهن جي هوءَ نون مهينن تائين پالنا ڪري کيس ڄڻي ٿي ۽ پوءِ به ڪو وقت سندس سار سنڀال لهندي رهي ٿي.

ڪيترين ئي عورتن کي پنهنجن جنمي عضون جي جوڙجڪ ۽ ڪرت جي مڙيوئي سڏ هوندي آهي، انجو هڪ سبب هي به آهي ته مرد جي جنمي عضون جي ابتڙ، عورتن جا جنمي عضوا گهڻي ڀاڱي لڪل ۽ جسر اندر هوندا آهن. جنهن سبب جيستائين ڪ عورت بيٺل حالت ۾ هجي، تيستائين ڪجهه به ڏسڻ ۾ نه ايندو آهي، سواءِ نهاڻين جي وارن جي.

عورت جو جنمي سرشتو، ٻن حصن ۾ ورهائجي سگهجي ٿو: هڪڙو اهو جيڪو ٻاهران ڏسڻ ۾ ڪڻڪ جي داڻي جهڙو ۽ منجهس وچ ۾ چير هوندو آهي. انکي فرج (vulva) سڏيو ويندو آهي. ٻيو حصو لڪل ۽ اندر هوندو آهي، جنهنکي يوني (vagina) يا گرپ نالي به سڏيو آهي.

اصل ۾ يوني، ڪپ يا ميان جيان آهي ۽ فرج انجو ڍڪ ٿئي. يوني ٻاهرئين حصي کان شروع ٿي، نهاڻين جي هيٺيان کانوٺي، پچيدانيءَ تائين ڊگهي هوندي آهي.

فرج، نارين جي جنمي سرشتي جو ٻاهرئون حصو يا مهڙ هوندي آهي، جيڪو چين جي ٻن جوڙن ٻاهرئين ۽ اندرئين سان ڍڪيل ٿئي. جماع دوران اهي ٽڙي، يونيءَ جو لنگهه ظاهر ڪري وجهندا آهن. ٻاهرين چين جو مکيه ڪم جنمي ۽ پيشاب سرشتي کي ڍڪيل رکڻ ۽ بچاءُ ڏيڻ هوندو آهي.

ٻاهرين عضون ۾ اچي وڃن ٿا:

1. زهري/ نهانين جو اڀار (Mons Veneries)
2. ٻاهريان چپ (Labia major)
3. اندريان چپ (Labia minora)
4. ڪڪڙي (Clitoris)
5. جي اسپاٽ (G.spot)
6. پيشاب جي نالي (Urethera)
7. چيرو (Hymen)
8. بارٿولنس غدود (Bartholin's gland)
9. اره (Breasts)

اندرين عضون ۾ شمار ڪيا وڃن ٿا:

(Vagina)

10. يوني/گروپ نالي

(Uterus)

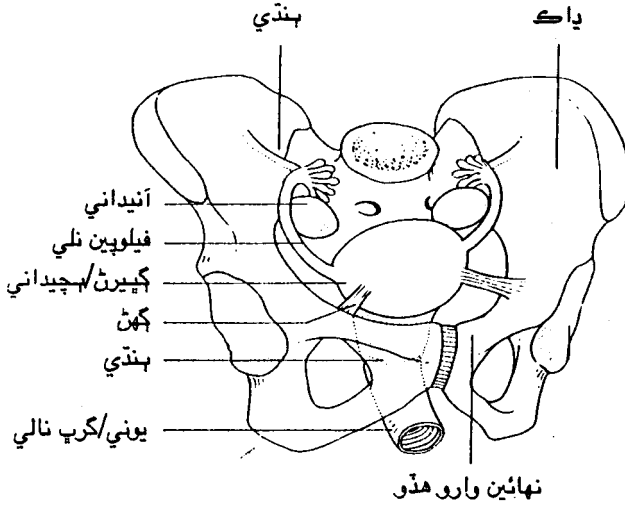
11. ڳيڙڻ/هچيداني

(Fallopian tubes)

12. فيلوپين نليون

(Ovaries)

13. آئيدانيون

ڊونگريءَ ۾ عورت جي جنمي سرشتي جي جاءِ

1. زهري/نھائين جو اڀار (Mons Veneries)

نھائين جي اڀار کي مونس پيوس، يا مائونٽ آف وينس (Mount of Venus) يا زهري جو اڀار بہ سڏبو آھي. ھي نھائين تي چرپيءَ جي ھڪ گديءَ جيان ٿئي. سامانجڻ سان ھي حصو وارن سان ڍڪجي ويندو آھي. نون ۽ نارين جي نھائين جي وارن ۾ فرق ٿئي. عورتن ۾ اھڙا وار ٽڪنڊيءَ ايراضيءَ ۾ پکڙيل ٿين ۽ وارن جي سطح لڪيل (concave) ھوندي آھي. مردن ۾ بہ وار ساڳئي طرح سان واڌ کائيندا آھن، جڏھن تہ انھن جي پکيڙ مٿي دن تائين ۽ ھيٺ تي، سترن جي اندرين پاسن تائين بہ ھوندي آھي ۽ نھائين جي ھن حصي جو سطحي اڀار اُٻيل (convex) ٿئي. نھائين تي گديءَ جيان ھجڻ سبب سنڀوڳ دوران، شاڪ ائبزاربر جو ڪم ڏيندي آھي.

2. ٻاهريان چپ (Labia majora)

هي سٿين تشوئن يا ماس جا ٺهيل ٻه پٽا ڍڪ آهن. جنکي يونيءَ جا ٻاهريان چپ به سڏجي. انهن جو ڪم جنمي سرشتي ۽ پيشاب جي نڪال ناليءَ کي ڍڪيل رکڻ آهي، جيڪي سندن وچ ۾ هوندا آهن. عورت جي عمر سان گڏوگڏ، انهن چپن جي سائيز به بدليجي ويندي آهي. سامانجڻ کانپوءِ انهن جو ٻاهريون مٿاڇرو وارن سان ڍڪجي ويندو آهي. هي چپ عام قسم جي چمڙيءَ جا ٺهيل ٿين. اهو به ممڪن هوندو آهي ته ٻاهرين چپن مان ڪو هڪڙو ٻئي کان وڏو هجي. ننڍي وڏي هجڻ سان ڪوبه فرق نه پوندو آهي ۽ نه ئي ان سبب پريشان ٿيڻ جي ضرورت هوندي آهي. هي ڪکڙيءَ کانسواءِ، اندرين چپن کي به ڍڪيل رکندا آهن.

3. اندريان چپ (Labia minora)

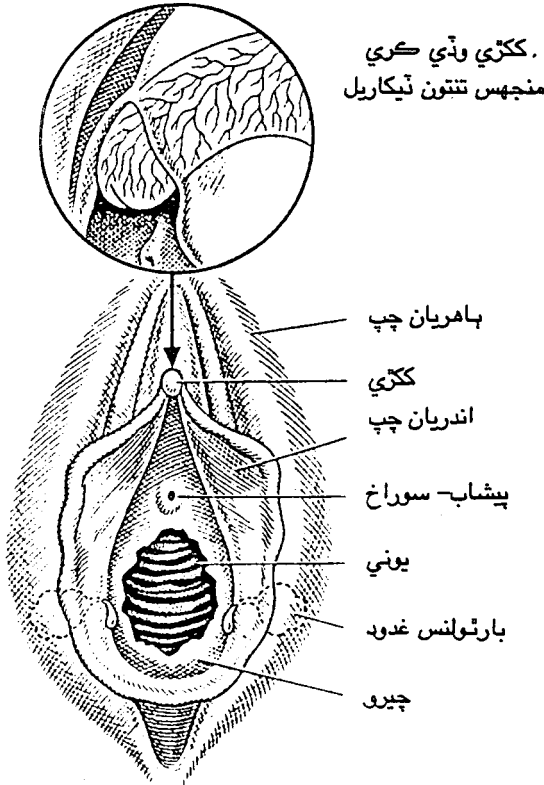
ٻاهرين چپن جي کلڻ سان اندر تي ٻيا ٻه ٻه ننڍا چپ نظر ايندا آهن، جيڪي پڻ سٿين تشوئن جا ٺهيل ٿين، هي ڳاڙهسرا ۽ سڌائي ۾ هوندا آهن. انهن کي يونيءَ جا اندريان چپ به چئجي، هي نفيس ۽ بنا وارن جي ٿين. ڇهه سبب وڌ ۾ وڌ ۽ شهوت جي مستيءَ دوران رنگ جا گهرا ٿي ويندا آهن. مهاڙين حصي وٽ هي ٻن وڪڙن ۾ ورهائجي وڃن ٿا، جيڪي ڪکڙي کي گهيريل رکن. انهن مان مٿيون وڪڙ ڪکڙيءَ اڳيان ۽ هيٺيون حصو، انجي پٺيان ويندڙ هوندو آهي مٿيون وڪڙ ڪکڙيءَ جو ڪوپو (prepuce) ته هيٺيون سندس ڏانڊي (frenulum) ٺاهي ٿو.

اندريان چپ ۽ يونيءَ جو اندريون آستر، ساڳئي قسم جي چمڙي سان ڍڪيل هوندا آهن، جنهن سان آلت (طهريل) جي سوپاري پڻ ڍڪيل ٿئي. وڏن چپن جيان اندريون به ڪو ننڍو وڏو ٿي سگهي ٿو، جيڪا هڪ عام ڳالهه ۽ انلاءِ پريشان ٿيڻ جي ضرورت نه هوندي آهي، جڏهن عورت شهوت ۾ نه هوندي آهي، تڏهن اندريان ۽ ٻاهريان چپ، يونيءَ جي لنگهه کي مضبوطيءَ سان بند ڪيل هوندا آهن. اهڙيءَ حالت ۾ آلت جو، يونيءَ ۾ وڃڻ ڏکيو ٿئي ۽ عورت کي درد محسوس ٿيندو آهي، شهوت ۾ هجڻ واريءَ حالت ۾ اندريان ۽ ٻاهريان چپ ڦٽي پوندا آهن، جنهن سبب يوني اهڙو مک پيدا ڪندي آهي جو چپ ۽ لنگهه آلا ٿي، آلت کي اندر لنگهڻ لائق بڻائي ڇڏيندا آهن.

4. ڪکڙي (Clitoris)

ڪلايٽورس، اصل ۾ يوناني ٻولي جو لفظ آهي. جنهن جي معنيٰ آهي، ڇاٻي يا

ڪنجي. يوناني، ان کي جڏهن ڪنجي سڏين ٿا ته انجو مطلب، شهوت جي چاهيءَ جو هوندو آهي، جو عورت جو هي عضو، جنسي لحاظ کان گهڻو حساس ٿئي. هي هڪ ننڍڙو پتڪڙو، مڪڙيءَ جي شڪل جهڙو عضو آهي، عورت جي سڀني جنسي عضون ۾ وڌ ۾ وڌ حساس ۽ شهوت ڏياريندڙ ليکيو ويندو آهي. پيٽ ۾ ڳپ جي واڌ دوران، ڪڪڙي انهن تشوئن مان ٺهندي آهي، جنهن مان مردن جي آلت ٺهي ٿي. بناوٽ ۾ به مردن جي آلت جهڙي هوندي آهي، سواءِ انجي ته منجهس آلت جيان پيشاب نالي نه ٿئي. ڪڪڙيءَ کي آلت جيان پنهنجو ڪوپو پڻ ٿئي جيڪو شهوت ۾ هيٺ ٿي، ڪڪڙي کي ظاهر ڪري وجهندو آهي. شهوتي حالتن ۾ ڪڪڙي رت جي رسد سان ڌڻجي وڃي ٿي. ڪڪڙيءَ جو سوپارو، مٿر جي داڻي جيترو ٿئي ۽ منجهس تنتين جون پيشمار پچڙيون هونديون آهن، جنهنڪري ڪنهن به هلڪي سلڪي مهٽ وغيره لاءِ گهڻو حساس هوندو آهي. اهوئي سبب آهي جو هي عورتن جي شهوت جي ڪنجي هوندو آهي. جڏهن ته مردن جي اڪثريت کي، انجي اهميت جي سڌ نه هوندي آهي.

عورت جي جنمي سرشتي ۾ ڪڪڙي وڏي ڪري ڏيکاريل

انجي سائيز، ڊيگهه ۾ انچ جي پنجين حصي کانوڻي مني حصي تائين به ٿي سگهي ٿي. ڪڪڙيءَ ۾ ساڳئي قسم جي ٻن پورن جسمن ۽ اسفنجي نشوون جي نالين جو جوڙو ٿئي، جهڙا آلت ۾ هوندا آهن. عام طور تي هي عضوو شهوت جي مستيءَ ۾ وڌي وڌو ٿي ويندو آهي، جڏهن ته ڪي اهڙيون عورتون به هونديون آهن جن ۾ هيءَ شهوت دوران گهڻي ظاهر ٿي پوندي آهي.

جيتوڻيڪ، عورت جي جسم جو هي هڪ وڏو ۽ حساس ۽ شهوتي هنڌ آهي پر تنهن هوندي به ڪيترا ماڻهو، اهو هڪ اجايو خيال سمجهندا آهن، جو سندن خيال هوندو آهي ته اونهو گهيڙو ٿي (آلت جو) عورت کي مطمئن ڪرڻ جو واحد سبب هوندو آهي جو هو پائيندا آهن ته جيئن ڪنهن وڏيءَ آلت وارو ماڻهو سٺو پارٽنر ٿي نٿو سگهي تيئن عورت لاءِ به اهو ضروري نه سمجهيو ويندو آهي ته کيس ڊگهي ڪڪڙي جهڙن سان هوءَ وڌيڪ شهوت يا سٺي پارٽنر ٿي سگهي ٿي. جڏهن ته ڪيتريون عورتون اهڙيون به ٿين جيڪي پنهنجي ڪڪڙي لهي نه سگهنديون آهن يا کين اها بلڪل تڇ محسوس ٿيندي آهي، جيڪو هڪ اجايو خيال سمجهيو ويندو آهي.

سنيوڳ دوران، ڪڪڙي کي ڇهڻ، مهڻڻ ۽ دٻائڻ سان درد پيدا ٿي سگهي ٿو، يعني ته انکي مهٽ سهٽ ڪرڻ ضروري نه به هوندي آهي. جڏهن ته ڪيترين عورتن ۾ اهڙو عمل وڏو ۽ ڏياريندڙ ثابت ٿي سگهندو آهي. ڪيتريون عورتون انجي سڌي سنئين مهٽ سبب درد محسوس ڪنديون آهن، جو اهڙيون عورتون ان بجاءِ آس پاس جي ايراضيءَ جهڙوڪ: وڏن ڇنڻ، يونيءَ جي لنگهه ۽ نهائين جي وارن کي ڇهڻ وغيره جهڙين ڳالهين کي وڌيڪ ترجيح ڏينديون آهن. جنسيات جي ماهرن جو چوڻ آهي ته عورت جي شهوت جي شروعات ڪڪڙيءَ کان ٿئي ٿي ۽ اها جڏهن چوٽ چڙهي وڃي ٿي تڏهن عورت شهوت جي اهڙي احساس کي بجليءَ جي هلڪيءَ وهڪ جيان محسوس ڪري ٿي.

ڪڪڙيءَ جو طهر:

اڄ ڏينهن تائين دنيا جون لکين عورتون پنهنجيءَ ڪڪڙي جو طهر به ڪرائينديون رهيون آهن. اهڙو طهر ڪڪڙيءَ جي هلڪيءَ مڇ کانوڻي وڏيءَ وڏ تائين به ٿي سگهي ٿو. طهر ڪرائڻ جا ڪيترائي سبب ڏنا ويندا آهن. هن رسم کي دنيا جي ڪيترن ماهرن ۽ صحت جي عالمي اداري (W.H.O) پاران پڻ ننڍو ويو آهي، جو ماهرن جي چوڻ مطابق ته عورتن کي طهر ڪرائڻ جي ڪابه ضرورت نه هوندي آهي ۽ اها هڪ اجائي ۽ بيهوده حرڪت آهي جنهن مان نه ته مرد ۽ نه ئي عورت کي ڪو فائدو رسي ٿو.

ڪڪڙيءَ جي طهر لاءِ چيو ويو آهي ته ماضيءَ ۾ هيءَ رسم ٿلهي ليکي، دنيا جي سڀني کنڊن ۾ چالو هئي، اڄڪلهه هيءَ رسم آفريڪا جي ڪيترن ملڪن ۾ گهڻي مروج آهي، انهيءَ کانسواءِ مڊل ايسٽ ۽ هندوپاڪ به اچي ٿو. ڪاٿر لڳايو ويو آهي ته اهڙين طهريل عورتن جو تعداد ستر ملين جي لڳ ڀڳ هوندو. اڃا به

هن انگ جي صحيح ڄاڻ پئجي نٿي سگهي جو هيءَ رسر ڳجهيءَ طرح سان ادا ڪئي وڃي ٿي جنهن جو هڪڙو اڃا به وڌيڪ خراب نتيجو هي نڪرندو آهي جو ڪيتريون عورتون اجل جو شڪار ٿي وڃن ٿيون.

تاريخي اڀياس مان خبر پوي ٿي ته هڪ سو سال اڳ هيءَ رسر برطانيا ۾ به عام هئي، جو ان زماني ۾ عورتن جي مختلف بيمارين جهڙوڪ: مرگهيءَ، هستيريا، شهوت ۽ خودکشيءَ کي گهٽائڻ لاءِ عورتن جو طهر ڪيو ويندو هو. ٿلهي ليکي ته، عورتن جي هر بيماريءَ جو اهو علاج سمجهيو ويندو هو. آمريڪا لاءِ چيو ويو آهي ته اڄ به اتي ضرورتاً ڪن هنڌن تي هيءَ رسر ادا ڪئي وڃي ٿي.

عورتن جو ٽن قسمن جو طهر ڪيو ويندو آهي. (1) ڪڪڙيءَ جي ڏانڊيءَ کي مچڻ. (2) ڪڪڙيءَ کانسواءِ ننڍن ڇنڇن کي ٿورڙو يا بلڪل ڪٽي ڇڏڻ ۽ (3) يونيءَ کي سڄو سارو، ٻنهي پاسن کان ڪٽي بند ڪري ڇڏڻ. جنهن ۾ ڪڪڙيءَ جا وڏا ڇپ، ننڍا ڇپ ۽ يونيءَ جي 2/3 اندرئين حصن کي به ڪٽيو ويندو آهي. ڪڪڙيءَ جي هن قسم جي آپريشن کي فرعوني طهر به سڏيو ويندو آهي.

جاهل ماڻهو ڪڪڙيءَ جي طهر کي عورتپن جي نشاني سڏين ٿا. ڪيترين قومن ۾ ته انهيءَ رسر کي بالغ ٿيڻ ۽ سماج ۾ مان پيدا ڪرڻ لاءِ تمام اهم سمجهيو ويندو آهي.

گمبيا ۾، جنهن قسم جو طهر ڪيو وڃي ٿو انهيءَ ۾ سڄيءَ ڪڪڙيءَ کي پاڙان ڪٽيو ويندو آهي، جنهن لاءِ عورتن کي ڪنهن به قسم جو نشو به استعمال نه ڪرايو ويندو آهي. اهڙين عورتن جي اکين تي پٽي ٻڌي پوءِ ڪنهن به تيز چاقوءَ سان، ساڻن اهڙي ويڏن ڪئي ويندي آهي. عورت جا مٿ ۾ مائٽ اهڙي رسر وقت وڏا دڦ وڄائيندا ۽ ڳائيندا رهندا آهن. طهر کانپوءِ عورت جي جڙين ٻوٽن سان ملڻ پئي ڪئي ويندي آهي.

هارن آف آفريڪا جي ڪيترن ملڪن ۾ ته انهيءَ کان به وڌيڪ سنگين قسم جي آپريشن ڪئي ويندي آهي. انهن قومن ۾ اهڙي طهر لاءِ عمر جي حد چئن کان اٺن سالن جي وچ ۾ مقرر آهي. ڇوڪرين جي طهر ڪرڻ لاءِ کين هڪ رسمي ٽڏي تي سمهاري، تنگن ٽيڙي کين رسين وسيلي زمين سان سُڪ ٻڌو ويندو آهي، جيڪو ڪم ٻڌيون عورتون ڪنديون آهن. انهيءَ کانپوءِ ڪا به ڪراڙي ڀپ، باقي رسر پوري ڪندي آهي. جنهن لاءِ عام چُرِي، ڪپ يا اهڙي ڪنهن اوزار سان يونيءَ جا ٻاهران ۽ ظاهر ٿيندڙ سڀ جنسي حصا مچي ڇڏيندي آهي، جنهن ۾ اندريان ڇپ به اچي وڃن ٿا. انهيءَ کانپوءِ، ڦٽ کي ڪنڊن يا تارن وغيره سان سڄي حصي سميت سبي، ماڇيس جي تيليءَ جيترو سوراخ ڇڏي ڏيندي آهي ته جيئن ان مان جسر جون غلاظتون نڪال ٿينديون رهن. رڳو ايترو نه پر ڦٽ ڇٽائڻ لاءِ ٻنهي تنگن کي به ڦٽ سان ٻڌي ڇڏينديون آهن ته جيئن ڦٽ گهڻي کان گهڻو مڙي وڃي. جنهن جو اڳتي هلي نتيجو هي نڪرندو آهي ته اها جاءِ بلڪل سخت ۽ سوڙهي ٿي ويندي آهي.

اهڙي آپريشن کي چوتو ڇاڙهڻ يا فرعوني آپريشن به سڏيو ويندو آهي، جو پانيو ويندو آهي ته هن طهر جي رسر مصر مان شروع ٿي هوندي. اهڙي عورت کي

تي دفعا عذاب سهڻو پوي ٿو. سڀ کان پهريائين تڏهن، جڏهن سندس اهڙي آپريشن ڪئي ويندي آهي. ٻيو دفعو جڏهن کيس شينهن ڪلهي چاڙهيو ويندو آهي ۽ ٽيون دفعو جڏهن هو ٻيهر لهندي آهي.

سخت نشان جيڪو فرعوني آپريشن کانپوءِ پيدا ٿيندو آهي، ان سبب نه رڳو جماع پيانڪ پر گهڻو خطرناڪ پڻ ثابت ٿيندو آهي، آپريشن کانپوءِ جيڪڏهن اهڙو سوراخ گهڻو سوڙهو ٿي وڃي ته انهيءَ لاءِ وري به چير ڏيڻ جي ضرورت پوندي آهي ته جيئن کيس موکي موڪرو ڪري سگهجي.

انهيءَ کانسواءِ اهڙي عورت لاءِ سنهيوگ، سڄي عمر لاءِ هڪ عذاب ۽ پيڙا کان گهٽ نه رهندو آهي، هو جڏهن به جماع لاءِ سوچيندي آهي ته اهو کيس پيانڪ پاسندو آهي اهڙو عذاب ٻار ڄڻ وقت اڃان به گهڻو وڌي ويندو آهي جو انهيءَ هنڌ جا حصا گهڻا سخت ٿي پوڻ سبب ٻار کي ٻاهر نڪرڻ نه ڏيندا آهن. جنهنڪري اهڙي لنگهه کي وڌيڪ ويڪرو ڪرڻو پوندو آهي. جڏهن ٻار ڄمڻ لڳندو آهي ته ٻار جي منڍي عورت لاءِ اڃان به وڌيڪ هاجيڪار ثابت ٿي سگهندي آهي. وڌيڪ کانپوءِ به عورت لاءِ اهڙو عذاب ختم نه ٿيندو آهي، ڇاڪاڻ ته جي مرد ڪنهن ڪم سانگي ڪجهه عرصي لاءِ کانئس الڳ ٿيندو آهي ۽ جي هو چاهي ته کيس وري به چوتي چاڙهڻ لاءِ مجبور ڪيو ويندو آهي.

اهو چئي نٿو سگهجي ته هن رسر جي شروعات ڪڏهن کان ٿي، ڇاڪاڻ ته مرد ۽ عورت جي طهر جي رسر گهڻي پراڻي آهي. هزارين سال اڳ عورتن جون جيڪي ميمون لڌيون آهن، انهن جي به ڪڪڙيءَ جو طهر ٿيل ڏٺو ويو آهي. اهو به ڏٺو ويو آهي ته هيءَ رسر رڳو اٿيٽوهيلن تائين محدود ناهي، پر پڙهيل به جنڪي سڌريل سمجهيو وڃي ٿو، هن رسر ۾ ڦاٿل آهن. ڪينيا جي هڪ اڳوڻي صدر جومو ڪينيا تا هڪ دفعي چيو هو ته، هيءَ رسر ئي ته آهي، جنهن کانپوءِ ماڻهو صحيح اخلاق ۽ تعليم وارو بڻجي ٿو.

5. جي اسپاٽ (G.spot)

عورت جي جنهن جنسي حصي کي ڪڪڙيءَ کان به وڌيڪ شهوتي-حساس سمجهيو وڃي ٿو اهو جي اسپاٽ جي نالي سان مشهور ٿيو آهي. اهو اسپاٽ نهاين جي هنڌ جي بلڪل پٺيان يونيءَ ۾ اڳئين چيٽيءَ ۽ مٿان جي منهن وٽ ٿئي ٿو. جنهنڪري جرمنيءَ جي هڪ ماهر ڊاڪٽر ارنيسٽ گرافنبرگ (Ernest Grafenberg) 1944ع ۾ ڳولي لٿو ۽ سندس ئي نالي پٺيان اهو هنڌ، جي اسپاٽ جي نالي سان مشهور ٿيو. سندس چوڻ مطابق ته هي هنڌ ايترو حساس ۽ شهوتي آهي جو انڪي عورت جو وڌ ۾ وڌ لستي، شهوتي هنڌ سڏي سگهجي ٿو، 1944 کانپوءِ سندس ان ڳالهه کي اجايو سمجهي درگزر ڪيو ويو، جڏهن ته 1982ع ۾ ان تي وري کوجنا شروع ٿي ۽ انکانپوءِ ٽن ماهرن هڪڙو گڏيل ڪتاب "The G-spot and other recent discoveries about Human Sexuality" لکيو جيڪو نه رڳو مشهور ٿيو پر بيسٽ سيلر پڻ بڻيو.

جي اسپاٽ جي سائيز ۽ ماڳ مختلف نارين ۾ مختلف ٿي سگهي ٿو. هن جي ماڳ کي سمجهڻ ۽ لهڻ لاءِ جيڪڏهن ائين ڪئي سمجهجي ته يوني ۽ ۾ هڪڙو ننڍڙو گهڙيال رکيو وڃي، جنهن جي 12 جو انگ مٿي دن ڏانهن ٿي بيهي ته اڪثر عورتن ۾ جي اسپاٽ 11 ۽ 1 بجي جي وچتي هوندو. ڪڪڙي جي پيٽ ۾ جيڪا ٻاهر اپريل ٿئي، جي اسپاٽ يوني جي استر ۾ اونھائيءَ ۾ ٿئي ۽ اهڙيءَ حالت ۾ جڏهن اهو متحرڪ نه هجي تڏهن کيس لهڻ لاءِ سخت زورڙي ڏيڻ جي ضرورت پوندي آهي.

هن وقت تائين اهو پانيو ويندو آهي ته جي اسپاٽ رت نلين جي پيچيده جار، ڪن غدودن، نلين، تنتي ڇيڙن ۽ انهن تشوئن جو جڙيل آهي، جيڪي مٿاني جي منهن کي گهيريل آهن. ساڳئي وقت هن ڳالهه تي به تضاد هلي رهيو آهي ته ڇا جي اسپاٽ کي مردن جي پراسٽيٽ غدود سان تشبيهه ڏئي سگهجي ٿي؟ (ڇاڪاڻ ته جنسي لست جي لحاظ کان، پراسٽيٽ غدود متحرڪ ٿيڻ کانپوءِ مردن ۾ به اهڙي لست پيدا ڪري وجهي ٿو). اهو تضاد قديم روم جي گئزن نالي هڪ مشهور طبيب سائنسدان جي زماني کان هلي رهيو آهي، جو هن به اهڙو سوال ٻي صدي عيسوي ۾ پنهنجي هڪ ڪتاب ۾ ڪيو هو ۽ انجو جواب هائوڪار ۾ ڏنو هو. جڏهن ته وليمر ماسٽرس 1981ع ۾ پيري ۽ ويل جي ڪيل ڪوجنائن تي راءِ ڏيندي چيو هو ته جي اسپاٽ لاءِ پراسٽيٽ جو نالو موزون ناهي.

حقيقت ۾ پهريون ڀيرو جنهن ڏاهي، جي اسپاٽ جو تفصيلي مشاهدو ڪيو اهو گريفنبرگ نه پر ستين صديءَ جو هڪ ڊچ ائناتامسٽ، ريگنير ڊي گراف (Regnier de Graff) هيو، جنهن نرن ۽ نارين جي جنسي ۽ جنسي عضون جي جديد وضاحت بيان ڪئي. هن جي اسپاٽ لاءِ اهو چيو ته، انکي عورت جو پراسٽيٽ غدود يا ڪاريس گلنڊيو لوسر (corpus glandulosum) سڏي سگهجي ٿو.

جيتوڻيڪ جي اسپاٽ تي وڌيڪ ڪوجنا جاري آهي، پر تنهن هوندي به اها دعويٰ ڪئي ويئي آهي ته، عورت جي يوني ۽ ۾ ماس جو هي هڪ اهڙو ته حساس ۽ شهوتي مچڪو آهي، جنهنکي مهٽڻ سان عورت، شهوت ۾ بي وس ٿي وڃي ٿي، جلد چٽي پوي ٿي ۽ تمار وٽندڙ لست محسوس ڪري ٿي. ڪيل ڪوجنائن جي بنياد تي اهو به چيو ويو آهي ته، اهڙي سبب آهي جو هر عورت ۾ هڪجهڙي شهوت پيدا ٿئي ٿئي ۽ جلد يا دير سان چٽڻ جو مدار به ان تي آهي ته، ڪن عورتن ۾ اهڙي حساس ۽ ڪامي ماس جو مچڪو ڇڏو، ته ڪن ۾ گهاٽو ٿئي. ان جي ڇڏاڻپ يا گهاٽاڻپ جي ڪارڻن جي اڃان سڌ پئجي نه سگهي آهي.

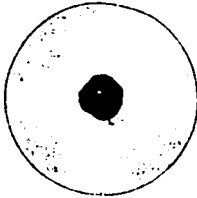
6. پيشاب نالي (Urethera)

هي پيشاب نالي جو هڪ پاسي کان جسر کان ٻاهر تي ڪلندڙ لنگهه آهي ته ٻئي پاسي کان مٿاني سان مليل هوندو آهي.

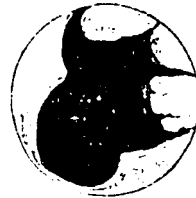
7. چيرو (Hymen)

چيرو ڪنوارپ جي نشاني سمجهيو ويندو آهي. چيرو، يونيءَ جي لنگهه کانپوءِ هڪ سنهو پڙدو آهي. عام ماڻهن جو ويسا هوندو آهي ته چيرو عام حالتن ۾ يونيءَ جي لنگهه کي سيل ڪيو بيٺو هوندو آهي. جڏهن ته ائين ناهي هوندو جو منجهس ننڍو سوراخ ٿئي ته جيئن ان مان هر مهيني حيض جون رتوتون جسر کان ٻاهر خارج ٿي سگهن. انسانن ۾ رڳو چيري جو هجڻ هڪ بي مثال ڳالهه سمجهي ويندي آهي.

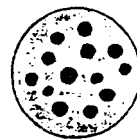
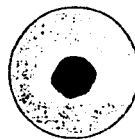
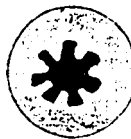
چيرو ڪيترن ڊولن ۽ سائيزن جو ٿي سگهي ٿو. ڪنوارين ۾ پهرئين ڀيري جي جماع دوران انجو سوراخ ايترو به انگهجي سگهي ٿو جو آلت کيس ڌار-ڌاڙڻ کان سواءِ منجهانئس سولائيءَ سان لنگهي سگهندي آهي. جڏهن ته ڪن جو ٿئي پوندو آهي ۽ سور به محسوس ٿيندو آهي. هڪ دفعي جي ڦاٽڻ کانپوءِ چيرو هميشه لاءِ ڦاٽي پوندو آهي. عام طور تي اهو به پانيو ويندو آهي ته چيري جي ڦاٽڻ سان ڪجهه رت وهي پوندي آهي، جڏهن ته ضروري ناهي هوندو ته هر عورت سان ائين ٿي سگهي.

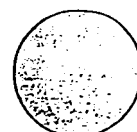
ڪنوارپ ۾

جماع سبب ٿيل چيرو

آئڻل چيري جا مختلف قسم

چيري جا مختلف قسم

چيري جي نه هجڻ يا ٿئي پوڻ جو جيئن عام طور تي تصور ڪيو ويندو آهي ته اهڙي عورت ڪناري ناهي، هڪ اجايو خيال آهي، ڇو ته سائنسي اڀياسن مان ڏٺو ويو آهي ته چيرو نازڪ هجڻ سبب بالڪيٽي پر ڪسرت، ٽينگ ٿي ڏيڻ، ڏاکڻيون لهڻ، چڙهڻ، گهوڙي سواري ڪرڻ، ڪنهن انفڪشن (بيماري) ٿيڻ يا ٻين ڪن اهڙن سببن ڪري پاڻمرادو به ٿئي پوندو آهي.

ٻئي پاسي کان ائين به ٿي سگهي ٿو ته چيرو ايترو ٿلهو ۽ لچڪدار هجي جو منجهانئس آلت لنگهي نه سگهي، جنهن لاءِ آپريشن رستي کيس ڪٽائڻو پوندو آهي. ان ڳالهه ۾ به اڄر ڪرڻ نه گهرجي ته جي اهڙي ڪا عورت ويرا لاءِ اسپتال پهچي ته تڏهن به سندس چيرو سلامت هجي. بهرحال چيري جي هجڻ يا نه هجڻ مان ڪنوارپ جو ثبوت ملي نه سگهندو آهي. جڏهن ته دنيا جون ڪي اهڙيون قومون به آهن جيڪي شاديءَ کان اڳ سنيوڳ نه ڪرڻ ۽ ڪنوارپ واري ڳالهه کي اهميت ڏينديون آهن ۽ انهن ۾ ڪي اهڙيون به آهن جهڙوڪ: جاپاني ۽ اٽالين جيڪي شادي کان اڳ، تلل چيري هجڻ واري حالت ۾ ان جي سرجري ڪرائي، ان کي اصل حالت ۾ آڻائينديون آهن، ته جيئن سندن ڪنوارپ جي نشاني موجود رهي سگهي.

8. بارتولنس غدود (Bartholin's gland)

بارتولنس غدود ڪي ويسٽيبيولر غدود (vestibular glands) به سڏيو ويندو آهي. هي غدود يونيءَ جي لنگهه جي ٻنهي پاسن کان هوندا آهن. هنن جي مردن جي ڪاٺوپرس غدودن سان هڪجهڙائي آهي. وري هنن ۾ انفڪشن به ٿي پوندو آهي.

9. ارهه (Breasts)

ناريون، نرن کان هڪ ٻئي لحاظ کان به وڌيڪ من موهندڙ لڳن، جو کين ارهه پڻ هوندا آهن. ارهه، اصل ۾ پگهر جا غدود آهن، جيڪي سائيز ۾ وڏي خاص ڪم لاءِ مخصوص ٿي ويندا آهن يعني ته ٽچ پيدا ڪندا رهندا آهن. ڪاهو ارهه، ساڄي کان مڙيوئي سرس ۽ گهير ۾ وڌيڪ گول ٿئي. ارهه جي سائيز جو مدار منجهس وه جي مقدار سان نسبت کائيندڙ هوندو آهي. ائين ارهه جي سائيز جو بالڪيٽالنا سان ڪوبه واسطو نه ٿئي، جو ننڍن ارهن واريون مائٽر به پنهنجن ٻارن کي ائين ئي پالي سگهنديون آهن، جيئن وڏن ارهن واريون. ٻارن کي لاڳيتو ڌارائڻ ڪري اهو به ممڪن هوندو آهي ته اهڙيءَ عورت کي ڪجهه مهينن تائين ڪپڙا نه اچن جڏهن ته ڌارائڻ بند ڪرڻ سان ويرا ڪانپوءِ گهڻو ڪري 65 سيڪڙو عورتن کي حيض اچي ويندو آهي.

نارين جي تنهي سرشتي جو سندن ارهن ۽ جنمي سرشتي سان سڌو سنئون

لاڳاپو هوندو آهي. عام ۽ آشهوتي حالتن ۾ ارهن جون پنڊيون نرم ۽ سسيل رهنديون آهن پر جڏهن عورت شهوت ۾ پرجي ويندي آهي ته پنڊيون سُجبي ۽ سخت ٿي پونديون آهن، ائين جيئن ڪڪڙيءَ سان ٿيندو آهي. پنڊين کي ٿڌڙا ۽ ڪتڪتايون ڪڍڻ سان به عورت کي هڪ مٿر مزو ايندو آهي، جيڪو پوءِ ڪڪڙي ۽ ٻاهرين چپن تائين به محسوس ڪري سگهندي آهي. اهڙو تاءُ پيدا ٿيڻ ڪري ڪڪڙي جا اڳڙ جوش ۾ آيل نه هوندي آهي، سا به ڪڙي ٿي پوندي آهي، ڪن نارين جي پنڊين ۽ ڪڪڙيءَ ۾ گهري سبند ۽ لاڳاپو ٿئي، ايتري قدر جو انهن کي جڏهن ڪيڏاڻبو آهي ته اهي چٽي پونديون آهن. پر ڪي اهڙيون به ٿين، جن تي اهڙين ڳالهين جو اثر نه پوندو آهي ۽ اهي پوءِ به آشهوتي رهنديون آهن.

شهوت جي شروع وارين گهڙين ۾ جيڪا پهرين ڳالهه محسوس ڪري سگهبي آهي اها هيءَ ته ارهه جون پنڊيون ننڍين پتڪڙين مشڪن جي پيڪوڙ سبب، تاءُ ۾ اچي وينديون آهن. منجهن اهڙي ڪڙائي بنا ڪنهن مهت جي به ٿي سگهندي آهي. عورت يا مرد جي مهت سبب اهي قنڊي پونديون آهن، جنهن سبب ڊيگهه ۽ موڪر ۾ وڌي وينديون آهن، جو انهن ۾ ۽ سندن چوگرد رت گڏ ٿي ويندي آهي. سندن قنڊڻ جو اهو عمل بلڪل اهڙو هوندو آهي، جيئن مردن جي انگ ۾ ٿيندو آهي.

شهوتي حالتن ۾ پنڊين جي ڊيگهه اڌ انچ تائين ته موڪر انچ جي چوٿين حصي تائين به پهچي سگهي ٿي. مناسب سائيز واريون پنڊيون اهڙيءَ حالت کي جلد پهچي وينديون آهن، بنسبت انهن جي جيڪي گهڻيون ڊگهيون ٿين. هڪ دفعي جي قنڊ سان، ارهه به قنڊڻ شروع ڪندا آهن. ڪڏهن ڪڏهن ته اهي پنهنجي اصلي سائيز کان اسي سيڪڙي تائين به وڌي وڌا ٿي ويندا آهن. اهڙي واڌ انهن عورتن جي ارهن ۾ وڌيڪ چٽي ۽ ظاهر ٿئي، جيڪي ٻار کي ٿڻ تي نه پالينديون آهن. اڃان به اڳتي هلي اهڙيءَ تاءُ واري حالت ۾ پنڊ جي هيٺيان وارو گول پڙو (aerola) به وڌيڪ گهرو ٿي ويندو آهي ته ائين به ٿي سگهندو آهي ته ارهه هلڪا ڳاڙها ٿي ڪانڊارجي وڃن. اهڙي ڪانڊار پيٽ ۽ ڳچيءَ تي به پيدا ٿي ويندي آهي. ڪيترين عورتن ۾ اهڙي شهوتي ڪانڊار پيدا ٿي نه سگهندي آهي. جڏهن ته ڪن ۾ گهڻيءَ دير سان ظاهر ٿيندي آهي. ڪيترين عورتن ۾ اهڙي شهوتي ڪانڊار چٽڻ کان اڳ پيدا ٿيندي آهي. ماهرن جو چوڻ آهي ته ارهن جو شهوت سان وڏو واسطو آهي. اهوئي سبب آهي جو، چٽڻ دوران ڪيتريون عورتون چاهينديون آهن ته سندن ارهن کي پيڪوڙيو ۽ پنڊين کي مهتيو وڃي جو ان عرصي دوران ڪجهه وقت جي مزي حاصل ڪرڻ لاءِ اهي هنڌ، سور لاءِ بي حس ٿي ويندا آهن. اهڙي مزي جو اهڙي عورت تي ڪوبه فرق نٿو پوي ته هوءَ ڪا ٿڻ تي پالنا ڪري رهي آهي، جو ڏٺو ويو آهي ته اهڙين عورتن جا ارهه به ايترائي حساس ۽ شهوتي ٿي ويندا آهن، جيتراڪ ڪنهن عام عورت جا. شهوت ۾ پرجي وڃڻ ڪري، ڪن عورتن جي ارهن مان ڪير ڦڙيون به وهي پونديون آهن. گهڻا ماڻهوارو به پائيندا آهن ته ٿڻ تي پالنا ڪرائيندڙ عورت اهڙي شهوت لائق نه رهندي آهي، جيڪا اجائي ڳالهه آهي، جنهنڪري هو چاهيندا آهن ته اهڙيون عورتون ٻالڪن کي ٿڻ تي نه تائين.

ارهن ڌارائڻ دوران گهڻيون عورتون شهوت ۾ ته پرجي وينديون آهن، پرچيٽ واري منزل کي پهچي نه سگهنديون آهن. جيئن چيٽڻ دوران ڳپيرڻ ڪوڙجڻ، پنڊيون ۽ اڙه ڦنڊڻ لڳندا آهن، تيئن بلڪل ساڳئي نموني سان اهڙيون حالتون اره ڌارائڻ ۽ وير وقت به پيدا ٿينديون آهن.

اره تي پالنا ڪرائڻ جو هڪ فائدو هي به هوندو آهي ته جيترو وقت پار کي ٿڌن تي پالڻو رهيو اوترو عرصو پيٽ ٿيڻ جا موقعا بلڪل گهٽ ٿي سگهن ٿا. انهيءَ لحاظ کان اره تي پالڻ کي ڳپيروڪ (contraceptive) جو هڪ بهترين وسيلو سمجهيو ويندو آهي. انڪانسواءِ، اهو به ڏٺو ويو آهي ته وير کانپوءِ جڏهن ڳپيرڻ گهڻي وڌي ويندي آهي ته ٿڌن تي پالنا سبب اها سسي پنهنجيءَ اصلي حالت کي جلد پهچي ويندي آهي.

10. يوني / گرپ نالي (Vagina)

يوني هڪ مشڪائين ۽ لچڪدار نالي آهي، جنهن جون پٽيون گهنجدار ته سندس ڊيگهه چئن کان پنجن انچن تائين به ٿي سگهي ٿي، جيڪا مٿاني ۽ وڏي آنڊي وچ ۾ ٿئي. يونيءَ ۾ ايتري لچڪ هوندي آهي ته پنهنجيءَ اصلي حالت کان ڪيترا دفعا وڌي ۽ انگهي به سگهي ٿي. اهوئي سبب آهي، جو منجهس آلت ڪانسواءِ پار جهڙي شي کي به وير وقت ڪڍڻ جي سگهه ٿئي.

يونيءَ کي گرپ نالي به سڏيو ويندو آهي جو هيءَ هڪ پاسي کان ڳپيرڻ سان مليل ته ٻئي پاسي کان جسر کان ٻاهر تي ڪلنڊر هوندي آهي. يونيءَ جو ٻٽو ڪارج ٿئي. پهريون، آلت لاءِ ڪوئي / ڪوٺاري آهي. جتي انزال وقت منجهس مرد جا تخمي جيو اچي پوندا آهن ۽ پيو ته اهوئي، اهو لنگهه آهي جتان وير وقت پار ٻاهر نڪري ٿو ۽ ائين گرپ ناليءَ جو ڪر ڏئي ٿي. شهوت جي لحاظ کان هن جو ٻاهريون ٽيون حصو، وڏي ۽ حساس ٿئي.

شهوتي حالتن دوران يونيءَ جون پٽيون اهڙو سٺيو مک پيدا ڪرڻ لڳنديون آهن، جنهن سبب منجهس آلت کي اندر ٻاهر ٿيڻ ۾ سولائي ٿيندي آهي. اڳ ۾ اهو پانيو ويندو هو ته اهو مک ڳپيرڻ جي منهن ۽ ان جي غدودن مان خارج ٿئي ٿو جيڪي فرج جي چوگرد آهن. جڏهن ته وليمر ماسٽرس ۽ ورجينيا جونس اهڙي مک جي پيدائشي جو اصل هنڌ ڳولي لڌو ۽ ڏٺو ته اهڙو مک پيدا ٿيڻ، شهوت ۾ اچڻ جي شروعات هوندي آهي.

اسنيوگي حالتن ۾ يونيءَ جو لنگهه بند رهندو آهي جو سندس چپ هڪ ٻئي سان لڳ ٻينا هوندا آهن ۽ گهڻي ڀاڱي لعاب (mucus) جي تيزابي اثرن سبب گهميل به رهندا آهن. اهڙيون رتوتون جماع دوران گهڻيون خارج ٿينديون آهن. جڏهن ڪن سببن ڪري، يونيءَ ۾ تيزابي رتوتن جو خارج ٿيڻ گهٽجي وڃي ته عام طور تي منجهس انفڪيشن ٿيڻ جا موقعا به وڌي ويندا آهن.

11. ڳيڙڻ / بچيداني (Uterus/Womb)

ڳيڙڻ/بچيداني، ناسپاتيءَ جي شڪل جهڙي، مشڪائين ۽ ڍانڍو/پورو عضوو آهي. جيڪو جسر جي وچتي نهائين ۽ مٿان جي پٺيان، نهائين جي مشڪائين ڏورين وسيلي ٻڌل ٿئي. عام طور تي جڏهن عورت ڳوڙهاري نه هوندي آهي ته هنجي سائيز، عورت جي مٿ کان ٿورڙي ڪا ننڍڙي ٿئي.

ڳيڙڻ جو مکيه ڪم اوسر ڪندڙ ڳڻي کي تائڻ آهي ۽ ائين پيٽ ٿيڻ سان هيءَ به آهستي آهستي وڌندي ويندي آهي. قديم يونانين جو ويسا هوندو هيو ته ڳيڙڻ کي پنهنجي ليکي هڪ زندگي آهي، جيڪا پيٽ ۾ آزاديءَ سان هلندي رهيتي ورلي پيٽ ۾ (diaphragm) کي به پيڪوڙي ٿي ۽ جڏهن ائين ٿئي ٿو، تڏهن مونجهه ۽ اداسائي پيدا ٿئي ٿي. جنهنڪري هنن هستيريا (hysteria) جو نالو ڏنو جيڪو پڻ يوناني ٻوليءَ جو لفظ آهي. جڏهن ته اصل ۾ هي هڪ هنڌ ڪتل مشڪائون عضوو آهي ۽ سندس مشڪائين ڪو سبب جيڪا سنيوڳ دوران ۽ سنيوڳ کانپوءِ پيدا ٿئي، تنهن سبب تخمي جيون کي اڳتي فيلوپين نلين ڏانهن ڌڪڻ ۾ واهر ٿئي ٿي، جتي انو هوندو آهي. پيٽ ٿيڻ کانپوءِ، وڌيڪ وقت به اها سندس مشڪن جي پيڪوڙ ٿي هوندي آهي جيڪا ٻار کي ڌڪي ٻاهر ڪڍندي آهي.

ڳيڙڻ کي ٻن حصن ۾ ورهائي سگهجي ٿو. جنهن جي مٿين حصي کي سندس جسر (fundus) سڏجي، هي حصو سامهون ڏسڻ سان ٽڪنڊو لڳندو آهي. اهڙي اهو حصو آهي، جتي ٻوڪيل آڻاچي ساڻس ڇهتي پوندو آهي. هن حصي جي ٻنهي پاسن کان ڳيڙڻ، فيلوپين نلين سان ڳنڍيل هوندي آهي. سندس ٻئي هيٺين حصي کي گهٽ (cervix) سڏجي. هي حصو سوڙهي منهن سان ٿئي. گهٽ جو مکيه ڪم ڳڻي کي تيستائين جهلڻ هوندو آهي، جيستائين ڪ وڌيڪ ٿئي. گهٽ کي بچيدانيءَ جو منهن به سڏجي، جيڪو مشڪائون ۽ يوني ۾ هڪ ڳڙڪي جيان ڪلندڙ آهي، جتي جماع دوران تخمي جيو اچي پوندا آهن. گهٽ جي نالي عام طور تي هڪ قسم جي ماديءَ لاءِ سان ڀريل رهندي آهي ته جيئن ڪو به ڌڙو مٿي ڳيڙڻ ڏانهن وڃي ته سگهي. جڏهن ته آنجڻ (ovulation) آڻي جي نڪرڻ وقت اهو لعاب پترو پاڻي ٿي وڃي ٿو ته جيئن، تخمي جيو سولائيءَ سان اڳتي وڌي سگهن.

حمل ۾، ٻار جي تياريءَ لاءِ سندس عام وزن 28 گرامن مان وڌي 900 گرامن تائين پهچي ويندو آهي. وڌيڪ سورن وقت هيءَ بي پناه طاقت پيدا ڪري، ٻار کي ٻاهر ڪڍندي آهي. اهڙيءَ طاقت کي وڌائڻ لاءِ ڪابه صحتمند عورت پيٽ جي مشڪن کي پيڪوڙي، اهڙي زور جي طاقت وڌائي پيڻي ڪري سگهندي آهي. وڌيڪ جي ڇند هفتن کانپوءِ ڳيڙڻ وري لڳ ڀڳ ته پنهنجيءَ اصل سائيز کي پهچي ويندي آهي.

ڳپيرڻ جي استر کي به تهه ٿين، جن مان ٻاهريون ٿلهو ۽ مشڪائون ٿئي ته اندرين تهه کي اينڊوميٽريٽر (endometrium) سڏجي. جڏهن پيٽ ٿيندو آهي ته اينڊوميٽريٽر اڳتي هلي اوڙ (placenta) جو هڪ حصو بڻجي ويندو آهي. استر ۾ ڳپ جهڙي واڌ کائڻ لڳندو آهي ۽ ٻار کي تيستائين تائيندو آهي، جيستائين ڪجهه نٿو ٿئي. پيٽ نه ٿيڻ جي حالت ۾ اهو هر مهيني ماهواريءَ جي صورت ۾ نيڪال ٿي ويندو آهي.

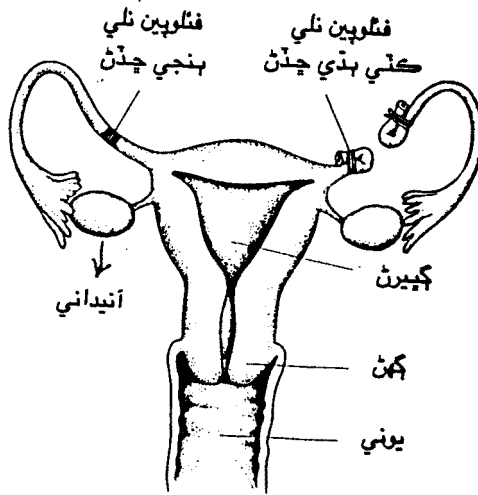
اهو به ممڪن هوندو آهي ته وڃر دوران ڳهڻ ڦاٽي پوي ۽ وري منجهس انفڪشن به ٿي پوندو آهي. گهڻي ڀاڱي عورتن کي ڳهڻ جي ڪينسر ٿي پوي ٿي. انلاءِ ضروري سمجهيو ويندو آهي ته وقت به وقت تپاسون ڪرائي اهڙي روڳ جي پيدا ٿيڻ کان هوشيار رهجي، ڇو ته ڳهڻ جي ڪينسر ڪنهن وقت به ٿي سگهي ٿي. جڏهن ته اهڙو وڌ ۾ وڌ امڪان 35 ۽ 40 سالن جي ڄمار وچ ۾ ٿي سگهي ٿو. اهي عورتون هن قسم جي ڪينسر جو وڌ ۾ وڌ شڪار رهن ٿيون، جن جي عام صحت گندي رهي، جنکي گهڻا ٻار هجن يا جيڪي گهڻي وقت کانوڻي ڳهڻ جي سوزش يا انفڪشن جو شڪار رهنديون آهن يا اهي جيڪي اهڙن مردن سان سنڀوڳ ڪنديون رهنديون آهن، جن جو طهر ٿيل نه هوندو آهي ۽ اهي پنهنجيءَ آلت جي صفائي رکي نه سگهندا آهن. ڪنوارين ۾ ڳهڻ جي ڪينسر وري ٿيندي آهي.

12. فيلوپين نليون (Fallopian tubes/Oviducts)

فيلوپين نلين کي يوٽيرائين يا ڳپيرڻ جون نليون (uterine tubes) به سڏيو آهي. هنن مشڪائين نلين جو جوڙو ٿئي ۽ ڳپيرڻ جي مٿين هر هڪ پاسي کان هڪ هڪ هوندي آهي. هر هڪ نليءَ جي ڊيگهه چارڪن انچ ٿيندي. سندن مکيه ڪم آئيدانين مان نڪرندڙ آني کي ڳپيرڻ تائين رسائڻ جو هوندو آهي. هر هڪ نليءَ کي جهالدار منهن ۽ آگرين جهڙا اڀار هوندا آهن، جي آئيدانيءَ جي رسجنڊڙ آني مٿان ٿين. جن جو ڪم آني کي جهڙي نليءَ اندر اماڻڻ هوندو آهي ته جيئن آنو، پيٽ ۾ پئي ڪنهن پاسي وڃي نه سگهي. هر نليءَ جي استر ۾ وارن جهڙا اڀار به ٿين، جيڪي آني کي اڳتي ڌڪڻ ۾ مدد ڪندا آهن. اهڙو ڪم فيلوپين نلين جي مشڪائين ڪوڙ سبب به ٿيندو رهندو آهي. ساڳئي وقت اڀارن جو اهو به ڪم ٿئي ته اهي آني کي اڳتي ڳپيرڻ ڏانهن تڪڙو وڌڻ نه ڏين ته جيئن آني کي ايترو وقت ملي سگهي ته اهو تخمي جيو سان ملي ٻوڪجي سگهي. نلين جي استر ۾ اهڙو مادو پڻ هوندو آهي جنهن ۾ پروٽيني جزا جهجهبا ٿين، ته جيئن اهي تخمي جيون لاءِ غذا مهيا ڪري سگهن.

جيئن ته فيلوپين نلين جو آني کي ڳپيرڻ تائين پهچائڻ ۾ اهم ڪم هوندو آهي، تنهنڪري هنن ۾ ڪا به رنڊڪ ٻار نه ٿيڻ جو سبب ٿي سگهي ٿي. ڪيتريون عورتون پنهنجين فيلوپين نلين کي يا ته پڌرائي يا ڪٽرائي ڇڏيون آهن (tubal liagation) ته جيئن انهن وسيلي آنو ڳپيرڻ تائين پهچي نه

سگهي. اهو عورتن لاء فيملي پلاننگ (ڪٽنبِي رٿا بندي) ڪرڻ جو هڪ بهترين طريقو آهي.

ٽيبريل لنگيشن

13. آئيدانيون (Ovaries)

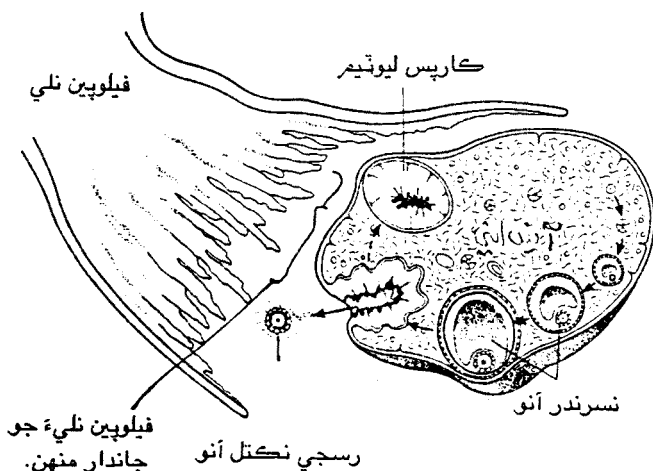
آئيدانيون يا پيچڻين جو جوڙو ٿئي، جيڪي ٺهائين ۾ ڳپيرڻ جي پنهي پاسن، کاٻي ۽ ساڄي کان هونديون آهن. بناوٽي لحاظ کان اخروٽ جيتريون، هر هڪ اٽڪل روءِ ڏيڍ کان ٻه انچ ڊگهي، موڪر ۾ انچ کن ۽ ٽولهه ۾ اڌ انچ کن ٿيندي. مردن جي خصيلن جيان انهن جو ڪم به عورتاڻا جنسي هارمون (female sex hormones)؛ ايسٽروجن ۽ پروجيسٽيران کانسواءِ آنا پڻ پيدا ڪرڻ هوندو آهي.

مردن جي تخمي جيون جي ابتڙ، عورتن ۾ آئن جي ٺهڻ جو عمل ڄمڻ کان اڳيئي شروع ٿي چڪو هوندو آهي. اهوئي سبب آهي جو جڏهن ڇوڪري ڄمندي آهي، تڏهن ئي کيس آئيدانيون ۾ ڏهن لکن تائين آنا موجود هوندا آهن. پوءِ جڏهن ڇوڪري سامانجي ويندي آهي ته اهي گهٽجي وڃي ٽي لک کن رهندا آهن، جيڪي پوءِ رسجن شروع ڪندا آهن. يا ائين ڪئي سمجهجي ته آئيدانيون ڪڇن آئن جا ڇڙا آهن ۽ ائين هر مهيني واري وٽي سان، هر هڪ آئيدانيءَ مان هڪڙو آتو (ovum) رسجي تيار ٿيندو آهي. آئيدانيءَ مان، آئي جي تسري نڪرڻ واري عمل کي آئجڻ سڏجي تنهنڪري اهو سمجهڻ گهرجي ته

آئيدائين جو ڪمر، هر مهيني رڳو هڪڙي آئي کي رسائڻ جو هوندو آهي ۽ نه ڪي ڪين پيدا ڪرڻ جو. هر هڪ آئو عجب جي حد تائين پوري وقت تي رسبو رهندو آهي. يعني ته گهڻين عورتن ۾ 28 ڏينهن کانپوءِ ته ڪن ۾ 26-27 يا 29 ڏينهن تي ته ڪن ۾ 30 ڏينهن تي به رسجي پوندو آهي.

رسجي ڇڄڻ کانپوءِ آئو، فيلوپين نلي جي مُهاڙئين جهالدار حصي رستي فيلوپين نليءَ مان ڳپيڙ ڏانهن هلڻ شروع ڪندو آهي. تڏهن ممڪن هوندو آهي ته اهڙي سفر دوران اهو مرد جي تخمي جيو سان ملي ٻوڪجي پوي، بشرطيڪ اهڙي عرصي دوران جماع کانپوءِ اهو کيس ٻوڪي سگهي.

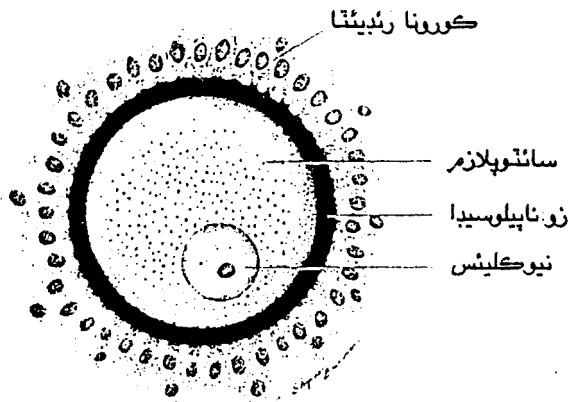

متحرڪ ٿيل آئيدائيءَ جي فولائيڪلن مان

آئي جو رسجي خارج ٿيڻ

ورلي ائين به ٿيندو آهي ته آئو، آئيدائيءَ مان ڪرڻ ۽ ٻوڪجڻ کان ستت ئي پوءِ فيلوپين نليءَ يا ڪنهن ٻئي هنڌ واڌ ڪرڻ شروع ڪندو آهي. جڏهن ٻوڪيل آئي جي اهڙي طرح سان واڌ ٿيندي رهي ته انکي ايڪٽوپڪ پريگننسي (ectopic pregnancy) سڏبو آهي.

عام رواجي حالتن ۾ عورتن جو آئو، مرد جي تخمي جيو سان ڪنهن به هڪ فيلوپين نليءَ ۾ ٻوڪبو آهي ۽ پوءِ اهڙو ٻوڪيل آئو ڳپيڙ ۾ اچي، پنهنجي وڌيڪ واڌ ڪرڻ شروع ڪندو آهي. جڏهن ته ايڪٽوپڪ حمل جي حالت ۾ ڳپيل آئو، ڳپيڙ بجاءِ يا ته ڪنهن فيلوپين نليءَ يا وري آئيدائيءَ ۾ ئي واڌ ڪرڻ شروع

عورت جو آئو (وڏو ڪري ڏيکاريل) ۽ انجي اندرين جوڙجڪ

ڪندو آهي. اها هڪ خطرناڪ حالت هوندي آهي، جنهن سبب نه رڳو ماءُ مري سگهندي آهي پر ٻوڪيل آئو به، وڌيڪ واڌ کائي نه سگهندو آهي. هن قسم جي حمل ۾، رت ايندي آهي ۽ سور پيدا ٿيندو آهي، انجو علاج اهوئي هوندو آهي ته اهڙي نليءَ کي ٻوڪيل آئي سميت، آپريشن رستي ڪڍي ڇڏجي. جيئن ته عورت کي هڪ ٻي به فيلويپين نلي هوندي آهي، تنهنڪري هوءَ وري اميد سان ٿي سگهندي آهي.

سامانجڻ :

ٻالڪڻي کانوٺي سامانجڻ جي وچاري عرصي کي نوجواني سڏيو وڃي ٿو. سائنسي لحاظ کان اهڙو عرصو 10 سالن جي عمر کانوٺي 19 سالن تائين ليکيو ويندو آهي. سامانجڻ سان چوڪريءَ ۾ جيڪا خاص تبديلي اچي ٿي، اها حيض اچڻ آهي. جيڪو 10 ۽ 16 سالن جي عمر ۾ ڪڏهن به اچي سگهي ٿو. پهرئين دفعي جي حيض اچڻ کي مينارڪ (menarche) سڏجي. عام طور تي پهرئين حيض اچڻ کي علامت سمجهيو ويندو آهي ته هاڻ چوڪري، عورت ۾ تبديل ٿي، عورتپڻي جو ذميوار يون سنڀالي سگهن جي لائق ٿي ويئي آهي. وري ائين به ٿيندو آهي ته سٺيءَ کاڌ خوراڪ سبب چوڪري حيض واري عمر کي سوير ٿي رهجي ويندي آهي. ساڳئي وقت اهو به ڏٺو ويو آهي ته اهي چوڪريون جن جا والدين خوشحال هجن، تنکي غريب گهراڻن جي چوڪرين جي پيٽ ۾ حيض مڙيوئي سوير اچي ٿو. جڏهن ته ٻنهي قسمن جي گهراڻن جي چوڪرين جي حيض اچڻ ۾ اهڙو فرق 6 کان 9 مهينن جي وچ ۾ ڏٺو ويو آهي. هڪڙو خيال اهو به پيش ڪيو ويندو آهي ته اهي چوڪريون جيڪي گرم علائقن ۾ رهن ٿيون تنکي حيض

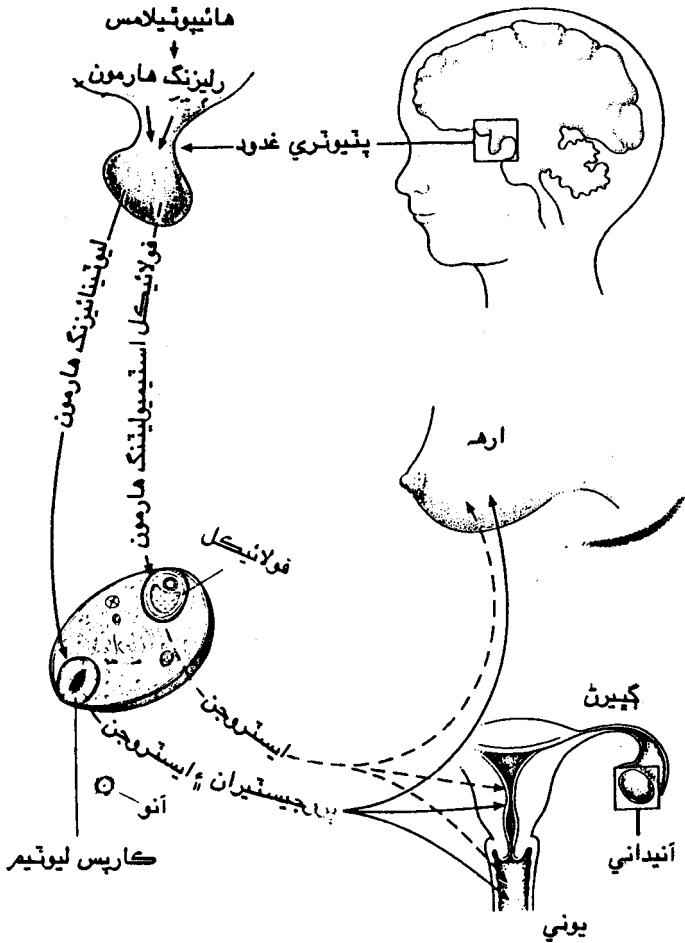
اچڻ جي شروعات گهڻو اڳ ٿئي ٿي، جڏهن ته اهو خيال صحيح ناهي. ان بجاءِ ثابت ٿيو آهي ته انٽي والدين جي سماجي - اقتصادي حالتن جو وڌيڪ اثر پوندڙ آهي. حيض اچڻ ٿي رڳو اهو سبب آهي، جنهنڪري چوڪرين جي ڪيترين ڳالهين تي اثر پوي ٿو ۽ اهي ڳالهيون کين نوجوان عورتن ۾ تبديل ڪري ڇڏين ٿيون. انهن تبديلين پيدا ٿيڻ جو سبب، جسٽر جا اهي اٽيڪ غدود آهن جيڪي هڪ ٻئي تي اثر انداز ٿين ٿا. اهڙو هڪڙو غدود جيڪو سڀني ڳالهين تي ضابطو رکي ٿو، هائيپوٿيلامس سڏجي، جيڪو مغز جو هڪ مخصوص حصو آهي. هي غدود هڪ ٻئي غدود پيٽيوٽري (pitutary) سان سرت ۾ ڪم ڪندي باقي سڀني ڳالهين تي ضابطو رکي ٿو.

حيض شروع ٿيڻ کان اٽڪل چار سال اڳ ڪن سببن ڪري، جن جي اڃان تائين ڄاڻ پئجي نه سگهي آهي هائيپوٿيلامس کي رٿويتون پيدا ڪرڻ شروع ڪري ٿو، جنکي رليزنگ هارمون (releasing hormones) سڏجي. اهي هارمون خارج ٿيڻ کانپوءِ انهن رت نلين رستي، جن سان هائيپوٿيلامس ڳنڍيل آهي، پيٽيوٽري غدود تائين پهچن ٿا، جنهن سبب ٻيا ڪيترا هارمون خارج ٿين ٿا. انهن ۾ هڪڙو، گروت هارمون (growth hormone) آهي، جنهن جي خارج ٿيڻ سبب واڌ وارو عمل تيز ٿئي، حيض آڻڻ جي شروعات ڪرائي ٿو، ائين حيض اچڻ کان اٽڪل چار سال اڳ چوڪري واڌ ڪرڻ شروع ڪري ٿي. واڌ وارو اهڙو سلسلو، پهرين ٻن سالن دوران وڌ ۾ وڌ هوندو آهي ۽ پوءِ جيئن جيئن حيض اچڻ وارو وقت ويجهو ايندو ويندو آهي ته اهو، ڏلو ٿيندو ويندو آهي.

اٽڪل 12 سالن جي عمر ۾ پيٽيوٽري غدود هڪڙو هارمون خارج ڪرڻ لڳي ٿو، جنهنکي گوناڊوٽرافن رليزنگ هارمون يا گ.ر.ه. (gonadotrophin releasing hormone or G.R.H) سڏجي. هي هارمون گوهن جي صورت ۾ هر نوي منٽن کانپوءِ خارج ٿئي ٿو. گ.ر.ه. جو چوڪريءَ جي جنسي لحاظ کان اسرڻ / مڪمل ٿيڻ تي وڏو اثر پوندڙ هوندو آهي. اهو هارمون جڏهن پيٽيوٽري غدود ۾ پهچي ٿو ته انجي ڪن مخصوص سيلن ۾ هڪڙو رد عمل پيدا ٿئي ٿو، جنهن سبب ٻه ٻيا هارمون پيدا ٿين ٿا، جن جو عورت جي آئيدانين تي اثر پوندڙ هوندو آهي.

ڄمڻ وقت چوڪريءَ جي آئيدانيءَ جي ڪيترن آئن وارن سيلن ۾ پاڻيٺ گڏ ٿي ويل هوندي آهي، جنکي ايگ فولائيڪلس (egg follicles) سڏجي. اهڙو پهريون هارمون جيڪو آئيدانيءَ جي سيلن تي اثر ڪندڙ آهي اهو فولائيڪل اسٽيموليٽنگ هارمون يا ف.ا.ه.

(follicle stimulating hormone or F.S.H) سڏجي، جو ان جو ڪم ڪن فولائيڪلن جي واڌ کي اپارڻ / تحرڪ ۾ آڻڻ هوندو آهي. ائين شروعات ۾ رڳو ڪي فولائيڪل واڌ کائي سگهندا آهن ۽ اهي جيئن واڌ کائيندا ويندا آهن ته سندن آس پاس وارن سيلن جا مٿاڇرا (mantles) وري هڪڙو ٻيو هارمون، ايسٽروجن پيدا ڪري وجهندا آهن. اهوئي، اهو هارمون آهي جنهن جي اثر سبب چوڪري، عورت ۾ مٽجي ويندي آهي. ائين تحرڪ ۾ آيل

هارمونن جي اثر هيٺ حيض ايندو رهي ٿو

فولائيڪل، اٽڪل مهيني تائين ايسٽروجن هارمون پيدا ڪرڻ کانپوءِ ختم ٿي ويندا آهن. جڏهن ته انهيءَ عرصي دوران ڪي ٻيا فولائيڪل تحرڪ ۾ اچي، ايسٽروجن هارمون پيدا ڪرڻ شروع ڪري ڏيندا آهن، ائين پوءِ جيئن جيئن وقت گذرندو ويندو آهي، تيئن تيئن هر مهيني وڌيڪ فولائيڪل (اٽڪل 12 ۽ 20 جي وچ ۾) تحرڪ ۾ ايندا ويندا آهن. جنهن جو نتيجو هي نڪرندو آهي ته، اُنڊاڻن جي پيدا ڪيل ايسٽروجن هارمون جو مقدار آهستي آهستي جھجھو ٿي ويندو آهي. ايسٽروجن هارمون جا ڪيترائي اثر پيدا ٿيندا آهن جهڙوڪ: اُرهڻ

جون نليون (ducts) ته پندين جي هيٺيان واري ايراضي واڌ ڪاٺڻ لڳندي آهي، جنهن سبب سڄو اره وڌڻ لڳندو آهي، فيلويپن نلين، گيپرن ۽ يوني ۽ جي واڌ کي تحرڪ ۾ آڻي ڇڏيندو آهي ته ساڳئي وقت يوني ۽ ۾ آلاڻ پيدا ڪرڻ جو عمل به شروع ڪرائيندو آهي. چٽڙن تي چرپي گڏ ٿيڻ لڳندي آهي، واڌ وارو عمل جيڪو پٽيوٽري غدود جي واڌ واري هارمون سبب اڳي شروع ٿي چڪو هوندو آهي، انکي به مانو ڪري ڇڏيندو آهي ته جيئن سامانجنڊڙڻ ڇو ڪري ايتري قدآور ٿي نه سگهي، جيترا عام طور تي ڇوڪرا ٿين.

وقت گذرڻ سان گڏوگڏ رت جي گردش سرشتي ۾ ايسٽروجن جو مقدار تيزيءَ سان وڌندو ويندو آهي ۽ ائين پهرئين حيض اچڻ جو وقت به ويجهو ايندو ويندو آهي. ايسٽروجن جي وڌندڙ مقدار سبب، گيپرن جو اينڊوميٽريئر تهه واڌ ڪاٺڻ لڳندو آهي، ساڳئي وقت فيڊبئڪ عمل هيٺ ف.ا.ه جيڪو پٽيوٽري غدود پيدا ڪريو انجو مقدار به گهٽجي وڃي ٿو. هڪ دفعو جڏهن ف.ا.ه جو مقدار گهٽجڻ لڳندو آهي ته آئيدانين ۾ فولائيڪلن جي واڌ ۽ ايسٽروجن جي پيداوار به گهٽجي وڃي ٿي. اهي رت نليون جيڪي گيپرن کي رت مهيا ڪن ٿيون جهري ٿي پون ٿيون، جنهن سبب گيپرن ۾ رت وهڻ لڳندو آهي ۽ اينڊوميٽريئر ٽٽڻ لڳندو آهي. جنهن جي نتيجي ۾ رت، تشوئن جي پاڻي ۽ اينڊوميٽريئر جا ٽٽل سيل گيپرن ۾ گڏ ٿي، گهڻن مان يوني ۽ رستي خارج ٿي وڃن ٿا ۽ ائين حيض اچڻ جي شروعات ٿي وڃي ٿي. مٿئين ڳالهه مان اهو واضح نٿو ٿئي ته اهي ڪهڙا ڪارڻ آهن جن سبب هائيپوٿيلامس ۾ اهڙو ردعمل پيدا ٿئي ٿو ۽ حيض اچڻ شروع ٿي وڃي ٿو؟.

تازين ڪوجنائن مان پڌرو ٿيو آهي ته اهڙو ردعمل پيدا ڪرائيندڙ، جسمر ۾ چرپي ۽ جو مقدار آهي ڇاڪاڻ جو ڏٺو ويو آهي ته جيسٽائين ڪ، جسمر ۾ چرپي ڪنهن مخصوص نسبت واري مقدار جيتري گڏ ٿي نٿي وڃي، تيسٽائين حيض اچڻ جي اهڙي سلسلي ۾ ڍر پوندي رهي ٿي. اهوئي سبب آهي جو نه رڳو سنهين سيپڪڙين ڇوڪرين ۾ پر اهي جيڪي بئلت ڊانسر هونديون آهن نه رڳو سنهڙيون ٿين، پر گهڻي ڪسرت پڻ ڪنديون رهن ٿيون، جنهن سبب ڪين پهريون حيض دير سان اچي ٿو. هيٺ ان سراسري عمر جو ذڪر ڪيو ويو آهي، جن ۾ ڇوڪرين ۾ ڪي تبديليون پيدا ٿين ٿيون:

9 کان 10 سال: ڍونگريءَ وارو هڏو، واڌ ڪاٺڻ شروع ڪريو ۽ عورتاڻي ڊول جو ٿي وڃي ٿو. جسمر ۾ چرپي گڏ ٿيڻ لڳي ٿي، منجهس ان مطابق تبديلي اچي عورت جي ڊول کي وڌيڪ مستحڪم ڪري ڇڏي ٿي.

10 کان 11 سال : ارهن جو پنديون اڀرن ٿيون، پندين جي سائيز ۾ واڌارو اچي ٿو ۽ نهانئين تي وار اڀرڻ شروع ڪن ٿا.

11 کان 13 سال : پندين جي هيٺيان واري ايراضيءَ ۾ واڌ اچڻ لڳي ٿي اندريان جنمي ۽ ٻاهريان جنسي عضوا نسرڻ ۽ واڌ ڪاٺڻ لڳن ٿا. يوني ۽ جون پٽيون ٿلهيون ٿي وڃن ٿيون ۽ ممڪن هوندو آهي ته يونيءَ جون رتوتون خارج ٿيڻ لڳن.

12 کان 14 سال : ارهن جي وڌيڪ واڌ ٿئي ٿي ۽ پندين جو رنگ وڌيڪ گهرو ٿي وڃي ٿو.

13 کان 15 سال : نهاين تي گهڻا وار اڀري اچن ٿا ۽ ڪچن وارا به ظاهر ٿيڻ لڳن ٿا. ان عمر ۾ اٽڪل چوڪرين جي اڌ تعداد ۾ منهن تي موهيڙا پيدا ٿيڻ لڳن ٿا. پهريون ڀيرو حيض اچي ٿو. پهريان چند حيض، بي قاعدگيءَ سان اچن ٿا.

15 کان 17 سال : ارهن ۽ چٽون تي وڌيڪ چرهي گڏ ٿيڻ لڳي ٿي ۽ ماهواري باقاعديءَ سان اچڻ لڳي ٿي.

16 کان 18 سال : هڏاڻن پڇري جي وڌيڪ واڌ ٿيڻ بند ٿي وڃي ٿي ۽ چوڪري پنهنجي قد جي انتها کي پهچي وڃي ٿي.

حيض اچڻ (Mensutration)

شروعات ۾ حيض اچڻ جي ابتدا بي قاعدگيءَ سان ٿئي ٿي ۽ پوءِ جيئن جيئن وقت گذرندو وڃي ٿو تيئن تيئن حيض اچڻ جو اهڙو سلسلو به باقاعدي ٿيندو وڃي ٿو. اٽڪل 4 کان 6 سالن اندر (يعني ته پهرين حيض اچڻ کان پوءِ عمر جي لحاظ کان 17 کان 19 سال) چوڪريءَ جي ماهواريءَ وارو عمل بلڪل قائم ٿي وڃي ٿو. هر عورت ۾ حيض اچڻ جو اهڙو عمل پنهنجيءَ نوعيت جو ٿي سگهي ٿو، جڏهن ته گهڻي ڀاڱي عورتن کي 45 سالن تائين (سواءِ گهڻو ڀاڱي واري عرصي جي) ماهواري ايندي رهي ٿي. ان عمر کانپوءِ اها وري آهستي آهستي بي باقاعدي ٿي وڃي ٿي. سهوليت خاطر، ماهواريءَ جي وقت جو ڪاٿو هيئن ڪبو ويندو آهي ته: ماهواري جي ڳڻپ جي شروعات، ماهواري جي پهرئين ڏينهن کان ڪئي ويندي آهي، يعني ته جنهن ڏينهن تي اها ايندي آهي. (پهريون ڏينهن) ۽ ٻيءَ ماهواري اچڻ جي پهرئين ڏينهن کان هڪ ڏينهن اڳ، تائين ڪئي ويندي آهي. ائين ماهواري جي ڏينهن ۾ نه رڳو اهي ڏينهن شمار ڪيا ويندا آهن، جن ڏينهن تي رت ايندي رهندي آهي، پر انهن ڏينهن جي به ڳڻپ ڪئي ويندي آهي، جيڪي ٻن ماهوارين جي وچوارا هوندا آهن. گهڻين عورتن جي ماهواري 22 کان 35 ڏينهن جي هوندي آهي، جڏهن ته سراسري طور تي اها 29 ڏينهن جي ٿئي. سامانجڻ وقت جيستائين ڪ اهڙو سلسلو باقاعديءَ سان شروع ٿئي، حيض بي قاعدگيءَ، وقفي وقفي سان ايندو آهي ۽ عام رواجي حالتن جي ابتڙ ڊگهي عرصي وارو هوندو آهي، ورلي اهو گهڻو جلد جلد به ٿي سگهي ٿو. پهرئين حيض اچڻ جي پهرئين سال يا ٻن کانپوءِ، اهو به ممڪن هوندو آهي ته سال ۾ حيض رڳو ٻه يا ٽي ڀيرا اچي ۽ جڏهن ايندو آهي ته، گهڻي مقدار ۾ هوندو آهي جيڪو پوءِ اوڀر يا سوير باقاعديءَ سان اچڻ لڳندو آهي.

ماهواري (The Menstrual cycle)

عام طور تي چيو ويندو آهي ته ماهواري ڳڻپيو جو روڻ آهي ڇاڪاڻ ته

هوءَ ”گريوتي ٿي نٿي سگهي“. جيئن اڳ ۾ چيو ويو آهي ته ماهواريءَ ۾ رت اچڻ، نتيجو هوندو آهي ڳپيڙن جي استرجي ٿيڻ ۽ نيڪال ٿيڻ جو ۽ اهڙو سلسليوار عمل تڏهن پيدا ٿئي ٿو جڏهن ڳپيڙن ان ڳالهه لاءِ تيار ٿي وڃي ٿي ته اها ٻوڪيل آڻي کي پنهنجو ڪري حامله ٿي سگهي، پر جڏهن حمل ٿي نه سگهندو آهي تڏهن اهڙو تيار ٿيل استرجي ڳپيڙن مان نيڪال ٿي وڃي ٿو ۽ سندس تياريءَ وٺڻ جو اهڙو سڄو سلسلو نئين سر تيار ٿيڻ لڳي ٿو. اهڙي سلسليوار عمل پيدا ڪرائڻ جو رڳو ۽ رڳو ذميوار هائيپوٿيلامس آهي ۽ مغز جي هن حصي تي جذبن ۽ چٽائڻ جو به اثر پوندو هوندو آهي، جنهن جو ثبوت هن ڳالهه مان ملي سگهيو ته جڏهن ڪا چوڪري پنهنجو گهر ڇڏيندي، ڏٺو / نوڪري بدلائيندي يا جڏهن ڪنهن سنگين قسم جي جذباتي ردعمل جو شڪار ٿيندي آهي، تڏهن ممڪن هوندو آهي ته سندس حيض اچڻ بند ٿي وڃي. حيض اچڻ ڪيتري وقت لاءِ بند ٿي وڃي ٿو، اهو گهٽ وڌ به ٿي سگهي ٿو، جڏهن ته عام طور تي وري حيض اچڻ جي شروعات ٻن ٽن مهينن اندر ٿي ويندي آهي. وري ائين به ٿيندو آهي ته ڪيترين عورتن کي سال تائين حيض اچي نه سگهندو آهي. عام طور تي اهڙي حيض نه اچڻ جو سبب، جيئن عام طور تي سمجهيو ويندو آهي ڪا بيماري وغيره نه هوندي آهي. عام طور تي اهو به هڪ خيال پيش ڪيو ويندو آهي ته حيض اچڻ معنيٰ جسر جي صفائي آهي، جيڪو هڪ اجايو خيال آهي. ساڳئي وقت جڏهن حيض نه ايندو هجي ته انجو اهو مطلب به سمجهڻ نه گهرجي ته ڪو، هاجيڪار / زهريلو مادو جسر ۾ گڏ ٿي وڃي ٿو. اهو سمجهڻ لاءِ ته ماهواري ڪيئن ٿي اچي؟ بهتر ٿيندو ته اهڙي مختصر وضاحت حيض اچڻ جي ڏينهن کان ڪئي وڃي ۽ اهو ڏٺو وڃي ته وري نئين سر، ايندڙ ماهواري تائين جسر ۾ ڪهڙيون تبديليون پيدا ٿين ٿيون.

ماهواريءَ دوران هائيپوٿيلامس، گوناڊوٽرافن رليزنگ هارمون جو ڪجهه مقدار خارج ڪري ٿو، جنهن سبب ف.ا.ه. پيدا ٿين ٿا. رت ۾ ف.ا.ه. جو مقدار وڌي وڃي ٿو ۽ انبدانين ۾ فولائيڪلن جي ڪجهه تعداد کي متحرڪ ڪري ٿو. اهي فولائيڪل واڌ کائين ٿا ۽ جيئن جيئن واڌ کائين ٿا، تيئن تيئن ايسٽروجن هارمون به پيدا ڪرڻ لڳن ٿا، ائين هن عورتائي جنسي هارمون جو رت ۾ مقدار وڌڻ لڳي ٿو، جيئن اڳ ۾ بيان ڪيو ويو آهي ته هن هارمون جا جسر جي جنمي عضون جي سيلن تي ڪيترائي اثر پيدا ٿين ٿا، جڏهن ته اهڙو هڪڙو اثر جنهن سان اسانجي هتي دلچسپي آهي، اهو آهي سندس ڳپيڙن جي استرجي مخصوص اثر. ايسٽروجن هارمون جو ڪم ڳپيڙن جي استرجي متحرڪ ڪرڻ هوندو آهي، ماهواريءَ جي آخر تائين، ڳپيڙن جو استرجي پياڻي ٿئي، ڳري رت سان ملي حيض جي صورت ۾ نيڪال ٿي وڃي ٿو. ڳپيڙن جي استرجي ۾ ڪيتريون ئي ننڍيون پٽڪڙيون رت نليون ٿين، جنکي ايندڙو ميٽريڪل غدود (endometrial glands) سڏجي، اهي غدود ڪيترن ئي تنهن جي صورت ۾ سٿيل هوندا آهن، جنکي ايندڙو ميٽريڪل استرومئل سيل (endometrial stromal cells) سڏجي. ايسٽروجن هارمون انهن

غدودن جي واڌ ڪرائي ٿو ۽ استرومل سيل وڌي گهڻا ٿي وڃن ٿا. اهڙيءَ واڌ سبب ڳپيڙ ۾ به تبديليون اچن ٿيون ۽ ڳپيڙ ۾ پيدا ٿيندڙ اهڙيءَ واڌ کي، ماهواريءَ جي واڌ وارو دور (proliferative phase) سڏبو آهي. فولائيڪلن جي واڌ کائن سبب رت ۾ ايسٽروجن هارمونن جو مقدار به وڌڻ لڳي ٿو ۽ ائين ماهواري شروع ٿيڻ جي 13 ڏينهن تي ان جو مقدار ڇهڻو ٿي وڃي ٿو. هارمونن جي اهڙي مقدار جو هائپوٿيلامس تي ابتو اثر پوي ٿو، جنهن سبب سندس ف.ا.هه جي پيداوار گهٽجي وڃي ٿي ته، هائپوٿيلامس وري هڪ ٻيو هارمون، ايل ايڇ (L.H) رليزنگ هارمون خارج ڪرڻ شروع ڪري ٿو، اهو هارمون انهن رت نلين رستي نيو ويندو آهي جيڪي هائپوٿيلامس کي پٽيوٽريءَ سان ڳنڍيل رکن ٿيون، پٽيوٽريءَ ۾ پهچڻ کانپوءِ، اتي جا ڪي مخصوص سيل هڪ نئون هارمون، ليوتيائيونگ هارمون يا ل.هه (L.H) خارج ڪن ٿا. هن هارمون کي ليوتيائيونگ ان سبب سڏجي جو سندس ڪم ڪنهن به هڪ فولائيڪل کي چوڪ ڏيئي منجهانئس آڻو خارج ڪرائڻ هوندو آهي. انهي جي خارج ٿي وڃڻ کانپوءِ، خالي رهجي ويل فولائيڪل جو سيل، کليل پيلي رنگ ۾ بدليجي وڃي ٿو. جيئن ته لئٽن ٻوليءَ ۾ ڦڪي لاءِ ليوٽس (luteus) جو لفظ استعمال ٿئي ٿو، انڪري هن هارمون کي ليوتيائيونگ يا پيلو ڪنڌڙ هارمون سڏبو آهي. حيض شروع ٿيڻ جي 14 ڏينهن تي ليوتيائيونگ هارمون جي هڪ اوچتي گوهي جي سير، رت جي گردش سرشتي ۾ پيدا ٿئي ٿي، جيڪا آبيدائين ۾ پهچي فولائيڪل جي انهيءَ سيل کي چوڪ ڏئي ٿي جنهن جو آڻو وڌ ۾ وڌ نسري آيل هجي، اهو پوءِ ائين مٿي اڀري اچي ٿو جڏهن ته سختيءَ سان ڦوڪيل ڪو ننڍڙو ڦوڪڻو هجي. واڌ دوران اها مخصوص فولائيڪل، سڄي آبيدائيءَ مان مٿي اڀري مٿاڇري تي ڏسڻ ۾ آڻ جيان اچي ٿي.

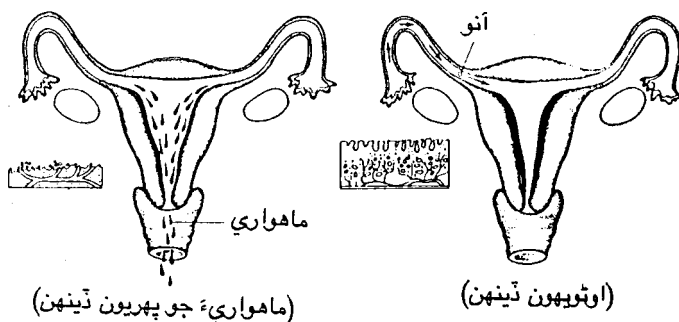
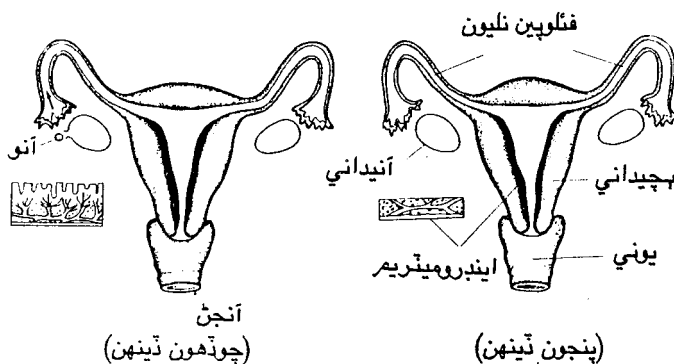
ليوتيائيونگ هارمون جي اوچتي اثر سبب فولائيڪل ڦسي اُٿي ڪي ڌڪي ٻاهر ڪڍي ٿي، جنهن سان گڏ ڪجهه پاڻي به خارج ٿئي ٿي، جنهن ۾ آڻو چٽريل هوندو آهي. اهو پوءِ فيلوپين نليءَ جي آڱرين جهڙن اپارن ۾ جيڪي ان وقت آبيدائيءَ جي بلڪل مٿان هوندا آهن، ڇهتي وڃي ٿو ۽ آهستي آهستي فيلوپين نليءَ ۾ اڳتي هلڻ شروع ڪري ٿو. پوءِ جيڪڏهن آڻو ٻوڪجڻو هوندو ته اتي ٻوڪجي پوندو آهي.

هڪ دفعو جڏهن آڻو خارج ٿي وڃي ٿو ته انجي خالي ڦٽل فولائيڪل، سسي ڪوماڻجي وڃي ٿي، جنهن جي پٽن تي ليوتيائيونگ جو اهو اثر پوي ٿو جو اهو پيلو ٿي وڃي ٿو. اهڙي ڪوماڻيل فولائيڪل کي ڦڪو جسم يا طبعي ٻوليءَ ۾ ڪارپس ليوٽر (corpus luteum) سڏبو آهي. ڪارپس ليوٽر جي سيلن جي رنگ ۾ ڦيري اچڻ جو مطلب هوندو آهي ته سندس ڪارج ۾ ڦيرو اچي ويو آهي. (پن متحرڪ ٿيل فولائيڪلن جو پڻ جيڪي جلد واڌ کائڻ نه سگهيا هيا) هاڻ انهن سيلن جو ڪم نه رڳو ايسٽروجن هارمون پر ساڳئي وقت هڪ نئون هارمون به خارج ڪرڻ هوندو آهي. اهڙي نئين هارمون کي پروجيسٽيران (progesterone) سڏجي هن هارمون تي پروجيسٽيران جو نالو انڪري پيو

آهي جو سندس ڪم ڳپيڙڻ کي حمل (progestos) لاءِ تيار ڪرڻ ٿئي. عورت جيڪي جنسي هارمون پيدا ڪري ٿي، انهن ۾ پروجيسٽيران ٻئي نمبر تي مکيه جنسي هارمون آهي. هن هارمون جا ڪيترائي مکيه ڪم ٿين. جن مان ڪي هي آهن: تابعدار (involuntary) مشڪن کي مائو رکڻ، چمڙيءَ جي سٺپ جهڙي مادن کي خارج ڪرڻ ۽ جسم جو ٽمپريچر به وڌائي ڇڏڻ. اهوئي سبب آهي جو ماهواريءَ جي پوئين اڌ ۾ جڏهن عورتن جي جسم جو ٽمپريچر، عام رواجي ٽمپريچر کان وڌيڪ يعني 37.4°C هوندو آهي تڏهن به اهو سندس لاءِ نارمل ٿئي.

پروجيسٽيران جو سڀ کان اهم ۽ مکيه اثر ڳپيڙڻ تي هوندو آهي، جو ان سبب ڳپيڙڻ جو اسٽر سپر ٿي وڃي ٿو، ڳپيڙڻ جي غدودن کي ان ڳالهه لاءِ متحرڪ ڪري ٿو ته اهي غذائي رسون پيدا ڪن ۽ ڳردار ٿي وڃن ته جيئن اهڙين حالتن ۾ جڏهن ٻوڪيل آڻو سندس اسٽر سان اچي لڳي ته کيس گهريل غذا ملندي رهي. ماهواريءَ جي ٻئي حصي کي، جڏهن آڻو نسري اچي ٿو (آنڇڻ) ته انکي ليوتيل يا پروجيسٽيشنل يعني حمل وارو دور (progestational phase) سڏيو ويندو آهي.

ماهواريءَ دوران اينڊروميٽريم جون چار مختلف حالتون ڏيکاريل

جڏهن آڻو ٻوڪجي، ڳپيڙ سان لڳي نٿو سگهي ته اهڙين حالتن ۾ آڻيدائيءَ جو پيلو حصو ختم ٿي وڃي ٿو (اٺين ٻيا متحرڪ ٿيل فولائيڪل به ختم ٿي وڃن ٿا)، اهڙين حالتن ۾ رت ۾ ايسٽروجن ۽ پروجيسٽيران جو مقدار گهٽجي وڃي ٿو، جنهن جا ٻه اثر پيدا ٿين ٿا: (1) هائپو ٿيلامس غدود جي گهٽ ٿي وڌيڪ جهل ٿي رهي ۽ پٽيوٽري غدود، فٽو ه گهڻي مقدار ۾ خارج ڪرڻ شروع ڪري ٿو. (2) ايسٽروجن ۽ پروجيسٽيران جي تحرڪ بنان ئي ڳپيڙ جو نئون، ٿلهو ۽ غذائيت سان ڀرپور اسٽر ڪو ماڻجڻ شروع ڪري ٿو ۽ ڪو ماڻجڻ وقت، سندس اهي سنهيون رت نليون، جيڪي کيس رت پهچائينديون رهن ٿيون، ڪوڙجڻ شروع ڪري ٿي ڳري وڃن ٿيون، جنهن سبب اسٽر جي اونهن تهن ۾ رت هير (رت وهڻ) ٿيڻ لڳي ٿي. ان سبب مٿيون ٻاهريون حصو ٽٽڻ لڳي ٿو ۽ ڇڄي ڌار ٿي ڳپيڙ جي ڀانڊي ۾ ڪرڻ لڳي ٿو. ان سان گڏ رت ۽ اها پاڻي پڻ هوندي آهي، جيڪا اينڊوميٽريز مان سمي اچي ڳپيڙ ۾ پوندي آهي. هن وقت جيڪا رت خارج ٿيڻ لڳندي آهي، سا حيض ۾ خارج ٿيڻ واري رت جو آڌ يا ٽين پتي هوندي آهي. جڏهن ته انڪانپوءِ، ڇنڊ ڪلاڪ اندر ڳپيڙ ۾ ايتري رت خارج ٿيڻ لڳندي آهي جو ان سبب اها ڳهڻ رستي يونيءَ ۾ اچي پوندي آهي ۽ اٺين حيض اچڻ شروع ٿي ويندو آهي.

گهڻين ڇوڪرين کي حيض بابت ڄاڻ ماهر مهيا ڪنديون آهن. جڏهن ته ڪيتريون ماهر اهڙيون به هونديون آهن، جن کي پاڻ به حيض بابت گهڻي سڌ نه هوندي آهي يا جڏهن سندن ڏيئرن کي پهريون ڀيرو حيض ايندو آهي ته هو کين ان بابت اصلي حقيقتن کان آگاه ڪرڻ نه چاهينديون آهن. جنهن جو نتيجو هي نڪرندو آهي ته ڪيتريون ڇوڪريون اهوئي پائينديون آهن ته اها ڪا خطرناڪ ڳالهه آهي. جنهن ڪري کين حيض بابت اجايا وهر ۽ گمان پيدا ٿيندا آهن ۽ پائينديون آهن ته کين ڪا بيماري ٿي پيئي آهي، خاص طور تي جڏهن اهڙن ڏينهن ۾ هوءَ ڇڙاڪ ٿي پيئي هجي يا ساڻائي محسوس ڪندي هجي. ائين هو پريشان رهنديون آهن.

ماهواريءَ جو مختصر هيٺين طرح سان ذڪر ڪري سگهجي ٿو:

عورت جي سڄيءَ جنمي زندگيءَ ۾ يعني ته زندگيءَ جا اهي سال جڏهن هوءَ اميد سان ٿي سگهي ٿي، سندس جنمي عضون ۾، هر مهيني کي لاڳيتون تبديليون پيدا ٿينديون رهن ٿيون. جن جي نشاندهي سندس ڳپيڙ مان رت جي نڪال ٿيڻ جي صورت ۾ ٿيندي آهي، جيڪا ڇڻ يا پنجن ڏينهن تائين ايندي آهي، اهڙي ماهوار عمل کي، ماهواري سڏجي ٿو.

ماهواري جنمي سرشتي جي آڻيدائين جي اثر هيٺ رهي ٿي. ماهواري جي شروعات ۾ يعني ته حيض اچڻ جي اٽڪل پهرئين ڏينهن تي، آڻيدائين جي فولائيڪلن جا ڪي مخصوص سيل ۽ منجهس موجود آڻو، آهستي آهستي وڌي، آڻيدائيءَ جي مٿاڇري تي نسري اچي ٿو. اٽڪل 14 ڏينهن تي اهو فولائيڪل ٽسي پوي ٿو ۽ آڻو ٻاهر نڪري فيلوپين نليءَ ۾ داخل ٿي پنهنجو سفر ڳپيڙ ڏانهن شروع ڪري ٿو. فولائيڪل جي ٽسڻ کانپوءِ سڪڻي ٿي ويل ان فولائيڪل ۾ ڪي

تبدیلیون اچن ٿيون ۽ پروجيسٽيران هارمون پيدا ڪرڻ شروع ڪري ٿي. هن هارمون جو اثر ڳپيڙن تي پوي ٿو. جنهن سبب ڳپيڙن جو استر سهر ٿي ان لاء تيار ٿي وڃي ٿو ته اهو، ٻوڪيل آني کي پاڻ سان ڇهڻائي سگهي، بشرطيڪ اهو آڻو ٻوڪجي سگهيو هجي. ماهواريءَ جي ان سلسلي ۾، اهڙو عمل 28 ڏينهن تي عروج تي پهچي وڃي ٿو. اهڙين حالتن ۾ جڏهن آڻو ٻوڪجي نٿو سگهي، تڏهن ڳپيڙن جو استر ڳري، حيض جي صورت ۾ نيڪال ٿي وڃي ٿو جنهن ۾ رت کانسواءِ منجهس ٻوڪيل آڻو به هوندو آهي. ائين هر مهيني ماهواري وارجائي رهي ٿي. پر جي آڻو ٻوڪجي وڃي ٿو ته اهو ڳپيڙن جي استر سان ڇهڻي وڌيڪ واڌ ڪرڻ شروع ڪري ٿو. ساڳئي وقت اها ڳالهه به ذهن ۾ رکڻ گهرجي ته آنجنڻ واري عمل کانپوءِ آني جو فيلوپين نليءَ ۾ داخل ٿيڻ، ماهواريءَ جي اٽڪل 14 ڏينهن تي عمل ۾ اچي ٿو ۽ اهوئي آني جي ٻوڪجڻ جو بهترين وقت سمجهيو ويندو آهي. اٽڪل هر مهيني جي 28 ڏينهن تي، 12 سالن جي عمر کانوٺي 45 سالن جي ڄمار تائين عورت کي حيض ايندو رهندو آهي، جنهن ۾ رت ۽ ڳپيڙن جو استر يونيءَ رستي جسم کان ٻاهر خارج ٿي وڃي ٿو. اهو به ممڪن هوندو آهي ته، حيض شروع ٿيڻ کان اڳ يا ان سان گڏوگڏ ڪي ٻيا اهڃاڻ به پيدا ٿي پون جهڙوڪ: مٿي جو سور ۽ اوڪارا وغيره جيڪي ان ڳالهه جا اهڃاڻ هوندا آهن ته معمول مطابق عورت جو آڻو تيار ٿي رهيو آهي ۽ عورت جي جسم ۾ هارموني تبديليون به پيدا ٿي رهيون آهن. ائين سامانجنڻ کانوٺي سنڍ ٿيڻ (menopause) تائين عورت کي حيض ايندو رهيو.

عام عورتي حيض لاءِ عجيب غريب خيال ۽ ڏند ڪٿائون پيش ڪيون وينديون آهن ۽ اهڙو سلسلو قديم دور کان وٺي اڄ تائين ڪيترين تهذيبن ۾ هلندو اچي. ماڻهو پائيندا آهن ته اهڙي عورت جيڪا حيض ۾ هجي تنهن جي هٿ لائڻ سان کير ڦٽي، کاڌو پليت ٿي وڃي ٿو، فصلن کي نقصان رسي ٿو ۽ ڍڪا جانور به ٽپجي پون ٿا. ڪٿي ڪٿي ته اهڙين عورتن کي باقي سماج کان الڳ ڪري ويران جاين ۾ رهايو ويندو آهي. اڄ جي ماڊرن دور ۾ به ڪن سوسائٽين ۾، اهڙن وسوسن وارا ماڻهو موجود آهن. جڏهن ته سائنسي لحاظ کان اهي سڀ اجايون ڳالهيون آهن. ڇو ته جديد ڪوجنائن کانپوءِ ظاهر ٿيو آهي ته اهڙي عورت جيڪا حيض ۾ هجي اها وهنجي تري، پنهنجا وار ڌوئي ۽ جيڪڏهن چاهي ته سنڀوڳ به ڪري سگهئي.

جڏهن حيض سبب ڪي پيچيدگيون پيدا ٿينديون هجن ته انهن جا ڪي اهڃاڻ پيدا ٿيندا آهن جهڙوڪ: مٿي، پٺيءَ جو سور، اوڪارا، ارهن جو ڌڪڻ، نفسياتي دٻاءُ ۽ ڊپريشن وغيره. عام طور تي اهڙيون نشانين حيض شروع ٿيڻ کان هفتو کن اڳ شروع ٿي سگهنديون آهن. جڏهن ته ڪن عورتن ۾ حيض جي شروعات کان اڳ اهڙيون نشانين پيدا ٿي نه سگهنديون آهن.

حيض نه اچڻ (Amenorrhea)

حيض نه اچڻ جا ٻه سبب ٿي سگهن ٿا. (1) ابتدائي (primary) ۽ (2)

ٿانوي (secondary). ابتدائي آمينوريا اها حالت آهي جڏهن ڪڏهن به حيض نه آيو هجي. جنهن جا ڪيترائي ڪارڻ ٿي سگهن ٿا. جهڙوڪ: ڳپيڙ يا آئيدائين جي اٿپوري واڌ، رت جي پوٽائي (anaemia)، ورلي فرج جي سوزش يا اينڊوڪرائين غدودن جي پيداوار ۾ ڳڙهڙ به ٿي سگهي ٿي.

ٿانوي آمينوريا، انهن عورتن ۾ پيدا ٿيندي آهي، جنڪي هونئن ته حيض ايندو رهندو آهي پر ڪن ڪارڻن سبب اهو بند ٿي ويندو آهي. جهڙوڪ: حمل سبب عورتن کي حيض نه ايندو آهي ۽ ورلي تيستائين شروع ٿي نه سگهندو آهي، جيستائين ڪو ويرا ڪجهه هفتا نٿا گذرن. خاص طور تي تڏهن، جڏهن اهڙي عورت ٻار کي ڍڪ ڌارائيندي رهي. انڪانسواءِ ڪن جذباتي پاڻ جهڙوڪ: سڪتي (شڪ)، پو، سفر، ڪنهن دٻاءُ، دٻ، رت جي پوٽائي ۽ اينڊوڪرائين غدودن جي ٻي ترتيب عمل سبب به ائين ٿي سگهندو آهي.

حيض تڪليف سان اچڻ (Dysmenorrhea)

هن حالت ۾ حيض تڪليف سان ايندو آهي. هيءُ تڪليف ٻن قسمن جي ٿي سگهي ٿي (1) اها حالت جڏهن، حيض شروع ٿيڻ سان سور پيدا ٿيندو هجي. جنهن جو سبب ڳپيڙ ۾ ڳڙهيون پوڻ، ڳپيڙ جي ڳٽ، هارمونن جو غير متوازن هجڻ يا ڪي جذباتي ڳالهائون به ٿي سگهن ٿيون. (2) اهي عورتون جن کي اڳ ۾ ڪڏهن به اهڙو سور نه ٿيو هجي. هن سور جي پيدا ٿيڻ جا ڪارڻ، ڪيترا ئي زانا روڳ ٿي سگهن ٿا. اهڙو سور جڏهن لاڳيتو رهندڙ هجي، تڏهن ڪي مخصوص تپاسون ڪيون وينديون آهن.

حيض گهڻو اچڻ (Metorrhagea)

هيءُ اها حالت آهي جڏهن ڳپيڙ مان بي قاعدگيءَ سان رت ايندي رهندي آهي. هن روڳ جي ٽن قسمن ۾ درجيبندي ڪري سگهجي ٿي. (1) حيض ۾ گهڻي مقدار ۾ رت خارج ٿيندي رهي يا جڏهن حيض ڊگهي وقت تائين هلندو هجي، تڏهن اهڙي عورت رت جي پوٽائيءَ جو شڪار ٿي ويندي آهي. جنهن جو علاج اهڙا ڪاڌا ڪاڻڙ هوندا آهن، جن سان رت جي پوٽائيءَ جي کوٽ کي پورو ڪري سگهجي. (2) حيض جي وچاري عرصي ۾ ٻي وقتائتي رت اچڻ. هن حالت جي پيدا ٿيڻ جو هڪ عام سبب هارمونن جي پيداوار جو ٻي ترتيب ٿي وڃڻ هوندو آهي ته اهو ڪنهن تبو (ڳوڙهيءَ) جو ڳپيڙ ۾ هجڻ جي نشاني به ٿي سگهي ٿي. (3) اها حالت جڏهن، سنڌي ٿيڻ کانپوءِ به رت ايندي هجي.

سنڌي ٿي وڃڻ (Menopause)

عورت جي حياتيءَ جو اهو دور جڏهن کيس حيض اچڻ هميشه لاءِ بند ٿي وڃي ته اهڙيءَ حالت کي سنڌي ٿي وڃڻ سڏبو آهي. عام طور تي عورت 45 کان 50 سالن جي عمر ۾ سنڌي ٿي، منجهانئس هميشه لاءِ ٻار ڄڻڻ جي سگهه ختم ٿي وڃي

ٿي. اهڙو وقت ڪجهه اڳ يا پوءِ به اچي سگهي ٿو جنهن جو وڌيڪ مدار اڇڪ (موروثي ڳالهين) تي پڻ مدار رکندڙ هوندو آهي. عام طور تي اهوئي ڏٺو ويو آهي ته جن عورتن کي حيض اچڻ جي شروعات سوڀر ٿئي ٿي، سي سنڍ دير سان ٿين ٿيون. وري اهو به ممڪن هوندو آهي ته سنڍ ٿيڻ جو عمل، عمر جي چوٿين ڏهاڪي ۾ ئي شروع ٿي وڃي، يعني ته وقت کان اڳي سنڍ ٿي وڃڻ به ڪا غير معمولي ڳالهه نه هوندي آهي.

عام طور تي سنڍ ٿيڻ واري عمل جي شروعات هيٺين طرح سان ٿئي ٿي:

- 1- جڏهن حيض اچڻ هڪدم بند ٿي وڃي ۽ وري ڪڏهن به نه اچي.
- 2- ماهواريءَ جو اهڙو مقدار آهستي آهستي ٿي گهٽيو وڃي ۽ پوءِ اهو هميشه لاءِ بند ٿي وڃي ۽
- 3- ايندڙ حيض ڪيترن مهينن تائين لاڳيتو ايندو رهي ۽ پوءِ هميشه لاءِ بند ٿي وڃي.

سنڍ ٿيڻ جي عمل جي پيدا ٿيڻ جو سبب آڻيدانين جي ڪر ۾ تبديلي اچڻ هوندي آهي، جنهن جا جسم ۾ ڪيترائي اثر پيدا ٿين ٿا جهڙوڪ: جنسي عضوا سوڪهڙو کائڻ شروع ڪن ٿا، جنهن سبب ارهه سسڻ ۽ يوني خشڪ ٿي ويندي آهي جو ان جون رتونيون خارج ٿيڻ بند ٿي وينديون آهن. جنهن ڪري سنڀوڳ دوران، درد پيدا ٿيندو آهي ۽ بيمارين سان مقابلي ڪرڻ جي قوت گهٽجي ويندي آهي.

جيئن ته عمر جي هن عرصي دوران، جسم جي هارمونن جي توازن ۾ تبديلي ٿيڻ لڳندي آهي، تنهنڪري جسم ۾ وڌيڪ چرپي گڏ ٿيڻ، چمڙي گهٽجڻ ۽ منهن تي واري پيدا ٿيڻ لڳندا آهن. انڪانسواءِ اهو به ممڪن هوندو آهي ته مٿي جو سور، ڇڙ ۽ اداسائپ جهڙيون ڳالهيون پيدا ٿي سگهن. گهڻي ڀاڱي، عورتن ۾ اهڙا هارمون وري آهستي آهستي متوازن ٿي وري ٺيڪ ٿي ويندا آهن، عورتون چڱيلهيءَ واريءَ حالت ۾ اچي وينديون آهن ۽ سنڀوڳ ڪرڻ جي خواهش پيدا ٿيڻ لڳندي آهي. ڪيتريون عورتون اهڙيون به هونديون آهن جيڪي، سنڍائپ واري وقت کي پنهنجيءَ زندگيءَ جو بهترين وقت سڏينديون آهن.

آني جو ٻوڪجڻ- زندگيءَ جي شروعات:

عام طور تي آڻو، ڪنهن به هڪ فيلپين نليءَ جي آخري ٽئين حصي ۾ ٻوڪبو آهي. (ٻوڪجڻ= جڏهن مرد جو تخمي جيو، عورت جي آني ۾ گهڙي واڌ ڪرڻ لڳي). آڻو، آڻيدانيءَ مان نسر جي/انگور جي ڪرڻ کانپوءِ، فيلپين نليءَ جي ڪيف ۾ سندس آڱر جهڙن اڀارن جي مدد سان نليءَ ۾ داخل ٿيندو آهي ۽ پوءِ نليءَ ۾ هلندو ويندو آهي. کيس اڳتي هلڻ ۾ نليءَ جي مشڪائين ڪوڙ ته منجهس وارن جهڙا اڀار به مدد ڪندا آهن. ٻوڪجڻ کان اڳ سندس اهڙو سفر نسبتاً سست هوندو آهي.

تخمي جيون جو سفر، آني جي بلڪل ابتڙ ۽ ڊگهو ٿئي، جو کين اهڙو سفر

هيٺان يعني، يونيءَ کان شروع ڪرڻو پوندو آهي. جنهن ۾ کيس ڳهڻ جي نالي تي، ڳپيڙ مان ٿيندو، انهيءَ پواڻي مان ورڻو پوندو آهي، جيڪو ڳپيڙ ۽ فيلويپن نليءَ کي ڳنڍي ٿو. کيس ذري گهٽ سڄي فيلويپن نلي لٽاڙي آخر ۾ آني تائين پهچڻو پوندو آهي. تخمي جيون جي پنهنجي، قدبت (سائيز) جي پيٽ ۾ اهڙو سفر ۽ پنڌ کائڻ هزارين پيرا ڊگهو ۽ ڳوڙهو هوندو آهي تنهن هوندي به کين اهڙو ڪشالو ڪيڏو پوندو آهي. تخمي جيو کي جيئن ته ڦڙڪندڙ پيچ به ٿئي، تنهنڪري 17 صديءَ جا ماهر پائيندا هيا ته تخمي جيو آني تائين تري پهچن ٿا. پر تازين ڳولھائن مان ڏٺو ويو آهي ته جڏهن تخمي جيو اهو سفر، اهڙيءَ ريت ئي ڇو نه ڪندا هجن، تڏهن به کين آني تائين پهچڻ ۾ 12 کان 24 ڪلاڪن تائين وقت لڳي وڃي ٿو. جڏهن ته ان خيال جي ابتڙ پنهنجي سفر دوران، اهي ڪڏهن ترندا ويندا آهن ته ڪڏهن ائين نيا ويندا آهن. اهي جڏهن ڳهڻ ۾ پهچندا آهن، جا لعابي آستر سان ڍڪيل هوندي آهي تڏهن، اهو حصو پنهنجيءَ مڙسيءَ سان اڪلائي ڳپيڙ ۾ پهچندا آهن. ڳپيڙ ٽپڻ لاءِ ڳپيڙ جون مشڪائون لهرون کين اڳتي ڌڪي ڇڏينديون آهن. فيلويپن نليءَ ۾ گهڙڻ لاءِ وري به کين پنهنجيءَ مڙسي کان ڪم وٺڻو پوندو آهي، پر هڪ دفعو جڏهن فيلويپن نليءَ ۾ پهچي ويندا آهن ته پوءِ انهن نلين جا اندريان وارن جهڙا اڀار، جيڪي سڌائين لهرائبا رهندا آهن، کين آني تائين ڌڪڻ ۽ پهچائڻ ۾ مددگار ٿيندا آهن جيئن ته تخمي جيون لاءِ اهڙو سفر ۽ پنڌ ڏاڍو ڏکيو هوندو آهي تنهنڪري انهيءَ ويساه ڪرڻ ۾ ڪوبه عجب ناهي ته ڇو رڳو ڪجهه تخمي جيو اوسيتائين پهچي سگهندا آهن. جيتوڻيڪ انزال وقت يونيءَ ۾ خارج ٿيندڙ تخمي جيون جو تعداد ڪروڙن ۾ هوندو آهي، پر تنهن هوندي به اهو ٻڌائڻ ته انهن مان ڪيترا ڳپيڙ ۾ پهچندا هوندا ڏکيو آهي. جڏهن ته ٿلهي ليکي اهي ڏهه لک کن ٿيندا. اهوئي سبب آهي جو مرد ماڻهو ڪروڙين تخمي جيو پيدا ڪري ٿو. جن مان هزار کن ويڃي فيلويپن نليءَ ۾ پهچن ٿا ۽ آخر آني تائين پهچندي پهچندي، انهن جو تعداد آڱرين تي ڳڻڻ جيترو وڃي رهيو. باقي تخمي جيون لاءِ پانيو ويندو آهي ته انهن مان ڪيترا يونيءَ کان ٻاهر ڪسڪي ويندا هوندا ته ڪي، ڳپيڙ ۾ پهچندي پهچندي رت جي اڇن سيلن جي ور چڙهي سندن ڪاڇ پٽجي ويندا هوندا ته ڪي، خالي فيلويپن نليءَ ڏانهن هليا ويندا هوندا. پوءِ به جيڪي تخمي جيو بچندا آهن اهي 24 کان 48 ڪلاڪن تائين سٺل ۽ ڦڙت رهندا آهن.

هڪر ٻيو به سوال ذهن ۾ اڀرندو رهندو آهي ته جڏهن هڪڙو ئي تخمي جيو آني کي ٻوڪڻ لاءِ ڪافي هوندو آهي ته پوءِ گهڻا ڇو ٿا فيلويپن نليءَ ۾ داخل ٿين؟ انهيءَ جي جواب ۾ هي چيو وڃي ٿو ته، به ته ٻارنهن جي مصداق، اهڙي جڳهه تي هجڻ ڪري اهي سڀ گڏجي سڏجي رڳو هڪڙي کي ئي انهيءَ لائق بڻائيندا آهن ته جيئن اهو آني ۾ گهڙي کيس ٻوڪي سگهي. جنهن جي وڌيڪ وضاحت هيئن ڪري سگهجي ٿي ته: اهي سڀ تخمي جيو، جيڪي فيلويپن نليءَ ۾ آني جي چوڌاري پهچي ويندا آهن، سي سڀ هڪ ئي وقت پنهنجي ائڪروسومل توڙي ڪيرائي ڇڏيندا آهن، جنهن لاءِ چيو ويندو آهي ته منجهن اها رتويت ٿئي جا آني

وڌيڪ سگهارو ۽ ٻلوان ٿئي. تخمي جيو جو آني جي ماس ۾ گهڻو ڪانپوءِ آني جا ٻاهران پڙدا هڪدم سخت ٿيڻ شروع ٿيندا آهن ته جيئن منجهس ٻيو ڪو تخمي جيو گهڙي نه سگهي. آني جا پڙدا ٿپي سندس اندر ڳر تائين پهچڻ کانپوءِ تخمي جيو پنهنجو پيچ ۽ ڍور ڇنڊي ڇڏيندو آهي ۽ رڳو سندس منڍي واڌ ڪرڻ شروع ڪندي آهي، منجهس پهريون ڀيرو تخمي جيو جا ڪروموسوم (موروثي ايڪا/جزا) ظاهر ٿيڻ لڳندا آهن، ساڳئي طرح سان آني جي ڪروموسومن ۾ به اهڙي تبديلي ايندي آهي، جو اهي سائيز ۾ وڌڻ ۽ ظاهر ٿيڻ لڳندا آهن. ائين جڏهن نر ۽ ماد جا ڪروموسوم پاڻ ۾ ملي ويندا آهن تڏهن اهڙي ٻوڪيل آني ۾ ڪروموسومن جو تعداد وري ساڳيو يعني 46 ٿي ويندو آهي. جن ۾ 2 جنسي ڪروموسوم ته باقي 44 آٽوسوم هوندا آهن ۽ اهائي اها مهل هوندي آهي جڏهن ڳڻپ جي نر يا ماد ٿيڻ جو فيصلو ٿيڻ وارو هوندو آهي، جنهن جو مدار هن ڳالهه تي هوندو آهي ته آني کي ڪهڙي قسم جي تخمي جيو ٻوڪيو آهي، يعني ته اهو ايڪس آهي يا واءِ.

آني جو تخمي جيو سان ٻوڪجڻ کانپوءِ، اهو ٻوڪيل آٽو ڪيترن ئي ڀاڱن ۾ ڦاٽجڻ شروع ٿيندو آهي. جيئن ڦاٽڻو ويندو آهي تيئن فيلوپين نليءَ ۾ اڳتي به هلندو ويندو آهي ۽ اچي ڳپيڙ ۾ پوندو آهي. ائين ٻوڪجڻ جي هڪ هفتي کانپوءِ آٽو ڳپيڙ ۾ پهچي ويندو آهي ۽ تيسيتائين 46 سيلن جو بال بڻجي ويندو آهي، سيلن جي هن بال ۾ پاڻي به پيدا ٿي ويندي آهي ته سيل الڳ ٿي سندس مٿاڇري تي اچي ويندا آهن. سيلن جي ڦاٽڻيل هن جهڳٽي کي بلاستوسسٽ (blastocyst) سڏجي، جيڪا اورجي ٺهڻ جي شروعات پڻ هوندي آهي.

هتي هن ڳالهه جو به ذڪر ڪرڻ مناسب ٿيندو ته جڏهن ڪنهن گهر ۾ رڳو ڇوڪريون ڄمن ٿيون ته انهن ۾ عورت جو ڏوهه نه هوندو آهي، جيئن عام طور تي ڀانيو ويندو آهي ۽ انجا ڪيترين ئي حالتن ۾ دڪڻاڪ نتيجا پڻ نڪرندا آهن جو ان سبب مرد ماڻهوءَ جو پنهنجيءَ وٽيءَ سان سٺو سلوڪ نه رهندو آهي. جڏهن ته ڇوڪرين يا ڇوڪرن پيدا ڪرڻ جو رڳو جوابدار مرد آهي، ڇاڪاڻ ته مرد جيڪي تخمي جيو پيدا ڪري ٿو، اهي ٻن قسمن جا آهن ۽ سندس هڪ ته ٻئي قسم کي، پوءِ چاهي اهو ايڪس هجي يا واءِ، آني کي ٻوڪڻو پوندو آهي. يعني ته اهو مرد تي هوندو آهي ته سندس ڪهڙو تخمي جيو سگهارو ۽ آني کي ٻوڪڻ لائق آهي. ان لحاظ کان عورت ٻي وس هوندي آهي جو عورت جيڪي به آٽا پيدا ڪري ٿي. انهن ۾ اهڙي مڪياري نه هوندي آهي.

ساڳئي وقت ڪي ماڻهو اها به دعويٰ ڪندا آهن ته جي مڙس رعب تاب وارو آهي ته اهڙي مڙس جي زال رڳو ڇوڪرا ڄڻيندي رهندي پر جيڪڏهن زال برڪ ۽ رعبدار هوندي ته هوءَ رڳو ڇوڪريون پيدا ڪندي رهندي. اهي سڀ اجايا خيال آهن ۽ سائنسي لحاظ کان انهن ۾ ڪابه حقيقت ناهي.

جڏهن کان سائنسدانن کي اها خبر پيئي آهي ته تخمي جيو ٻن قسمن جا آهن تڏهن کان هو اهڙيءَ کوجنا ۾ مشغول آهن ته جيئن انهن مان ڪنهن به هڪ

گهريل قسر کي پنهنجيءَ مرضيءَ سان استعمال ڪري ٻار پيدا ڪري سگهجن. جو ڪيترائي والدين چاهيندا آهن ته سندن ڪٽنبي رٿابندي سندن مرضيءَ مطابق هجي. ڪجهه وقت اڳ تجربن لاءِ اهڙيون سيون به تيار ڪيون ويو هيون جيڪي مردن کي هٿڻ سان، ڪجهه وقت لاءِ سندن تخمي جيو جي ڪنهن به هڪ قسر کي ٺهيل بڻائي ٿي سگهيا، مثال طور: جي ڪنهن کي گهڻيون ڌيئر جمي رهيون آهن ته هو اهڙي سٺي هٿائي پنهنجن ايڪس تخمي جيون کي ڪجهه وقت لاءِ سست ۽ ٺهيل ڪرائي ٿو سگهي، جنهن سبب واءِ تخمي جيو وڌيڪ ڦڙت رهي، اتي کي ٻوڪي ڇوڪر پيدا ڪرڻ جا وڌيڪ موقعا پيدا ڪري سگهن ٿا. ساڳئي وقت اهو به ڏٺو ويو آهي ته، ايڪس تخمي جيو، واءِ تخمي جيون کان پنڄوڻا وڏا آهن، انهيءَ ڪري اهو به ممڪن ٿي سگهيو ته انهي قسمن کي الڳ الڳ ڪري سگهجي.

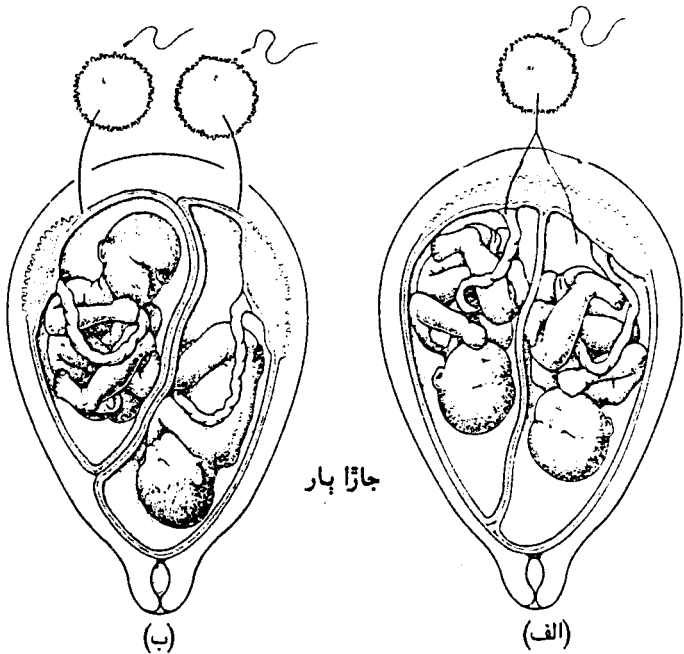
جاڙا ٻار (Twins)

ٽٽائين جانورن لاءِ اها هڪ عام رواجي ڳالهه ليکي ويندي آهي ته اهي هڪ ئي وقت، هڪ کان وڌيڪ ٻچا پيدا ڪري سگهن. انسان عام طور تي جاڙا ٻار به پيدا ڪري سگهندو آهي ته سندس لاءِ ٽيلهڙا، چولهڙا يا پنڄڙيا به جڻڻ ڪا غير فطري ڳالهه نه ليکي ويندي آهي. جاڙا ٻار ٻن قسمن جا ٿي سگهن ٿا. طبي سائنس ۾ جاڙن جي هڪ قسر کي مونوزائوگوتڪ يا آئيڊينٽيڪل (monozygotic/identical) سڏجي ته ٻئي قسر کي ڊائزائوگوتڪ يا فرٽرنل (dizygotic/fraternal) چئجي.

آئيڊينٽيڪل جاڙن پيدا ٿيڻ جو ڪارڻ هي آهي ته هڪڙو ٻوڪيل آڻو، ٻن آڻن ۾ ورهائجي ٻه الڳ الڳ فرد پيدا ڪريو (هڪڙي آڻي کي هڪ ئي تخمي جيو ٻوڪي ٿو). جيئن ته اهڙا فرد، هڪ ئي ٻوڪيل آڻي مان جنم وٺن ٿا، انڪري هن قسر جا جاڙا ساڳئي جنس ۽ جينن وارا ٿين ۽ موروثي خاصيتن جي لحاظ کان بلڪل هڪجهڙا هوندا آهن. ايتري قدر جو منهن مهاندين کانسواءِ سندن هٿن جون ريڪائون به بلڪل ساڳئي قسر جون ٿين.

فرٽرنل جاڙن پيدا ٿيڻ جو ڪارڻ وري هي آهي ته آئيڊاني، هڪ ٻچاءِ هڪ کان وڌيڪ رسيل آڻا خارج ڪري وجهي ٿي. اهڙو هر هڪ آڻو، الڳ الڳ تخمي جيون سان ٻوڪجي ٻڳي ٺاهي وجهي ٿو، مثال طور: جڏهن هڪ ٻچاءِ ٻه آڻا، ساڳئي وقت تي، ٻن تخمي جيون سان ٻوڪجن. هن حالت ۾ اهو به ضروري ناهي هوندو ته ڄمندڙ ٻار ساڳئي جنس وارا هجن! اهوئي سبب آهي جو اهي هڪ ٻئي سان مشابهت رکندڙ نه هوندا آهن. موروثي خاصيتن جي لحاظ کان ٻين پائرن-پينرن جهڙا هوندا آهن.

اهڙن جاڙن کي جيڪڏهن ڄمڻ کانپوءِ الڳ الڳ پاليو ۽ سندن مختلف هٿن تي پرورش ڪئي وڃي ته پوءِ به هو اهڙي طرح سان وڌندا ويجهندا رهندا جو منجهن عجب جي حد تائين هڪجهڙا ٿپ موجود ٿئي. اهڙو هڪڙو مشهور عام

(الف) آئڊنٽيڪل جاڙا، هڪ آني مان قانونجي ٻن هڪجهڙن ٻچن ۾،
 ڪائين ٿا.
 (ب) فرٽرائل جاڙا، ٻن آئن جي هڪجهڙن سان پيدا ٿين ٿا.

مثال، جيم ٽوينز (Jim Twins) ڀائرن جو آهي جن مان هڪ جو نالو جيمس ليويز (James Lewis) ته ٻئي جو جيمس اسپرنگر (James Springer) هيو.

جنوري 1979 ۾ ليويز، ليما-اوهايو ۾ سڪيورٽي گارڊ هيو جنهن پنهنجي ڄاڙي ڀاءُ اسپرنگر کي نيٽ ڳولي لڌو. جو هي ٻئي ڀائر 5 سالن جي عمر ۾ هڪ ٻئي کان تڏهن الڳ ڪيا ويا هيا جڏهن اسپرنگر کي ڪنهن پالڻ لاءِ ڪورٽ کان ٻئي ورتو هو جيڪو پوءِ ڊئٽان-اوهايو ۾ رڪارڊ ڪلارڪ جي حيثيت سان ڪم ڪري رهيو هو. 39 سالن جي وچوڙي کانپوءِ ٻنهي ڀائرن جي ملاقات ٿي. حالي احوالي تيئن کانپوءِ خبر پيئي ته: هنن ٻن عورتن سان شادي ڪئي هئي انهن ٻنهي جا نالا لنڊا (Linda) هيا. ڪجهه عرصي کانپوءِ ٻنهي ڀائرن، پنهنجين زالن کي طلاق ڏئي جن عورتن سان ٻي شادي ڪئي هئي انهن ٻنهي جا نالا به هڪ جهڙا يعني ته بيتي (Betty) هيا. ليويز پنهنجي پهرين پٽ جو نالو اٽلن (Allan) رکيو هو. اسپرنگر پنهنجي پهرين پٽ جو نالو اٽلن (Allan) رکيو هو.

جشمس پائرن، ٻاراڻي وهيءَ ۾ ڪتا پالبا ۽ ٻنهي ڪتن کي تواءَ جي نالي سان سڏيندا هيا. ٻنهي پائرن ڀارت تائين طور، ڊپيوٽي شيرف ٿي ڪم ڪيو هو ۽ مشهور مٿڪڊونالڊ ڪمپنيءَ ۾ ڪجهه وقت لاءِ نوڪري ڪئي هئي. انڪانسواءِ ٻئي، ڪنهن وقت ۾ پيٽرول پمپ تي نوڪر رهي چڪا هيا. اسڪول جي زماني ۾ ٻنهي پائرن جو ساڳيوئي وٽنڊو سبجيڪٽ هيو يعني ته رياضي. ٻنهي کي ننڊ جا ساڳيا مسئلا، تماڪ چڪڻ ۽ پيئڻ جون هڪ جهڙيون عادتون هيون. ٻنهي کي ٻنپهرن جي وقت کانوٺي مٿي جو سور پوندو هيو، جيڪو اڳتي هلي مئگريٽس ۾ متحجي ويو هون ٻنهي کي ٻه دفعا هارٽ اٽيڪ ٿي هئي ۽ موڪن جو مرض هيو. جاڙا جر انهن 300 جاڙن مان هڪ عجيب جاڙو آهي، جن تي يونيورسٽي آف مينيسوٽا ۾ گوجنا هلي رهي آهي.

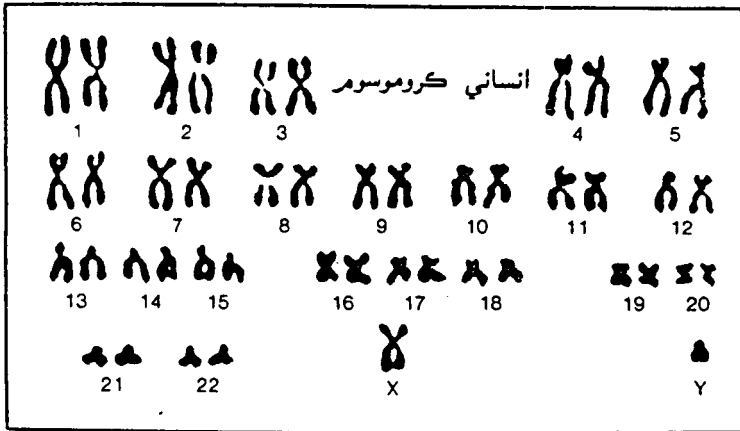
دنيا جي مختلف ملڪن ۾ جاڙن جي چمڻ جو انگ به مختلف ڏنو ويو آهي. اميريڪا ۾ هر 80 ويمن ۾ هڪ جاڙو ڄمي ٿو. جڏهن ته برطانيا ۾ هر 90 ويمن ۾ هڪ، اسڪينڊينويين ملڪن ۾ هر 65 ويمن ۾ هڪ، اسپين ۾ 110 تي هڪ ته مشرق ۾ 170 ۾ هڪ جاڙو ڄمي ٿو. اهو به ڏنو ويو آهي ته نوجوان مائرن جي پيٽ ۾، پڪيءَ عمر جي مائرن کي وڌيڪ جاڙا ڄمن ٿا (يعني ته 18 سالن جي ڄمار واري ماءُ جي پيٽ ۾ 38 سالن جي ماءُ کي جاڙن جي چمڻ جو وڌيڪ امڪان ٿئي). اهو به اندازو لڳايو ويو آهي ته 90X90 ويمن ۾ ٽيلهٽا (triplet) ته 90X90 X90 ويمن ۾ چولهٽا (quadruplet) پيدا ٿين ٿا.

سڀني چمنڊڙ جاڙن ۾ 3/4 چمنڊڙ جاڙا فرٽرنل ٿين. جڏهن ته 250 جاڙن ۾ رڳو هڪ آئڊيٽيڪل جاڙو ڄمي ٿو. جاڙن جي چمڻ جي اها نسبت سڄيءَ دنيا ۾ ساڳي ۽ سڀني ماڻهن ۾ هڪجهڙي ڏني ويئي آهي.

جاڙن جي چمڻ سان سندن لاءِ ڪي خاص طبي مسئلا پيدا نٿا ٿين، سواءِ انجي ته چمڻ وقت سندن وزن عام چمنڊڙ ٻارن جي سراسري وزن کان گهٽ ٿئي. ساڳئي وقت ماهر، والدين کي اها به صلاح ڏيندا آهن ته اهڙن چمنڊڙ ٻارن کي مٿرن جي ڦٽندڙ سالن جيان نه سمجهن ۽ نه ئي کين اهڙو احساس ڏيارجي. ان بجاءِ کين همٿايو وڃي ته جيئن هو پنهنجي شخصيت ۽ انفراديت پاڻ پيدا ڪرڻ جي سگهه پيدا ڪري سگهن. جيڪڏهن والدين سري سگهندا هجن ته هو، اهڙي هر هڪ جاڙي کي الڳ الڳ قسمن جي پوشاڪ پارائين ته جيئن ٻيا به منجهن فرق محسوس ڪري، کين الڳ الڳ نالن سان سڏي سگهن، جو خاص طور تي اهڙا جاڙا ٻار جيڪي فرٽرنل ۽ ساڳئي جنس وارا ٿين تن ۾ ڏيکائپ سان فرق محسوس ڪري سگهو آهي.

جنسي ڪروموسومن سبب پيدا ٿيندڙ بيماريون:

اڳ ۾ اهو ٻڌائي آيا آهيون ته جسم جي هر هڪ سيل ۾ ڪروموسومن جا 23 جوڙا ٿين، جن مان 22 هڪجهڙا هوندا آهن ۽ هڪڙو انهن کان نرالو ٿئي. عورتن جي حالت ۾ اهڙو 23 جوڙو پڻ باقي 22 جوڙن جهڙو ٿئي پر انکي ايڪس

1 کان 22 تائين ڪروموسومن جي جوڙن جو ساڳيو ٻول ٿئي جيڪي
 آٽوسوم آهن. جڏهن ته ايڪس ۽ واءِ جوڙي ۾ ايڪس، واءِ کان وڌو
 آهي، جن کي جنسي ڪروموسوم سڏجي.

ايڪس (xx) جنسي ڪروموسوم سڏجي. مردن ۾ ٻه ڪروموسومن جو اهڙو
 جوڙو ٿئي، جيڪو باقي ڪروموسومن کان انيڪ آهي يعني ته ان جوڙي ۾ هڪڙو
 ايڪس ڪروموسوم ٿئي جهڙوڪ: عورتن ۾ هوندو آهي ۽ ٻيو واءِ ڪروموسوم
 ٿئي جيڪو عورتن ۾ نه هوندو آهي. آئي جو ٻوڪڃڻ وقت ڪروموسوم پاڻ ۾
 ملي يا ته ايڪس ايڪس (xx) ٿي ڳپ ڪي چوڪريءَ ۾ مٿائي ڇڏيندا آهن يا
 ايڪس واءِ (xy) ملي ڳپ مان چوڪرو پيدا ڪن ٿا. ائين ڪروموسومن جو ڪل
 تعداد وري 46 يا 23 جوڙن جو ٿي ويندو آهي.

ورلي ائين به ٿيندو آهي ته ڪن سببن ڪري، ٺهندڙ ڳپ ۾ ڪو گهريل
 جنسي ڪروموسوم يا ته داخل ٿي نه سگهندو آهي يا ڪو وڌيڪ داخل ٿي ويندو
 آهي جنهنڪري جنسي ۽ ڪي ٻيون پيچيدگيون پيدا ٿي پونديون آهن، جيڪي
 هيلين ٽن قسمن جون ٿي سگهن ٿيون.

ٽرنرس سنڊروم (Turner's syndrome)

هيءَ حالت چوڪرين ۾ تڏهن پيدا ٿيندي آهي، جڏهن سندن ڳپ ٺهڻ وارو
 هوندو آهي جو ڪن سببن ڪري ڳپ ۾ هڪ جنسي ڪروموسوم يعني ايڪس
 (x) شامل ٿي نه سگهندو آهي، جنهنڪري اهڙو ڳپ عام رواجي حالتن جيان
 ايڪس ايڪس (xx) هجڻ بجاءِ رڳو ايڪس وارو هوندو آهي، انکي ايڪس او
 (xo) وارو به سڏجي جڏهن ته او جو مطلب ٻڙي هوندي آهي. جنهن جو مطلب ٿيو
 ته ڳپ ۾ هڪ جنسي ڪروموسوم جي کوٽ آهي. هر 5 هزارن چوڪرين ۾ هڪ

چوڪري هن حالت ۾ پيدا ٿئي ٿي. اهڙيون چوڪريون، عام طور تي بندريون، ننڍي هڏڪاٽ واريون، سندن ڪنڌ مٿل، ڳچيءَ جون مشڪون ٿاڀيل ٿين (سڄي عمر ائين رهن جو سندن واڌ ڪرائيندڙ هارمون بي اثر ٿئي)، جنهن جو ڪارڻ اهڙين مشڪن جي غير رواجي واڌ هوندي آهي. اهڙيون چوڪريون جنسي لحاظ کان سامانجي نه سگهنديون آهن، کين ٻاهريان جنسي عضوا عورتن ٿين پر اندريان جنسي عضوا نه هوندا آهن. انڪانسواءِ کين ڄائي ڄم جا ڪي ٻيا روڳ به ٿي سگهن ٿا، جهڙوڪ: دل، بڪين ۽ اکين جون تڪليفون، جن جو اڃا جي دور ۾ ڪامياب علاج ممڪن آهي، ساڳئي وقت اهڙن ٻارن جي والدين کي هن ڳالهه کان به هوشيار رهڻ گهرجي ته اهڙن ٻارن کي ٻڌڻ جي تڪليف به ٿي سگهي ٿي، حسابن ۽ زمان ۽ مڪان جهڙين ڳالهين جي پروڙن ۾ جڏيون ٿين. اهڙين عورتن کي جملي 45 ڪروموسوم ٿين.

ڪلينيڦيلٽرس سنڊروم (Klinefelter's syndrome)

هي به هڪ قسم جو جنسي ڪروموسوم سبب ڄائي ڄم کان چوڪرن ۾ پيدا ٿيندڙ روڳ آهي. اهڙن چوڪرن جو جڏهن ڳڻ ٺهندو آهي، تڏهن سندس ڳڻ ۾ عام رواجي حالتن جيان ايڪس ايڪس (xy) ڪروموسوم هجڻ بجاءِ ايڪس ايڪس واءِ (xxy) ڪروموسوم هوندا آهن يعني ته اهڙي ٺهندڙ ڳڻ ۾ 46 ڪروموسومن بجاءِ 47 ڪروموسوم ٿين. منجهس اهڙو هڪڙو واڌو جنسي ڪروموسوم يا ته ماءُ جي آني مان يا تخمي جيو مان خارج ٿي، واڌ ڪائيندڙ ڳڻ سان ملي ويندو آهي. جنسي ڪروموسومن سبب پيدا ٿيندڙ روڳن ۾ هي وڏي ۾ وڏي پيدا ٿيندڙ هڪ عام روڳ آهي.

هن روڳ جون نشانيون تڏهن ظاهر ٿين ٿيون جڏهن چوڪرو بلوغت جي عمر کي رسي ٿو. ڪروموسومن جي ان گڙبڙ جو اثر سندس جنسي اوسر تي ٿئي ٿو. جنهن سبب سندس آلت ننڍڙي ۽ خصيا گهڻا ننڍڙا پيدا ٿين، جنهنڪري هو تخمي جيو پيدا ڪري نه سگهندو آهي. اهڙو مرد خصي رهيو. باقي مردائون خاصيتيون جهڙوڪ: ڏاڙهي مڇ يا ته کيس چمنڊي ٿي ناهي يا مڙيوڻي چمنڊي آهي، هو ڏسڻ ۾ عام مردن جيان نه لڳندو آهي. اهو به ممڪن هوندو آهي ته اهڙو فرد ڪنهن حد تائين ذهني معذور به هجي. ڪلينيڦيلٽرس سنڊروم جي ڪن حالتن ۾ xxy يا xxxxy جهڙيون حالتون به پيدا ٿي سگهنديون آهن.

ڊائونس سنڊروم (Down's syndrome)

هيءَ حالت تڏهن پيدا ٿيندي آهي جڏهن ڪو تخمي جيو عورت جي، ان آني سان ٻوڪجي پوي جنهن ۾ ڪروموسوم نمبر 21 جون ٻه ڪاپيون موجود هجن. جنهن سبب پيدا ٿيندڙ ڳڻ ۾ عام رواجي حالتن بجاءِ 47 ڪروموسوم ٿين، اهڙي ٻار ۾ جيڪي نشانيون پيدا ٿينديون انهن کي ڊائونس سنڊروم جي نالي

سان سڏيو ويندو آهي جيڪي آهن: ٽلها ڇپر، گهٽ ذهانت ۽ ڳالهائڻ ۾ نقص. ڊائونس سنڊروم جي شڪار ٻارن ۽ صحتمند ٻارن ۾ اهوئي فرق ٿئي ته پهرين قسم جي ٻارن ۾ ڪروموسوم نمبر 21 جو هڪ ڊائو / ڪاپي وڌيڪ موجود ٿئي. ڪروموسوم جي طبي چڪاس رستي اهو به ممڪن هوندو آهي ته، اهڙن ڏوهارين جا ڪروموسوم چڪاسي اهو ڏسي سگهجي ته منجهن ڄاڻي ڇر کان ته ڪي ارهزورائي ۽ اڳرائي ڪرڻ وارا جذبا ۽ پاڻ ۾ موجود ناهن، مثال طور: برطانيا جي هڪ جيل ۾ ڏوهارين جي ڪيل تپاس مان اهو ظاهر ٿيو ته، انهن ۾ 20 سيڪڙو مرد اهڙا هيا جن جو قد، ڇهن فوٽن کان به ڊگهو هو ۽ سندن ڪروموسوم جي جڏهن تپاس ڪئي ويئي ته انهن ۾ ايڪس واءِ واءِ (xyy) ڪروموسوم موجود هيا. جيئن ته قدرتا، واءِ ڪروموسوم مذڪرائپ جي خاصيتن ۽ گڻن لاءِ ٿين، تنهنڪري اهو ويساه ڪيو ويو ته اهڙا xyy ڪروموسوم رکنڊڙ مرد وڌيڪ اڳرائي ڪندڙ ۽ وحشي پئي وارا ٿين ٿا. اهڙن مردن لاءِ اهو به سمجهيو ويندو آهي ته اهي هلڪيون ڦلڪيون چوريون ڪندڙ ۽ دڪانن تان مال چورائيندڙ ٿين. 1969ع ۾ لاس اينجلس جي هڪ جج اها فتويٰ ڏني ته اهڙن xyy وارن شخصن کي ڪروموسوم جي بي قاعدگي سبب، کين ڪيل ڪوبه گناه/ڏوهه بخشي نٿو سگهجي. هڪ تازي مشاهدي مان اهو به ڏٺو ويو آهي ته هر 700 نارمل مردن مان، جنکي xy ڪروموسوم ٿين تن ۾ هڪ xyy ڪروموسوم وارو ٿئي ۽ اهڙا ڪيترائي شخص بلڪل نارمل ٿين ٿا.

مخنشيت (Hermaphroditism)

خنشيت به هڪ اهڙي حالت آهي جيڪا ڪروموسوم سبب پيدا ٿئي ٿي پر اها xyy واريءَ حالت جي ڀيٽ ۾ ورلي ٿئي. خنث اهي مرد ۽ عورتون ٿين جن ۾ عورتاڻا ۽ مرداڻا جنمي غدود يعني خصيا ۽ آئيدانيون موجود هونديون آهن. جڏهن ته ڪي مخنث اهڙا ٿين جن جا ٻاهران جنسي عضوا، جنسي ڪروموسوم جي ابتڙ ٿين. هن قسم جي مخنث فردن کي سوڊو هرماڦروڊائيت (pseudohermaphrodite) سڏجي. اهي عورتون جيڪي سوڊو هرماڦروڊائيت ٿي جنم وٺن ٿيون تن ۾ ڪروموسوم، جنمي غدود، هارمون ۽ اندريان جنسي عضوا به زنانہ هوندا آهن پر جيئن ته منجهن موروئي (جينيتڪي) گڙهڙ ٿئي، ان سبب سندن ٻچي جي اوسر دوران مرداڻا هارمون جهجها پيدا ٿين ٿا. ائين اهي جڏهن جنم وٺن ٿيون ته کين ننڍڙي آلت ۽ انڊڪوش پڻ هوندا آهن، جڏهن ته سامانجڻ سان سندن ارهه نروار ۽ اصلي جنس ظاهر ٿي پوندي آهي.

لغت (Glossary)

اصطلاحن جون رڳو اهي معنائون / وضاحتون ڏنيون ويون آهن، جن سان هن ڪتاب جي مواد جو لاڳاپو آهي، جڏهن ته اهڙن اصطلاحن جون هڪ کان وڌيڪ به معنائون ٿي سگهن ٿيون.

accessory glands   ائڪسسري گلنڊس
واڌو، اضافي غدود، مردن ۾ پراستيت غدود.

acrosome   ائڪروسوم
توپيءَ جهڙي بناوت جنهن ۾ لائيسوسومل ۽ پروٽيولائيٽڪ انزائيمون ٿين، جن لاءِ پائڻيو ويندو آهي ته اهي تخمي جيو کي آڻي ۾ گهڙڻ ۾ سهائتا ڪن ٿيون.

amoeba   آميبا
سادو هڪ سيلو جاندار، عام طور تي بيٺل پاڻيءَ ۾ آزاد زندگي گذاريندڙ ۽ سدائين شڪل بدلائيندڙ.

asexual   آسيڪشوئل
اجنسي، جنس جو نه هجڻ، جنس سان واسطو نه رکندڙ.

autosome   آٽوسوم
عام ڪروموسوم جيڪي مردن ۽ عورتن ۾ هڪ جهڙا ۽ جنسي ڪروموسومن کان نرالا ٿين. انسان ۾ آٽوسوم ڪروموسومن جا 22 جوڙا ٿين.

cell   سيل
جاندار جسمن جو هڪ تهج بنيادي ايڪو جيڪو پروٽوپلازم جو جڙيل ٿئي. جسر جو هر عضوو، سيلن جو ٺهيل ٿئي. سيل ۾ هڪ نيوكليئس ۽ انجي چوڌاري سائيٽوپلازم ٿئي، جنهن ۾ سيل جا ڪيترائي عضوا ٿين. سيل بناوت ۽ ڪارج جي لحاظ کان جاندار جو هڪ بنيادي ايڪو آهي. سيل سائيز ۾ مختلف ٿين.

cervix   سرويڪس
گهڻ، ڪنهن به عضوي جو اڳيون حصو يا ڳچي.

chromosome

ڪروموسوم

سيل جي نيوكليئس ۾ موجود ننڍڙا، تانڊورن يا ڏيتين جهڙا جسر تڏهن
 ڏسجڻ ۾ اچن جڏهن سيل ورڇجڻ لڳي. ڪروموسوم ۾ جينون (genes) به
 ٿين، جيڪي فرد کي ورثي ۾ مليل خاصيتن جو تعين ڪن. انسان جي هر سيل
 ۾ (تخمي جيو ۽ آني ڪانسواءِ) ڪروموسوم جا 23 جوڙا ٿين. ڪروموسوم ٻن
 قسمن جا ٿين. هڪڙا عام، ته ٻيا جنسي ڪروموسوم سڏجن. عورتن جي سيلن
 ۾ عام ڪروموسوم جا 22 جوڙا ٿين جنکي آٽوسوم به سڏجي ۽ هڪ جوڙو
 وڏڙن ڪروموسوم جو ٿئي جنکي ايڪس يا جنسي ڪروموسوم چئجي. مردن
 جي سيلن ۾ 22 آٽوسوم ته هڪڙو جوڙو جنسي ڪروموسوم جو ٿئي، جنهن ۾
 هڪڙو ايڪس ۽ هڪڙو گهڻو ننڍڙو واءِ ڪروموسوم هوندو آهي.

circumcision

سرڪمشن

طهر، آلت جي ٻاهرين کپي کي سڄو سارو يا ڪي قدر ڪٽي ڇڏڻ، عورتن
 ۾ ڪڪڙيءَ جو مٿيون کپو ڪٽي ڇڏڻ.

clitoris

ڪلائيٽورس

ڪڪڙي، عورت جي جنسي عضون ۾ هڪ ننڍڙو، اپريل عضوڙو، شهوت لاءِ
 وڌ ۾ وڌ حساس ۽ مردن جي آلت سان ميل کائيندڙ.

conception

ڪنسيپشن

ڳڻپ پوڻ، پيٽ ٿيڻ. اها مهل جڏهن مرد جو تخمي جيو عورت جي آني کي
 ٻوڪي هڪ سيل جي صورت ۾ مٽجي ٻڄي ۾ واڌ کائي.

contraception

ڪنٽراسپيشن

ڳڻپ روڪ، ڪوبه اهڙو طريقو استعمال ڪرڻ جنهن سان جماع کانپوءِ حمل
 ٿي نه سگهي.

corpora cavernosum

ڪارپورا ڪئورنوسم

آلت جا پورا جسر، ٺڳندڙ تشوئن جو ڪالم جيڪو آلت جا پاسا ۽ پُٺ
 ٺاهي. آلت جو اسفنجي جسر به سڏجي.

corpus luteum

ڪارپس ليوٽم

آنيڊائيءَ جو ڦڪو جسر، جيڪو آنجن کانپوءِ ان هنڌ تي پيدا ٿئي، جتان
 رسيل آنو خارج ٿي وڃي ٿو. ڦڪي جسر جو ڪم پروجيسٽيران هارمون خارج
 ڪرڻ آهي، جيڪو ڳڻپڻ کي حمل لاءِ تيار رکي ٿو. جيڪڏهن آنو ٻوڪجي پوي
 ته ان جي سائيز وڌي وڃي ٿي ۽ ڪيترن مهينن تائين باقي رهي ٿو. آني جي
 ٻوڪجي نه سگهڻ واريءَ حالت ۾ ڦڪو جسر ڪوماڻجي گر ٿي وڃي ٿو.

corpus spongiosum

ڪارپس اسپنجيوسم

ڳڻندڙ تشوئن جو ڪالم جيڪو پيشاب نليءَ جو مٿاڇرو ٺاهي ته ان ۾ پيشاب نلي به ٿئي. هي ڪالم اڳتي هلي آلت جو سوڀارو ٺاهي ٿو، مردن جي پيشاب نليءَ جو اسفنجي جسر به سڏجي.

ڪائوپرس گلنڊ cowper's gland
مترجي داڻن جيترو غددون جو جوڙو جنهن جون رطوبتون پيشاب نليءَ ۾ پون ۽ مٺيءَ جي پاڻي ۾ اٽلڪي مقدار ۾ ٿين.

ڪريٽارڪزم cryptorchism
اها حالت جڏهن جوڙجڪ جي نقص سبب خصيا پنهنجن پوشن ۾ لهي نه سگهن.

سسٽ cyst
نير نهري يا پاڻيئي ڳوڙهي جيڪا عام رواجي يا غير رواجي به ٿي سگهي ٿي.

اڄڪيوليشن ejaculation
انزال، مٺيءَ جو زورائڻي گوهي جي صورت ۾ نيڪال ٿي وڃڻ.

اينڊوڪرائين گلنڊس endocrine glands
جسر جا اهي غدد جيڪي ڳوڙين بنائين ۽ پنهنجون رطوبتون (هارمون) سڌيون رت سان ملائي ڇڏين. هي غدد جسر لاءِ ايترائي اهم ٿين جيتروڪ، مٺيءَ ۽ تنتي سرشتو، ڇاڪاڻ ته جسر جي واڌ ويجهه، ماهواري ۽ حمل دوران پيدا ٿيندڙ تبديليون هارمونن جي اثر هيٺ رهن. اينڊوڪرائين غدد آهن: پٽيوٽري، ٿائرائيڊ، پٿائائرائيڊ، ايڊرينل، ٿائيمس، لبلبه، خصيا ۽ آئيدانيون.

اينڊوميٽريم endometrium
ڳپيڙ جو اندريون لعابي اسٽر، جنهن جي جوڙجڪ ۽ ٽلهائپ ماهواريءَ جي وقت سان مٽي رهي ۽ ڪارج جي لحاظ کان ٽه ٿئي.

امبريو embryo
تخمي جيو ۽ آني جي ميلاپ کانپوءِ پيدا ٿيندڙ ڳپ، ٻن مهينن کانپوءِ جڏهن ڳپ جي انسان ۾ سڃاڻپ ڪري سگهجي تڏهن انکي ٻچو (foetus) سڏجي.

ايڊيڊائيمس epididymes
خصين جي پٺاڙن سان ڊگهيون، ڏاڳن جهڙيون وڙوڪر نليون، جتي تخمي جيو ڪٺا ۽ رسجي بالغ ٿين.

ارڪشن erection
ٺوڳ، انگيز، آلت يا ڪکڙيءَ جو رت جي رسد سبب ڪڙو سخت ٿي وڃڻ.

estrogen

ايسٽروجن

عورتا ۾ جنسي هارمون جن جو آئوڻ، آئيدانيءَ مان آئي خارج ڪرائڻ کان سواءِ واڌ ويجهه ڪرائڻ، اندرين جنمي عضون جي اوسر ۽ ثانوي جنسي نشانيون پيدا ڪرائڻ آهي جيڪي سامانجڻ وقت ظاهر ٿين ٿيون. ماهواريءَ دوران ان جو اثر عورت جي جنمي عضون تي ٿئي ته جيئن اهي ڳڻپ پوڻ، ڳڻپ جو ڳڻپڻ سان چهڻ ۽ اوڻائي ڳڻپ لاءِ غذا ۽ موافق ماحول پيدا ڪري سگهي. مادين جي مڙني جنسي هارمونن کي گڏي ايسٽروجن هارمون سڏجي.

eunuch

يونڪ

خصي، بالغ ٿيڻ کان اڳ خصيا يا جنسي عضوا ڪٽي ڇڏڻ جنهن سبب جنسي نشانيون ظاهر ٿي نه سگهنديون آهن.

fallopian tubes

فئلولپيئن ٽيوبس

هيجي نليون، ڳڻپڻ جون نليون، ڊگهيون سنهيون ڳڻپڻ جي مٿين ٻاهرين هر پاسي کان هڪ هر آئيدانيءَ ڏانهن ويندڙ نلي.

fertilization

فرتلايزيشن

ڳڻپڻ، نرجي تخمي جيو جو ماديءَ جي آئي سان ميلاپ ڪري هڪ سيل (زائيوگوت) پيدا ڪرڻ جنهن مان ٻچو پيدا ٿئي. عام طور تي آئي جي ٻوڪجڻ جو عمل ڪنهن به هڪ فئلولپيئن نليءَ ۾ ٿئي جنهن کانپوءِ ٻوڪيل آئي، ڳڻپڻ جي پٽين سان چهڻي واڌ ڪرڻ لڳي ٿو.

foetus (fetus)

فيٽس

ٻار، حمل جي ستين ائين هفتي جڏهن ٻچي جي مکيه جسماني جوڙجڪ چٽي ٿي وڃي ۽ وڌيڪ تائين اڃا وڌيڪ ٻار.

follicle

فولائيڪل

ٿيلهي، خالو، آئيدانيءَ ۾ فولائيڪل جو ڪم آنا پيدا ڪرڻ ٿئي.

fibrous

فائبرس

تندائون، تاندورن جو ٺهيل.

frenum (frenulum)

فريئم

سوياري جو هيٺان وارو وڪڙ، جيڪو سوياري کي کڻي سان ڳنڍيل رکي.

F. S. H

فولائيڪل اسٽيموليٽنگ هارمون

پٽيوٽري غدود جي مهڙمان پيدا ٿيندڙ هارمون، جيڪو ٿلٿائن مادين ۾ آزادانين جي فولائيڪلن کي متحرڪ ڪري، انهن کي ايسٽروجن خارج ڪندڙ غدودن (ڪارپس ليويئر) ۾ مٿاڻي ڇڏي، نرن ۾ ف.ا.ه. تخمي جيون جي

پيدائش واري عمل کي متحرڪ ڪري.

gamete

گيميٽ

جنمي سيل؛ تخمي جيو ۽ آنا.

gene

جين

ورثي جو هڪ بنيادي ايڪو جيڪو والدين مان اولاد ۾ ڪو به هڪ مخصوص گڻ، خاصيت ۽ لچڻ منتقل ڪري. هر جين جو ڪروموسوم ۾ مخصوص ماڳ ٿئي.

glans

گلانس

سوپاريءَ جهڙو گول جسم. penis g. آلت جو سوپارو، آلت جو ٽوپيءَ جهڙو حصو، جيڪو ڪارپس اسپنڊجوسم جو وڌاءُ ٿئي، clitoris g. ڪڪڙيءَ جو سوپارو.

gonad

گوناد

جنمي غدود، جيڪي نرن ۾ خصيا ته مادين ۾ آئيدانيون ٿين. خصيا تخمي جيو، ته آئيدانيون آنا پيدا ڪن.

gonadotrophin

گونادوٽروفن

ڪو به اهڙو هارمون، جنهن جو جنمي غدودن تي اثر پوي، اهڙا به هارمون پٽيوٽري غدود جو مهاڙيون حصو پيدا ڪري ٿو جيڪي آهن: فولائيڪل اسٽيميوليٽنگ هارمون ۽ ليوٽائيزنگ هارمون. انهن هارمونن جا آئيدانين ۽ خصين تي مختلف اثر پون.

graafin follicle

گرافن فولائيڪل

آئيدانيءَ جي فولائيڪل گرافن فولائيڪل به سڏجي جنهن مان آئو رسجي خارج ٿئي.

growth hormone

گروٿ هارمون

پٽيوٽري غدود جي مهاڙين حصي مان پيدا ٿيندڙ هارمون جنهن جو ڪم جسماني واڌ ڪرائڻ آهي.

hereditary

هيريڊيٽري

موروثي، والدين کان اولاد ۾ ورثي طور منتقل ٿيندڙ، اڇڪ.

heredity

هيريڊيٽي

ورثو، اڇ، ڪنهن منصوب ڪڻ/لچڻ جو والدين کان اولاد ۾ ورثي طور

منتقل ٿيڻ، ڪنهن فرد جي موروثي جوڙجڪ.

hermaphrodite

هرماڦروڊائيت

مخنت، نر-ماد، هڪ ئي جانور ۾ نر ۽ ماد جي جنمي عضون جو هجڻ، ان طرح سان پيدائش ڪرڻ جو طريقو، عام طور تي گل جهليندڙ ٻوٽا، ڪي ڪيٽان، سپيون ۽ ڪوڏ به هن طرح سان پيدائش ڪن ٿا. pseudo-h., اهڙو فرد جنهن کي جنمي غدود هڪ جنس جا هجن، پر ظاهري طرح سان ان جنس جي اهڙو هڪ يا هڪ کان وڌيڪ نشانين ظاهر ڪري. female p., موروثي ۽ جنمي لحاظ کان عورت جنهن ۾ ڪي قدر مردائون نشانين موجود هجن. male p., موروثي ۽ جنمي لحاظ کان مرد، پر منجهس اڻپوريون مردائون نشانين موجود هجن. true-h., اهڙو مرد جنهن ۾ خصين ۽ آئيدائين جا تشو ته هجن، پر ظاهري طرح سان منجس اهڙيون نشانين مشڪوڪ ٿين.

hormone

هارمون

ڪيميائي رسون جيڪي جاندار جو ڪو عضو يا عضوي جا ڪي سيل ٿورڙي مقدار ۾ پيدا ڪن ۽ انهن جا جسر جي ڪنهن ٻئي عضوي يا عضون تي مخصوص اثر پيدا ٿين.

hymen

هائمن

چيرو، پردو جيڪو يوني جي ٻاهرئين لنگهه کي سڄو سارو يا ڪي قدر ڍڪيل رکي.

hypothalamus

هائپوٿلامس

مغز ۾ تنني مرڪز جنهن رستي جسر جا اهر ڪر جهڙوڪ: ننڊ ڪرائڻ، ٽمپريچر ڦاٽر رکڻ، جنسي خواهش وغيره ٿيندا رهن.

interstitial cells

انٽراسٽيشيل سيل

خصين ۾ تخمي جيو پيدا ڪندڙ نلين جا سيل، جيڪي نرجنسي هارمون پيدا ڪن.

labia

لٽيبيا

چپ، ٽاڪيون، سڪيون، عام طور تي يوني جي ننڍن وڏن/اندرين ٻاهرين چپن لاء استعمال ٿيندڙ اصطلاح. majora l. وڏا چپ، ٻاهريان چپ، ٽاڪيون، minor l. ننڍا چپ، اندريان چپ، سڪيون.

leutinizing hormone

ليوٽينائيزنگ هارمون

پٽيوٽري غدود مان پيدا ٿيندڙ هارمون جنهن سبب آنچر وارو عمل ٿئي.

menarche

مينارڪ

پهرين ماهواري، بالغ ٿيڻ وقت ماهواري اچڻ.

menopause

مينوپاز

سنڌ ٿيڻ، عام طور تي عمر جي چاليهين ڏهاڪي ۾ آڻجڻ ۽ حيض جو اچڻ بند ٿي وڃڻ.

menses

مينسنز

ماهواري، عورت جو هر مهيني گرپ ناليءَ رستي رت خارج ڪرڻ.

menstruation

مينسٽروئيشن

حيض، اهو عرصو جڏهن فرج مان رت ۽ ڳپيڙ جو استر ڳري خارج ٿيڻ لڳي. پيٽ نه هجڻ واري حالت ۾ اهو سلسلو هر مهيني سائنڊجڻ کان سنڌ ٿيڻ تائين هلندو رهيو.

menstrual

مينسٽروئل

حيض سان واسطو رکندڙ cycle m. ماهواري، عورت جي جسم ۾ اٽڪل هر 28 ڏينهن تي پيدا ٿيندڙ سلسليوار تبديليون، حيض اچڻ کان هڪدم پوءِ پيٽوٽري غدود مان پيدا ٿيندڙ هارمون جي اثر سبب ڳپيڙ جي استر اينڊوميٽريئر جو نئين سر تيار ٿي وڃڻ ۽ فولائيڪل جو آهستي آهستي اڀري آڻيدائيءَ جي مٿاڇري تي اچڻ ۽ ماهواري جي وچ ۾ هڪ رسيل آنو فيلوپين نليءَ ۾ خارج ڪري ڇڏڻ، جيڪڏهن اهڙو آنو جماع کانپوءِ تخمي جيو سان ٻوڪجي پوي ته حمل ٿئي، نه ته اهو ڪيل آنو ڳپيڙ مان حيض رستي خارج ٿي وڃي ٿو ۽ ماهواريءَ جو سلسلو نئين سر شروع ٿئي ٿو.

microscope

مائڪرواسڪوپ

خوردين، اهو اوزار / مشين جيڪا ننڍين شين کي وڏو ڪري ڏيکاري ۽ انهن جي جوڙجڪ پسائي، جيڪي عام طور تي ڏسي نه سگهجن.

mitochondria

مائٽوڪانڊريا

سيل جي سائيٽوپلازم ۾ موجود گول يا ڏيٽين جهڙا شڪتيءَ پيدا ڪرڻ جا مکيه عضوا.

multicellular

ملتي سيلولر

گهڻ سيلو، گهڻ سيل، گهڻ سيلن جا ٺهيل.

million

ملين

ڏه لک

nerve

نرو

تنت، اعصاب، تاندوري جهڙو عضو، جيڪو ڪيترن تنتائي تاندورن جو جڙيل ٿئي ۽ مرڪزي تنتي سرشتي ۽ جسر جي وچ ۾ نياپا سنبها ڏئي ۽ حاصل ڪري.

nipple نپل
بندي، اره جي مٿين پاسي تي گهري رنگ جي اپريل ڏنڊي جنهن رستي ٿڃ وهي.

nucleus نيوڪليئس
جاندار سيل جو وچون گولائون حصو، جنهن ۾ ڪيترائي اهم عضورا، جهڙوڪ: نيوڪليئولس ۽ ڪروموسوم وغيره ٿين.

ovary اوڙي
آنڊاني، ٻيڄي، ماديءَ جو بنيادي جنسي عضو، پيٽ ۾ ڳپيڙن جي ٻنهي پاسن کان هڪ هڪ ٿئي. بناوت ۾ باداميءَ جهڙي جنهن ۾ ڪچا اٿرسيل آنا ٿين، آنڊانيءَ جو ڪم آهي ڪي رسائي خارج ڪرڻ کانسواءِ ايسٽروجن ۽ پروجيسٽيران هارمون پيدا ڪرڻ پڻ ٿئي.

ovulation اووليشن
آڻڻ، آنڊانيءَ مان رسيل آهي جو خارج ٿيڻ.

ovum ووم
آڻو، بيڊو، بيضو، ماديءَ جو جنمي سيل جيڪو آنڊانيءَ مان خارج ٿي تخمي جيو سان ٻوڪجڻ کانپوءِ ٻچي ۾ تبديل ٿي وڃي. آڻو پروٽوپلازم جو ٺهيل ٿئي، جنهن ۾ ڪجهه ڌرتي ۽ نيوڪليئس پڻ ٿئي.

oxytocin آڪسيٽاسن
هارمون جيڪو هائيپوٿلامس پيدا ته پيٽوٽري غدود خارج ڪري، جنهن جو ڪم ڳپيڙن کي ڪوٺڻ آهي.

paramecium پيراميٽيم
پاڻيءَ ۾ رهندڙ بيضائون، ڊگهو پروٽوزوائي ساهدار.

paraphimosis پيرافيموسس
آلت جي ڪوپي جو ايترو ته سختيءَ سان هجڻ، جو ان سبب سوپاري جي پڙا ڪن سوچ ٿي پوي، گنڀير حالتن ۾ خشڪ گڻنگرين به ٿي پوي.

penis پينس
آلت، مرد جو انگ جنهن جي وچ ۾ پيشاب نلي ٿئي جيڪا سوپاري کان

ٻاهر چوڙ ڪري، اها جماع دوران مني ته عام حالتن ۾ پيشاب خارج ڪري ٿي. os p., آلت هڏي واري، هڏاڻين آلت، جيت ڪاٺيندڙن، چمڙن، ڪٽرئيندڙن، گوشت خور ۽ سڀني ثقافتن جانورن (سواءِ انسان) جي آلت جو هڏاڻو پڇرو.

phimosis فیموسس
کوپي جي گهير جو سوڙهو هجڻ، جنهن سبب اهو آلت تي وري نه سگهي.

pituitary gland پيٽيوٽري گلنڊ
ڪرنگهائڻ جانورن جي مغز هيٺان هڪ اينڊوڪرائين غدود، پيٽيوٽري غدود کي ڪرتا ڌرتا غدود به سڏجي جو هي جيڪي هارمون پيدا ڪري ٿو اهي جسر جي ٻين اينڊوڪرائين غدودن کي هلائين ٿا. پيٽيوٽري غدود ٻن مکيه حصن اڳئين ۽ پوئين ۾ ورهايل ٿئي.

placenta پلسينٽا
اُور، ٽالهي / تسريءَ جهڙو عضو جيڪو حمل ۾ ٻچي کي ڳپيڙن سان ملايل رکي. اُور ۽ نازي رستي ٻچي کي آڪسيجن ۽ واڌ ويجهه لاءِ گهريل شيون ته سندس غلاظتن جي، ٻچي ۽ ماءُ جي رت جي گردش سرشتي رستي مٽاسٽا ٿيندي رهي ٿي. اُور انهن جھلين / پڙدن مان پيدا ٿئي جيڪي ٻچي کي چوڌاري ٿين، ٻار جي ڄمڻ کانپوءِ اها ڳپيڙن مان ٻاهر خارج ٿي وڃي ٿي.

pregnancy پرگننسي
اميدواري، حمل، پيٽ، ڳوٺهاپ، ڳپ پوڻ کانپوءِ ڄمڻ تائين ٻار جي پيٽ ۾ واڌ ۽ اوسر وارو وقت جيڪو 38 هفتن جو ٿئي. ڳوٺهاپ ۾ ماهواري اچڻ بند ٿي وڃي ٿي، اُڀرڻ تي پون ٿا، اره وڏا ٿيڻ لڳن ٿا ۽ ٻنڊيون گهريون ۽ پيٽ آهستي آهستي وڏو ٿيندو وڃي ٿو، حمل جون پڪيون نشانين ٻار جو چوڻ پڻ، سندس دل جو دھڪو ۽ ايڪسري يا الٽرا سائونڊ ۾ ڏسڻ ۾ اچي. کائي.. abdominal p. ائبڊامنل پرگننسيءَ کي ايڪٽوپڪ پرگننسي ectopic p., به سڏجي، ان حمل ۾ ٻچو پيٽ جي پانڊي ۾ واڌ کائي.

prepuce پريپوس
کوپو، چمڙيءَ جو ڍڪيندڙ / ورنڊڙ وڪڙ، سوپاري تي وري ويندڙ، کوپو اڻڻهريل آلت ۽ ڪڪڙيءَ کي ڍڪيل رکي، انگيز / شهوت ۾ پوئتي وري وڃي.

primates پرائيميٽس
ثقافتن جانورن جو گروه جنهن ۾ ماڻهو، بانڊر ۽ پولڙا اچي وڃن ٿا.

progesterone پروجيسٽيران
زنائي جنسي هارمونن مان هڪ هارمون جيڪو آئيڊاڻيون خارج ڪن. ماهواريءَ جي پوئين اڌ ۾ ڪارپس ليوٽيئر (جيڪو رسيل آني جي خارج ٿيڻ

کانپوءَ آئيدانيءَ ۾ پيدا ٿئي، پروجيسٽيران خارج ڪري ڳپيڙن کي ان لاءِ تيار ڪري ٿو ته جيئن ٻوڪيل آٺو ان سان چهڻي سگهي. جيڪڏهن آٺو چهڻي وڃي ٿو ته ڪارپس ليوتيڙ ۽ اوڙ سڄي حمل دوران پروجيسٽيران هارمون خارج ڪنديون رهن ٿيون ته جيئن ڳپيڙن جون پٽيون قائم ڏاڙهه رهن.

پراسٽيٽ گلنڊ prostate gland
مشڪائين تانڊورن ۽ مشڪن جو جڳهڙو، اٽڪل ڏيڍ انچ ڊگهو مردن کي مٿاڻي جي منهن ۽ پيشاب نليءَ جي شروع واري هنڌ تي چوڌاري ٿئي، هن غدود جو ڪم منيءَ جي ڪجهه پاڻي پيدا ڪرڻ ٿئي جيڪا تخمي جيون رستي، انزال وقت مشڪن جي پيڪوڙ سبب خارج ٿي وڃي ٿي.

پروٽين protein
آرگنٽڪ ڪمپائونڊن مان ڪوبه مرڪب، جنهن ۾ ڪاربان، هائيڊروجن، آڪسيجن، نائٽروجن ۽ عام طور تي سلفر پڻ ٿئي. هنن ۾ مخصوص وکر نائٽروجن آهي، جيڪا سڀني جانورن ۽ ٻوٽن ۾ موجود ٿئي. سڀني سيلن جي پروٽوپلازم ۾ ڪيتريون ئي پروٽين ٿين جيڪي انهن لاءِ ٻنهي ضروري هونديون آهن.

پيوبرٽي puberty
بلوغت، جواني، اهو وقت جڏهن جنسي عضوا پڙ ٿي وڃن، جنهن سبب چوڪرن ۾ تخمي جيو پيدا ٿين ٿا ۽ انزال ٿئي ٿو، چوڪرين جي حالت ۾ کين آنجن وارو عمل ۽ حيض اچڻ شروع ٿي وڃي ٿو، ثانوي جنسي نشانيون جهڙوڪ: ارهه نسرڻ ۽ جسر تي وار ظاهر ٿيڻ لڳن ٿا.

ريپروڊڪشن reproduction
جنم، پيدائش، ٻچن پيدا ڪرڻ جو سلسلو. asexual r., اجنسي پيدائش، سادن جيون جي پيدائش ڪرڻ جو طريقو جنهن ۾ هڪ جيو ٻن ۾ ورهائجي نئين جيو کي پيدا ڪري. پيدائش جي هن طريقي ۾ نر ۽ مادانه ٿئي. sexual r., پيدائش جو اهو طريقو جنهن ۾ ماديءَ جو آٺو، نر جي تخمي جيو سان ٻوڪجڻ کانپوءِ نئين جاندار ۾ پيدا ٿئي.

ريپروڊڪٽو سسٽم reproductive system
جنمي سرشتو، پيدائشي سرشتو، اهو سرشتو جنهن جو واسطو ٻچن پيدا ڪرڻ ۽ جنم ڏيڻ سان آهي. مردن ۾ هن سرشتي جا عضوا آلت، خصيا ۽ ان سان لاڳاپيل غدود آهن، جيڪي تخمي جيو ۽ منيءَ جون پاڻيون پيدا ڪن. عورتن ۾ اهڙا عضوا آهن، آئيدانيون جيڪي آنا پيدا ڪن، فيلوپين نيلون جن ۾ ٻوڪجڻ لاءِ آٺو داخل ٿئي، ڳپيڙن جنهن جو ڪم حمل ۾ واڌ ڪائيندڙ ٻچي کي

تاتڻ آهي، جڏهن ته ارهن کي عورتن جي جنمي سرشتي جا واڌو عضوا سمجهيو ويندو آهي.

اسڪراٽم scrotum
انڊڪوش، مردن کي ڇڏڻ وٽ ڇمڙي جي ٿيلهي / ڳوٺري ٻن حصن کاهي ۽ ساڄي ۾ ورهايل جنهن مان هر هڪ ۾ هڪ خصيلو ۽ کي ٻيا به عضوا ٿين.

سيڪنڊري سيڪشوئل ڪئريڪٽرسٽڪس
secondary sexual characteristics

عورتن ۽ مردن ۾ اهي نشانين جيڪي سامانجن ۽ بالغ ٿيڻ سان ظاهر ٿين، جنهن ۾ جسماني ڊول، چرٻي ۽ وارن جي ورڇ، آواز جو مٽجي وڃڻ ۽ ارهن جي واڌ اچي وڃن ٿيون. اهي علامتون جنمي سگهر رکڻ جون نشانين نه سمجهيون وينديون آهن.

سيڪريشن secretion
رطوبت، پاڻيٽ جيڪا غدود پيدا ڪن، جيڪا ڪا هاضم رس ته هارمون به ٿي سگهي ٿي.

سيمين semen
تخمر، بيج، ٻج جهڙو، مني، نرن جي جنمي سرشتي جي اچي، گهاٽي، ڇيڙهالي، کيرائين پاڻيٽ، جنهن ۾ خصيلن مان ٺهندڙ تخمي جيو ته پراسٽيٽ، سيمينل ويڙائيڪل ۽ ڪن ٻين غدودن جون پاڻيون به ٿين.

سيمائينل seminal
تخمر، بيج يا مني سان واسطو رکندڙ. fluid s., مني جو پاڻيٽي
حصو. plasmin s., مني جي پلازمن/انزائيم. vesicle s; نرن جي جنمي سرشتي جو اهو عضوو جتي جماع کان اڳ تخمي جيو ڪٺا ٿين.

سيمائينيفيرس seminiferous
مني ٺهندڙ يا پيدا ڪندڙ. tubules s., مني خارج ڪندڙ نليون.

سيڪس گلنڊس sex glands
جنسي غدود، مردن ۾ تخمي جيو پيدا ڪندڙ خصيلو ۽ عورتن ۾ آنا پيدا ڪندڙ آئيدانيون. جنسي غدود هارمون پڻ پيدا ڪن، جن جو ڪارج فرد جي جنسي واڌ ۽ جنسي ڪرت تي اثر هوندو آهي.

سميگما smegma
کوپي ۾ ويجهي ويل سٺي مري اهڙو ٻيو مادو.

sperm

اسپرم

تخمي جيو، نرن جا جنمي / تخمي سيل جيڪي خصيا پيدا ڪن ۽ انزال ۾ مني، رستي خارج ٿي وڃن، مني يا خصبين جي رتوت.

spermatic

اسپرمٽڪ

منيءَ سان واسطو رکندڙ. cords s. ۾ حصي مان نڪري پيٽ ڏانهن ويندڙ اها جوڙجڪ جنهن ۾ هڪ جهل ڏيندڙ مشڪ، رت نليون ۽ تنتون وغيره ٿين، جيڪا تخمي جيو نيشي.

spermatozoon

اسپرمٽوزون

بالغ تخمي جيو، نرن جو رسيل تخمي جيو جيڪو خصبين جي مخصوص پيداوار آهي، منيءَ جو جنمي جزو جيڪو آني کي ٻوڪي. تخمي جيو مني، ڳچيءَ، ڍور ۽ پچ ۽ ورهائي سگهجي ٿو، تخمي جيو سيمائيٽوڊيس نلين ۾ اسپرمٽوگونيا مان جنم وٺن جيڪي اسپرمٽوسائيت مان پيدا ٿين جي وري اسپرمٽيس ته اهي اسپرمٽوزوا (تخمي جيو) تخليق ڪن ٿا. (spermatozoa جمع).

estroid

اسٽيروائڊ

ڪيميائي مرڪب جن ۾ وٽامن ڊي، ڪولسٽيرال ۽ اهي هارمون اچي وڃن ٿا جيڪي آبادانيون ۽ خصيا پيدا ڪن عام طور تي اسٽيروائڊ ڪارٽيڪاسٽيروائڊ بيان ڪرڻ لاءِ استعمال ڪيو ويندو آهي جن ۾ ائڊرينل غدود مان پيدا ٿيندڙ هارمون اچي وڃن ٿا، جن جو اثر ثانوي جنسي نشانيون ظاهر ڪرڻ، مشڪن جي واڌ، جسر ۾ لوڻن جي توازن ۽ ٻين طبي سلسلن سان آهي.

tape worm

ٽپ ورم

ٽپ يا رين جهڙا آندڻ ۾ ٿيندڙ ڊگها ڪينٿان، هڪ قسم جو پٿراسائيت

testis (testicles)

ٽيسٽيز

خصيا، آنورا، پيلا، نرن جا جنمي غدود جن جو جوڙو ٿئي، بناوت ۾ بيضوي ۽ پوڻ ۾ ويڙهيل آلت جي هيٺان ڇڏن ۾ ٿين، انهن جو ڪم تخمي جيو ۽ مردانه جنسي هارمون ٽيسٽوسٽيران پيدا ڪرڻ ٿئي. (testes جمع).

testosterone

ٽيسٽوسٽيران

نريا مردانه هارمون، خصبين جا انٽراستيشيل سيل (ليڊنگ سيل) پيدا ڪن، جن جو مکيه ڪم مردانگيت واريون خوبيون پيدا ڪرڻ آهي، نرن جي سهڻي جنسي هارمونن کي گڏي ائڊروجن هارمون سڏجي.

tissue

ٽشو

ساڳئي قسم جي سليبن جو مڙڪو جيڪي ڪو مخصوص ڪم ڪن.

twins

ٽئسن

جاڙا، هڪ ئي حمل ۾ ٻن ٻچن جو جنم. fraternal t., اهڙا، جڏهن آئيداني هڪ ئي وقت ٻه آنا خارج ڪري ۽ ٻئي ٻوڪجي پون identical t., جڏهن هڪ ٻوڪيل آيو وڌيڪ وڃڻ کان اڳ ٻن آڏن ۾ ورهائجي ٻن الڳ الڳ ٻچن ۾ واڌ کائي، اهڙا جاڙا موروثي ۽ جسماني لحاظ کان بلڪل هڪجهڙا ٿين، سجاڙا.

umbilical cord

امبليڪل ڪارڊ

ناڙو، اهو عضوو جيڪو ٻچي ۽ اوڙ جي وچ ۾ ٿئي ۽ کين ڳنڍيل رکي، چمر کانپوءِ ناڙو ڪٽي ڇڏجي جيڪو پوءِ ڪوئجي ڇڏي وڃي.

unicellular

يوني سيلولر

هڪ سيل، هڪ سيلو، هڪ سيل جو جڙيل.

ureter

يورٽر

اها نلي جيڪا ٻڪيءَ مان پيشاب مثاني ۾ پهچائي.

urethra

يورٽرا

پيشاب نلي، جيڪا مثاني کان پيشاب آلت رستي ٻاهر نڪال ڪري.

uterus

يوٽيرس

ڳهيڙڻ، ٻچيداني، عورتن جي پيٽ ۾ موجود ڍانڍو، مشڪائون عضوو جنهن جو ڪم ٻچي کي تائڻ ۽ حمل دوران وڏي وڏو ٿي وڃڻ آهي. وڃڻ وقت ڳهيڙڻ جي سلسليوار مشڪائين ڪوڙ ٻار کي ڳرپ ناليءَ مان ڌڪي ٻاهر ڪري ٿي. اڳورهارين ۾ ناسپاتيءَ جي شڪل جهڙي ۽ ٽي انچ کن ڊگهي ٿئي.

vagina

وئجائينا

يوني، ڳرپ نالي، مادري رستو، ڳهيڙڻ کان فرج تائين لنگهه، ڳرپ ناليءَ جو آخري حصو جنهن رستي وڃڻ وقت ٻار ماءُ جي جسم کان ٻاهر نڪال ٿي وڃي ٿو، جماع دوران آلت يونيءَ ۾ رهي ٿي.

vas deferens

واس ڊفرنس

خمين جي نڪال نلي جيڪا سيمائينل ويڙائڪل سان ملي اڄڪيولٽري ڊڪٽ ٺاهي ٿي.

vasectomy

وئسيڪٽامي

آپريشن رستي سڄي واس ڊفرنس کي ڪٽي يا سندس ڪجهه حصي کي ڪٽي يا ٻڏي ڇڏڻ ته جيئن تخمي جيو آلت تائين رسي نه سگهن، مردن ۾ گپ روڪ جو هڪ طريقو.

vein

وين

گ، نس، موڪريءَ سنهيءَ پٽ سان رت نلي جنهن جو ڪر جسر جي مختلف حصن ۽ عضون جي رت واپس دل تي پهچائڻ آهي.

vulva

وکوا

فرج، شرمگاه، عورت جا ٻاهريان جنسي/جنمي عضوا جنهن ۾ فرج جو لنگهه، ڪڪڙي ۽ ننڍا وڏا چپ به اچي وڃن ٿا، جيڪي فرج کي ڊڪيل رکن.

womb

uterus ڏسو رومب

x-chromosome

ايڪس ڪروموسوم

مادي جنسي ڪروموسوم، اهو جنسي ڪروموسوم جيڪو تخمي جيو ۽ آني ۾ ٿئي. جڏهن ٻوڪيل آني ۾ ٻئي ايڪس ڪروموسوم هجن ته اهو ڇوڪريءَ ۾ واڌ کائي پر جي ان ۾ هڪ ايڪس ۽ هڪ واءِ هجي ته گپ ڇوڪر ۾ واڌ ڪري. مادي آني ۾ ٻئي ايڪس ڪروموسوم ٿين.

y-chromosome

واءِ ڪروموسوم

نرجنسي ڪروموسوم جيڪو تخمي جيو رستي آني ۾ منتقل ٿئي جيڪڏهن ٻوڪيل آني ۾ هڪ واءِ ۽ هڪ ايڪس ڪروموسوم هجي ته اهو نر ٿي جنم وٺي پر جيڪڏهن ان ۾ ٻئي ايڪس ڪروموسوم هجن ته اهو ناري ٿي جنم وٺي. تخمي جيو ۾ يا ته ايڪس يا واءِ ڪروموسوم ٿئي.

zygote

زائگوٽ

تخمي جيو ۽ آني جي ميلاب کانپوءِ پيدا ٿيندڙ سيل.

References:

- 1- A Course in Biology: Jaffrey J.W Baker, Garland E. Allen.
- 2- A New English Sindhi Dictionary: Permanand Mewaram.
- 3- Atlas of Body and Mind: Claire Raymer.
- 4- Biology: James F. Case.
- 5- Biology: John W. Kimball.

- 6- Biology: Science: An Inquiry into Life: John A. Moore and others.
- 7- Biological Science: William T. Keeton.
- 8- Concepts in Biology: Enger, Gibson and others.
- 9- Dorland's Illustrated Medical Dictionary.
- 10- Encyclopedia of sexual Knowledge: Dr. Narman Haire, A. Costler and others.
- 11- Every thing you always wanted to knew about Sex: David Reuben.
- 12- Every Woman: Derek Llewellyn Jones.
- 13- Family Health Medical Encyclopedia: Dr. I. A. G. Mac Queen.
- 14-The G. Spot: Allice Kahn Ladas and others.
- 15- Human Biology: John D. Cunningham.
- Human Sexual Relations: Dr M. Zakir Molvi-16
- 17- Man's Body: The Diagram Group.

18- مختصر دائیو یا ویر جی واٽ: ڊاڪٽر علي احمد قاضي

- 19- The Breast:Drs. Penny and Andrew Stanway.
- 20- The Body Machine: Christiaan Barnard, John Illman.
- 21- The Family Medical Encyclopedia: Justus J. Schifferes.
- 22- The Genetic code: Issac Asimov.
- 3- The Mothers and Fathers Medical Encyclopedia: Virginia E. Pomeranz.

24- تن ۽ تندرستي: ڊاڪٽر علي احمد قاضي

- 25- Woman's Body: The Diagram Group.

سنڌيڪا جا شايع ٿيل ڪتاب

سنڌ: پيپلز پارٽي کان ڄام صادق علي تائين

ف - مر لاشاري

’سنڌيڪا اڪيڊمي‘ جي پهرين ٽن ڪتابن مان هڪ اهم ڪتاب جو نالو آهي، ’سنڌ: پ پ کان ڄام صادق علي تائين‘ ڪتاب کي پ پ ۽ ڄام صادق حڪومتن جو تاريخي دستاويز چئي سگهجي ٿو. ڪتاب سنڌ: پ پ کان ڄام صادق تائين 423 صفحن تي ٻڌل آهي. ٻيمي سائيز جي هن ڪتاب جي قيمت 90 روپيا آهي.

زندگي جي پلاننگ تي شاگردن لاءِ اهم ڪتاب

نوان رستا - نئون راهون

هن ڪتاب ۾ پيشي جي چونڊ بابت ڪارائتا مشورا ڏنل آهن، طب، فارميسي، نرسنگ، سول انجنيئرنگ، مڪينيڪل انجنيئرنگ، ڪمپيوٽر سائنس، آرڪيٽيڪچر، مرچنٽ نيوي، ايئرٽرفڪ ڪنٽرول، واپار سان لاڳاپيل شعبن، بزنس انڊمنسٽريشن، چارٽرڊ اڪائونٽنگ، بينڪنگ، صحافت، عام تعلقات ۽ اشتهار سازي، لائبريري سائنس ۽ انفارميشن. ان کان سواءِ هٿياربند فوج جي ٽنهي اهم شعبن بري، بحري ۽ هوائي فوج ۾ داخل ٿيڻ لاءِ هر قسم جي مناسب ڄاڻ ڏني وئي آهي. صفحا 248 ۽ قيمت 60 روپيا

منهنجي مٺڙي سنڌ

هن ناول کي پڙهڻ کان پوءِ ورهاڱي کان پهرين واري سنڌ جي حالتن جي چڱي ڄاڻ ملي ٿي. ورهاڱي کان اڳ هلايل آزادي واري تحريڪ، انهيءَ وقت ماڻهن جي سوچ، ماڻهن جا مسئلا، ڳوٺن ۽ شهرن ۾ سوچ جو فرق، ڪرشن ڪٿوڙي سڀني تي روشني وڌي آهي ۽ سٺو ناهيو اٿس. صفحا 178 قيمت 45 روپيا

نرنجن دوداڻي

سنڌ جي زينت

هي ناول 1948ع کان وٺي 1968ع تائين جي جيتري جاگندي تاريخ آهي جنهن جا ڪيترا

ڪردار اڄ به پويان پساه ڪٿي رهيا آهن

صفحا 144 - ٻيمي سائيز - مله 30 روپيا

نئون عالمي نظام

سهيڙيندڙ: اسلم خواجہ

ملڪي ۽ بين الاقوامي سياستڪارن ۽ دانشورن جي مقالن تي مشتمل موجوده هرندڙ مسئلي تي پريور دستاويز - صفحا 178 قيمت 50 روپيا

منهنجو تخليقي سفر

(ڪهاڻيون، تحريرون، تقريرون، انٽرويو ۽ انڊيا جو سفر) *

خيرالنساء جعفري

▲ جڏهن به جڪ محسوس ڪيا اٿم (پاڻ تي يا ٻين تي) تڏهن قلم ڪوڙي جيان ڪاغذ تي وهائيندي آهيان. ڪاغذ جي پٺ تي ڪوڙن جا نشان منهنجي اذيت پسندي جي انتها آهن.

▲ ٻي ڏينهن فرحت جو منهن ڏلم ته لٿل هو. ڇپ ڇاپ هئي، ڇيڻ؛ ”خيرو! ڪل سي تو ميري جان هي نڪل گئي هي، ميرا گلا، ميري تمام اعصاب تهڪ گئي هي. ڪل سي جو مين ني نمازين پڙهي هي، سجدي ڪئي هي، ايڪ نماز، ايڪ سجدي مين بهي خدا کا نام نهين ليا. هر نماز هر سجدي مين ميري گلي سي صرف ايڪ صدا اُپرتي ته؛ جيئو ڏولا جيئو ڏولا- اي باڙه مين جائِي ايسا ڏولا جو بندي ڪو خدا سي جدا ڪري. تمهاري سنڌهي مين تو صرف ايڪ ”ڌ“ ڪيا لفظ هي بندي کا حشر نشر ڪرديا هي“

▲ هر شخص جيڪو جنت لاءِ سخت فڪرمند آهي، اهو ٻئي کي اسلام جي ڀارت ڪندو گهمي. ڪو وقت هو جڏهن اهڙي هڪ ڀارت اسان به هڪ لڱان، سائين شيخ اياز جن کي ڪئي هئي. پاڻ سنڌ يونيورسٽي ۾ وائيس چانسلر هئا. سندن وقت ۾ يونيورسٽي جا ست استاد نوڪرين مان ايئن ڌڪجي ويا، جيئن الله سائين حضرت آدم کي جنت مان ڌڪي ڪڍيو هو.....

▲ ها سو دوستو! ڳالهه ٿي ڪيم ته علامه قاضي پنهنجي ذاتي ڪچهريءَ ۾ چونڊو هو ته حضرت عليءَ کان حضرت بي بي فاطمه جو ڪردار هزار دفعا بلند آهي. اگر پليجو صاحب Mind نه ڪري ته آئون پانيان ٿي ته زرينه جو ڪردار پليجي جي ڪردار کان وڌيڪ Powerful آهي. زرينه ستن پاڻونڊن جي اياز لطيف کي پيٽ ۾ پالي ۽ ڄڻي ڏيڪاريو.....

صفحا 328 قيمت 75 روپيا

سنڌ جي سڀني وڏن بڪ اسٽالن تي موجود آهي.

جنس جي سائنسي ڄاڻ

مصنف: علي مرتضيٰ ڌاريجو

ڪتاب ۾ جي باري ۾ سنڌ جي سڃاڻ شخصيتن جي راءِ

سنڌيءَ ۾ سائنسي ادب تمام ٿورو آهي. جنسي ادب ته تهاڻين نه هئڻ جي برابر. چوڻي آهي ته 'جتي حقيقتن کي لڪايو ويندو آهي اتي افواهه زور وٺندا آهن' سنڌ ۾ به ايئن ٿيو آهي. جنس کي ايڏو ته دٻايو ۽ لڪايو ويو آهي، جو نوجوانن لاءِ اها هڪ اڻ ڏٺل شهر آهي، ۽ جڏهن هي نوجوانيءَ جي بنا تجربيءَ ۽ ڄاڻ واريءَ عمر ۾ ان شهر ۾ قدم رکڻ ٿا ته پليو ۽ پٽڪيو وڃن. خاص ڪري نوجوان ڇوڪريون، اڻ ڄاڻائيءَ سبب اهڙيون غلطيون ڪريو وڃهن جو ڳالهه وڃيو جان جي جوکي تائين پهچي..... محترم علي مرتضيٰ ڌاريجو، سنڌيءَ جي سائنسي ادب ۾ هڪ ڄاڻل سڃاڻل شخصيت آهي. هن دفعي هن جنس جي نازڪ موضوع تي قلم کڻي سنڌ تي، خاص ڪري سنڌ جي نوجوانن تي وڏو احسان ڪيو آهي جو انهن کي هن اڻ ڄاڻل ۽ اڻ ڏٺل شهر جي هر گهٽيءَ ۽ گام، هر پنڌ ۽ پيچري کان آگاهه ڪيو اٿائين، جيئن اهي پلي ۽ پٽڪي، مونجهارن (Complexes)، دٻائڻ (Depressions) جو شڪار نه ٿين، ۽ آڌا طبيبن يا ڪوڙجن جي ور نه چڙهن، ۽ پنهنجي ازدواجي، تخليقي، ۽ توليدي حياتي، خير خوبي، ۽ سڪون سان گذارين، ۽ ان مان پوري لذت به حاصل ڪن.

(ڊاڪٽر) تنوير عباسي

جنسيات تي اڃاين پنڌي پابندين ۽ غيرسياويڪ بندشن، جنسيات کي نه رڳو پراسرار بڻائي ڇڏيو آهي، پر ماڻهن کي ان بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ کان به وانجهو پئي رکيو آهي. اهڙين پابندين، اهڙين بندشن ۽ اهڙي اڻڄاڻائيءَ ماڻهن کي رڳو ذهني ۽ دماغي روڳن ۽ سماجي براين سان مالا مال پئي ڪيو آهي. علي مرتضيٰ ڌاريجي هن ڪتاب ذريعي اسانجي ماڻهن کي جنسيات جي ڄاڻ وڌائڻ لاءِ موقعو ڏنو آهي. اهو به ڏسڻ ۾ اچي ٿو ته لکت ۾ جنسيات جي لفظن ۽ اصطلاحن جي استعمال ۾ هن عام روش کان هٽي هلڻ جي ڪجهه دليري ڪئي آهي.

— نجم عباسي

هي هڪ ساراه جوڳي ڪوشش آهي. ليکڪ هڪ ڏکئي موضوع کي سرل ۽ سهج ٻوليءَ ۾ پيش ڪيو آهي. فني اصطلاحن سان ٺهڪندڙ اصطلاح ڪهڙن جي هنر کان به ليکڪ واقف آهي.

— امداد حسيني

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻڪ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دور جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو:

انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ
ايندڙ نسل سمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ٻرندڙ، ڄرندڙ، ڪرندڙ، اوسيئڙو ڪندڙ، پاڙي، ڪاڻو، پاڇوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سگهجي ٿو، پر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وڌڻ، ويجهڻ ۽ هڪ ٻئي کي ڳولي سھڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻ جي آس رکون ٿا.

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عھديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي کي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جھڙيءَ طرح وڻن جا پَن ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پَن به مختلف آهن ۽ هوندا. اُهي ساڳئي ئي وقت اُداس ۽ پڙهندڙ، پَرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پَن کا خُصوصي ۽ تالي لڳل ڪَلب Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پَن جا سڀ ڪم ڪار سَهڪاري ۽ رِضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اُجرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پَن پاڻ هِڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اُصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غيرتجارتي non-commercial رهندا. پَن پاران ڪتابن کي ڊجِٽائيز digitize ڪرڻ جي عَمَل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجِٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رُڳو پَن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پَن کي کليل اڪرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وَس پٽاندڙ وڌ کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽ ڇاپيندڙن کي هِمٿائين. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رُڪاوٽ کي نه مڃن.

شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٽ، ڀُڪار سان
 تشبيه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود جي مد مقابل بيهاريو
 آهي. اياز چوي ٿو ته:

گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرڻ ٿا.

... ..

ڄڻ ڄڻ جاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ چڻ ٿا،
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موٽي منجهه پهڙ چڻ ٿا،

... ..

ڪالهه هيا جي سُرخ ڪُلن جيئن، اڄڪلهه نيلا پيلا آهن؛
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٿين، جيڪي به ڪٿين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرق نه آ، هي بيت به بم جو ساٿي آ،
 جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چم جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته ”هاڻي ويڙهه ۽
 عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني
 آهي.

پڻ جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين
 محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج
 ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي
 پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پڻ نصابي ڪتابن
 سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين

ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پڻ سڀني کي چو، چالاءِ ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اڻٽر گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پيءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پڻ پڻ جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

سنڌ سلامت

www.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت جو مشن ۽ مقصد سنڌي ٻوليءَ جي ڊجيٽلائيزيشن ۽ پکيڙ کي وسيع ڪرڻ آهي ۽ پڻ دنيا سان گڏ سندس رفتار سان هلڻ جو سانباھو آهي، ڇو ته تاريخ هميشه انهن قومن جو احترام ڪيو آهي جن پنهنجي علمي سرمايي جي حفاظت ڪئي آهي. سنڌ سلامت پڻ پنهنجي ٻوليءَ جي بقاء خاطر سنڌي ٻوليءَ ۾ لکيل قيمتي ۽ ناياب ورثي کي ضايع ٿيڻ کان بچائڻ ۽ ان کي نه رڳو محفوظ رکڻ پر پنهنجي اديبن، ليکڪن، محققن ۽ شاعرن جي علم، هنر ۽ تخليق کي ڊجيٽلائيز ڪندي دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ موجود سنڌين تائين مفت ۾ آسانيءَ سان پهچائڻ جو عزم ڪيو آهي.

اسان جي خواهش هئي ته سنڌي مواد تي مشتمل هڪ اهڙو ڪتاب گهر قائم ڪجي جتي هر موضوع تي مشتمل ڪتاب موجود ملن. ڪتابن کي ڳولڻ ۽ ڏاڻوڻوڊ ڪرڻ اسان هجي ۽ ايندڙائيد سميت آڻي فون يا ونڊوز آپريٽنگ سسٽم سميت هر قسم جي ڊوائيس تي آساني سان آن لائين پڻ پڙهي سگهجي.

۽ اهو سڀ ”سنڌ سلامت ڪتاب گهر“ ذريعي ئي ممڪن ٿي سگهيو. اميد ته سنڌ سلامت ڪتاب گهر ذريعي سموري دنيا ۾ موجود سنڌي نه صرف پر پور لاڀ حاصل ڪندا پر سنڌ سلامت ڪتاب گهر کي وڌيڪ فائديمند بنائڻ لاءِ پنهنجو پورو ساٿ نڀائيندا.

books.sindhsalamat.com

سنڌ سلامت ڪتاب گهر جي ايندڙائيد اپليڪيشن پلي اسٽور جي هن لنڪ تان ڏاڻوڻوڊ ڪريو:

<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.sindhsalamat.book>